

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **35** Ljubljana, ponedeljek **27. 3. 2023**

ISSN **1318-0576** Leto **XXXIII**

DRŽAVNI ZBOR

986. Resolucija o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja slovenske vojske do leta 2040 (ReDPROSV40)

Na podlagi 5. točke prvega odstavka 82. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo, 95/15 in 139/20) in 109. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13, 38/17, 46/20, 105/21 – odl. US in 111/21) je Državni zbor na seji 22. marca 2023 sprejel

RESOLUCIJO

o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja slovenske vojske do leta 2040 (ReDPROSV40)

1. UVOD

Resolucija o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2040 (v nadaljnjem besedilu: resolucija) je najvišji razvojno-usmerjevalni in hkrati dolgoročni planski dokument, s katerim se načrtujeta dolgoročni razvoj in opremljanje Slovenske vojske, da bo sposobna opravljati zakonske naloge ter zagotavljati sile in zmogljivosti ter bo pripravljena za uresničevanje nacionalnih interesov in ciljev na obrambnem področju.

Resolucija temelji na Resoluciji o strategiji nacionalne varnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 59/19), na strateških usmerjevalnih in načrtovalnih dokumentih Nata in Evropske unije, ugotovitvah letnih ocen pripravljenosti Slovenske vojske in zavezniških pregledov stanja pripravljenosti vojaških zmogljivosti Republike Slovenije ter na nacionalnih ocenah varnostnega okolja.

Vojna v Ukrajini je kot ena izmed najresnejših varnostnih kriz po drugi svetovni vojni odločilno vplivala na spremenjeno razumevanje varnostnega strateškega okolja ter okrepila zavedanje o pomenu Nata za zagotavljanje kolektivne obrambe v Evropi. Zaradi globalnih implikacij vojne v Ukrajini, ki imajo vojaško in nevojaško razsežnost s poudarjenim hibridnim delovanjem, je prisotna nevarnost širitve konflikta prek njenih meja na druga območja. Poleg tega tudi ni mogoče izključiti možnosti napada na ozemeljsko celovitost in suverenost držav evro-atlantskega območja.

Za uresničitev povečanih ambicij in potreb, ki izhajajo iz spremenjenega varnostnega okolja, za izpolnitev zakonskih nalog Slovenske vojske, za razvoj potrebnih zmogljivosti ter za zapolnitev večletne razvojne vrzeli Slovenske vojske je na nacionalni ravni treba prilagoditi obrambno politiko, posodobiti nacionalne strateške in dolgoročne planske podlage ter zagotoviti verodostojno uresničevanje zavez za dvig nacionalnih obrambnih izdatkov na podlagi ambicioznejše, hitrejše in realno dosegljive projekcije doseganja obrambnih izdatkov na ravni dveh odstotkov BDP-ja najpozneje do leta 2030 in njihovo ohranjanje najmanj na tej ravni do leta 2040, v skladu s sprejetimi mednarodnimi zavezami Republike Slovenije, tako na ravni zavezništva kot tudi v Evropski uniji.

2. SPREMEMBE V MEDNARODNEM VARNOSTNEM OKOLJU REPUBLIKE SLOVENIJE

Sodobno mednarodno varnostno okolje bosta tudi v prihodnje zaznamovali intenzivna spremenljivost in izrazita nepredvidljivost. Po obdobju popuščanja se napetosti znova povečujejo in svet se vse bolj odmika od ideala absolutnega miru, varnosti in stabilnosti. Spoprijemamo se s preurejanjem uveljavljenih pravil mednarodnega reda, mednarodnih pvezav in odnosov ter z novo dinamiko organizacij in mehanizmov mednarodne skupnosti. Spoprijemamo se z izzivi transatlantskemu zavezništvu ter evropski varnostni arhitekturi, mednarodnemu pravu, konceptu multilateralizma in sistemu demokratičnih vrednot.

Varnostna dinamika in tveganja v mednarodnem okolju se vse pogosteje kažejo tudi v obliki strateških presenečenj in šokov. Velik vpliv na razvoj varnostnih groženj imata tudi tehnološki napredek in dostopnost znanja, produktov in tehnologij državnim in nedržavnim akterjem, kar lahko vpliva na nastajanje novih varnostnih izzivov v vseh domenah delovanja. Navedeno prinaša nove izzive in zahteve za ohranjanje učinkovitosti obrambnega sistema.

Zaradi vse večje nestabilnosti širšega varnostnega okolja ter različnih, kompleksnih in večdimenzionalnih groženj, ki izvirajo predvsem iz strateških smeri vzhoda in juga, vse bolj izstopata ranljivost evropskih držav in civilne družbe na hibridne oblike sovražnega delovanja ter povečevanje varnostnih tveganj zaradi delovanja državnih in nedržavnih akterjev, katerih učinki imajo poudarjeno nadnacionalno razsežnost.

Prevladujoči dolgoročni trendi v mednarodnem okolju kažejo preoblikovanje vsestranskega ravnotežja moči v svetu, zaradi česar med drugim prihaja do naraščanja napetosti med najvplivnejšimi državami, do spodkopavanja uveljavljenih vrednot in norm

v mednarodnih odnosih ter do pogostejše bojne in nebojne uporabe vojaških zmogljivosti. Tako je na primer v neposredni sosesčini Evropske unije prišlo do dolgotrajnejše vsestranske zaostritve odnosov med Zahodom in Rusijo ter posledično do povečanega tveganja izbruha oboroženega konflikta velikih razsežnosti.

Na kriznih območjih Zahodnega Balkana, Severne Afrike, Podsaharske Afrike, Bližnjega vzhoda in Južne Azije še naprej prevladujejo asimetrične grožnje, ki ohranjajo večinoma lokalni oziroma regionalni značaj. Kljub temu se varnostne grožnje in tveganja tudi v omenjenih kriznih regijah sveta vse pogosteje prepletajo ali povezujejo z dejavnostmi državnih akterjev. To povzroča nove (ne)oborožene konflikte, pogoste mutacije njihovih pojavnih oblik in nenadna nihanja njihove intenzivnosti, kar otežuje njihovo reševanje in posledično tudi dolgoročno stabilizacijo kriznih območij.

Spremenjeno mednarodno varnostno okolje se kaže tudi v krepitvi odvrtačne države Nata in Evropske unije, višji ravni pripravljenosti obrambnih in varnostnih sil, okrepljeni obrambni držji in okrepljenih prizadevanjih za spoprijemanje z novimi varnostnimi izzivi, kar od držav članic med drugim zahteva pospešeno in povečano vlaganje virov v obrambni sistem, zagotavljanje obrambnih zmogljivosti ter krepitev vsestranske odpornosti države in družbe.

Varnostna tveganja in grožnje se bodo tudi v prihodnje pojavljali v različnih hibridnih oblikah, v obliki prepleta informacijsko-kibernetičkih groženj, obveščevalne dejavnosti, posrednih in neposrednih vojaških groženj, paravojaških in nevojaških delovanj, terorizma in nasilnega ekstremizma, dezinformacij, propagande in vzbujanja negotovosti zaradi povzročanja nestabilnosti, nedovoljenih dejavnosti na področju orožij za množično uničevanje in raketnih tehnologij, napadov na kritično infrastrukturo, organiziranih oblik kriminala, nezakonitih oziroma neregularnih migracij, gospodarskih, tehnoloških in socialnih tveganj, naravnih in drugih nesreč, omejenosti naravnih virov in degradacije življenjskega okolja, zdravstveno-epidemioloških groženj ter ciljno usmerjenih gospodarskih, socialnih, medijskih, psiholoških in političnih pritiskov. Vojskovališča brez jasnih meja med odkritim in prikritim konfliktom, ki se lahko dogajajo pod pragom vojne, obsegajo kopno, morje, zrak, kibernetički prostor ter vesolje.

Republika Slovenija prepoznava in se spoprijema s posledicami spremenjenega varnostnega okolja ter s tveganji in morebitnimi grožnjami z obrobja Severnoatlantskega zaveznitstva in Evropske unije, s poudarkom na loku nestabilnosti na jugu in vzhodu, kamor spadata tudi črnomska in sredozemska regija. V primerjavi z 90. leti prejšnjega stoletja, ko so se oboroženi spopadi postopno oddaljevali od Republike Slovenije, je v zadnjih letih opazen nasproten trend približevanja vojaških groženj nacionalnemu ozemlju.

Republika Slovenija leži na stičišču geostrateških interesov in presečišču strateških smeri, ki hkrati predstavljajo pomembne oskrbovalne poti, ki povezujejo pristanišča v severnem Jadranu s celinskimi območji Srednje Evrope. Zaradi umeščenosti med Alpe na severu in Jadransko morje na jugu pomeni pomembno povezavo in prehod med zahodom ter vzhodom oziroma za zagotavljanje okrepitve in oskrbe sil po morju ter po kopnem. Za vojaško mobilnost je zato pomembno tudi prostorsko zavarovanje ključnih komunikacijskih poti in vstopnih točk v Republiko Slovenijo.

Zaradi geostrateškega in geopolitičnega položaja Republike Slovenije je mogoče pričakovati, da bi lahko bila ob poslabšanju mednarodnih ali regionalnih politično-varnostnih razmer postopoma izpostavljena okrepljenim obveščevalnim dejavnostim, gospodarskim, psihološkim in političnim pritiskom, množičnejšim usmerjenim migracijskim tokovom, kibernetičkim napadom na delovanje kritične infrastrukture, terorizmu, širjenju orožij in tehnologij za množično uničevanje ter ob bistvenem poslabšanju varnostnih razmer v mednarodnem okolju tudi neposrednim vojaškim grožnjam, v prvi fazi predvsem delovanjem z razdalje po kritični infrastrukturi, ki omogoča strateško mobilnost vojaških sil, v poznejših fazah pa tudi ogrožanju ozemeljske celovitosti države. To zahteva odziven, prilagodljiv in delujoč obrambni sistem ter izboljšanje obrambne sposobnosti Republike Slovenije s krepitvijo sil in zmogljivosti Slovenske vojske, zato je treba izvesti širši spekter ukrepov za doktrinarno, organizacijsko, kadrovsko, materialno in tehnološko prenovo Slovenske vojske.

3. VIZIJA RAZVOJA SLOVENSKE VOJSKE 2040

Dinamično, zelo kompleksno, nestabilno in nepredvidljivo varnostno okolje zahteva, da Slovenska vojska povečuje sposobnosti delovanja v različnih varnostnih in vojaških situacijah v celotnem spektru delovanj, tudi tistih z visoko intenzivnostjo, višjo ravno pripravljenosti, boljše odzivnostjo, večjo odpornostjo, kot tudi vzdržljivost in povezljivost vseh vojaških sil in zmogljivosti.

Slovenska vojska bo prilagodljiva in učinkovita vojaška organizacija, ki bo imela razvite vojaške sile in zmogljivosti ter ustrezno visoko raven pripravljenosti, odzivnosti in vzdržljivosti, njen razvoj pa bo temeljil tudi na tehnoloških inovacijah.

Z nadaljevanjem razvoja ter pravočasno vzpostavitvijo sil in zmogljivosti bo Slovenska vojska postopno izboljševala svojo sposobnost za obrambo države samostojno ali v okviru kolektivne obrambe oziroma medsebojne pomoči, pri zagotavljanju celovite varnosti države in državljanov, pri izpolnjevanju zavez v okviru zaveznitstva in Evropske unije ter pri širšem ohranjanju miru, varnosti in stabilnosti v svetu.

Sposobnost in pripravljenost Slovenske vojske bosta temeljili na usposobljenih, izurjenih in motiviranih pripadnikih, kompetentnem poveljniškem kadru, kakovostni oborožitvi in opremi, visoko usposobljenih poveljstvih in enotah ter večini prilagajanja kompleksnemu varnostnemu okolju.

Slovenska vojska kot nosilka izvajanja vojaške obrambe Republike Slovenije mora glede na trenutne varnostne izzive in morebitne vojaške grožnje zagotoviti zadostne in ustrezno pripravljene sile s preudarnim in pospešenim razvojem prilagodljivih, kadrovsko popolnjenih, opremljenih, usposobljenih ter vzdržljivih vojaških sil in zmogljivosti. Te bodo organizirane v strukturo, ki bo pripravljena in hitro odzivna za delovanje v morebitnih novih kriznih okoljih različnih razsežnosti in intenzivnosti, hkrati pa mora biti sposobna učinkovito delovati tudi v okoliščinah dolgotrajnejših visokointenzivnih vojaških spopadov.

Če bo treba, bo Slovenska vojska s takimi silami lahko podpirala in sodelovala tudi z drugimi podskemi nacionalnovarnostnega sistema Republike Slovenije ter oblikovala pogoje za naraščanje svojega obsega in strukture ob povečani verjetnosti izrednega poslabšanja varnostnega okolja oziroma neposredni vojaški ogroženosti države. Spremenjene varnostne razmere zato zahtevajo tudi krepitev drugih podsistemov nacionalnovarnostnega sistema, da bodo sposobni podpreti Slovensko vojsko in zaveznike ob vojaški ogroženosti države.

Z digitalno transformacijo bo Slovenska vojska postala prilagodljiva organizacija, temelječa na znanju, ki bo lahko delovala v majhnih in specializiranih sestavah, pa tudi v večjih strukturah. Postala bo hitro odzivna organizacija, ki bo sposobna tudi dolgotrajnega delovanja.

Prvi izbiri Republike Slovenije bosta vedno preprečevanje konflikta in ohranjanje miru, vendar bo ob zagotavljanju varnosti in obrambe države ter državljanov pa tudi ob ohranjanju miru in varnosti v svetu sposobna odločnega odzivanja z vsemi razpoložljivimi instrumenti in sredstvi.

Slovenska vojska bo zanesljiv in verodostojen partner tako v nacionalnem kot tudi v mednarodnem smislu.

4. DOLGOROČNI CILJI IN PRIORITETE RAZVOJA SLOVENSKE VOJSKE

Zagotavljanje in izvajanje vojaške obrambe Republike Slovenije bosta temeljili na ustrezni stopnji lastne obrambne sposobnosti in pripravljenosti, ob naslonitvi ter vključenosti v sistem kolektivne obrambe in medsebojne pomoči Evropske unije.

Republika Slovenija bo zagotovila doseganje taktičnih, operativnih in strateških ciljev v okviru odvratanja in kolektivne obrambe zavezništva ter skupne varnostne in obrambne politike Evropske unije prek povezljivosti in učinkovitega delovanja sil Slovenske vojske v zavezniških formacijah, ki ju bo dosegla z razvojem zmogljivosti Slovenske vojske v skladu z zavezniškimi standardi.

Razvoj Slovenske vojske bo do leta 2040 potekal v dveh razvojnih obdobjih, kar bo omogočalo harmonizacijo nacionalnega obrambnega planiranja z zavezniškimi cikli.

Prvo razvojno obdobje obsega leta od 2023 do 2030, drugo razvojno obdobje pa leta od 2031 do 2040.

Dolgoročni cilji in prioritete razvoja Slovenske vojske izhajajo iz nacionalnih prioritet ter upoštevajo tudi prioritete v okviru zavezništva ter prioritete skupne varnostne in obrambne politike Evropske unije, pri čemer bo izboljšanje ravni pripravljenosti in vzdržljivosti za vojaško obrambo glavno vodilo razvoja.

Dolgoročni cilji razvoja Slovenske vojske izhajajo iz ciljev razvoja obrambnega sistema in obrambne sposobnosti Republike Slovenije ter so usmerjeni v:

- zagotovitev potrebnih obrambnih zmogljivosti države,
- zagotavljanje zahtevane ravni pripravljenosti in vzdržljivosti Slovenske vojske,
- uresničevanje skupnih ciljev in izpolnjevanje zavez v okviru Nata, Evropske unije ter drugih mednarodnih organizacij,
- sodelovanje Slovenske vojske pri zaščiti in reševanju ob naravnih in drugih nesrečah ter zagotavljanje podpore drugim državnim organom,
- večjo odpornost države in družbe pred varnostnimi grožnjami,
- krepitev nacionalne industrijske in tehnološke baze.

Opazno se bodo povečala sredstva za raziskave, razvoj in inovacije, pri čemer bodo glavno vodilo nacionalne prioritete, podpora domači obrambni industriji, digitalna transformacija Slovenske vojske ter prioritete v okviru Nata in Evropske unije.

Pogoj za razvoj vseh zmogljivosti v obeh obdobjih sta ustrezna raven obrambnih izdatkov ter popolnjevanje z ustreznim kadrom, v nasprotnem primeru bodo tveganja razvoja in nedoseganja zmogljivosti prevelika.

4.1 Prvo razvojno obdobje od leta 2023 do 2030

Smer prvemu razvojnemu obdobju bodo dajali nova obrambna strategija Republike Slovenije in iz nje izhajajoča vojaška strategija Republike Slovenije, Strateški koncept Nata in Strateški kompas za varnost in obrambo Evropske unije ter obrambni načrti zavezništva. Vodilo razvoja bo pospešen in vzporedni razvoj ključnih zmogljivosti Slovenske vojske za potrebe nacionalne in kolektivne obrambe.

Razvoj zmogljivosti Slovenske vojske bo upošteval tudi Natov model sil, za katerega zaveznice prispevajo sile in zmogljivosti ter dopolnjen koncept odzivnih sil Evropske unije, zato bo Slovenska vojska prenovila koncept pripravljenosti in zagotavljanja sil ter operativne cikle in ambicije sodelovanja v mednarodnih operacijah in na misijah. Pri tem bo opravljala naloge, ki izhajajo iz obrambnega načrta države, pri čemer bo celovito prenovila in dopolnila načrt uporabe Slovenske vojske.

Cilji in prioritete v prvem razvojnem obdobju so:

- preoblikovanje in razvoj strukture Slovenske vojske, ki bo omogočila vzporedni razvoj in vzpostavitev ključnih zmogljivosti, in sicer srednje bataljonsko bojno skupino in srednji bojni izvidniški bataljon, kar bo med drugim vplivalo na razvoj strukture, sil in zmogljivosti Slovenske vojske tudi v drugem razvojnem obdobju,
- razvoj nekaterih zahtevnejših zmogljivosti Slovenske vojske, ki niso del sprejetih zavez do zavezništva, so pa pomembne za uresničevanje nacionalnovarnostnih ciljev Republike Slovenije ter bodo nekatere lahko namenjene tudi dvojni uporabi,
- sprejem učinkovitih ukrepov in dejavnosti, ki bodo zagotovili pospešeno pridobivanje ter zadrževanje kadrov za uspešen razvoj prednostnih zmogljivosti Slovenske vojske,
- zagotovitev ustreznih zalog in rezerv oborožitve, opreme in streliva za zagotavljanje dolgotrajne vzdržljivosti delovanja Slovenske vojske, posodabljanje sedanje ter gradnjo nove vojaške infrastrukture predvsem za navedene ključne zmogljivosti Slovenske vojske, pa tudi v podporo zavezniškim in drugim silam, ki bi lahko prehajale čez naše ozemlje,
- v okviru razvoja zmogljivosti za nekinetično delovanje se bodo razvijale zmogljivosti za informacijsko in psihološko delovanje, strateško komuniciranje ter civilno-vojaško sodelovanje.

4.2 Drugo razvojno obdobje od leta 2031 do 2040

V drugem razvojnem obdobju bo Slovenska vojska okrepila sposobnost in pripravljenost za obrambo proti agresiji na kopno ter zračni, pomorski in kibernetični prostor države; povečala sposobnosti za sprejem, podporo in delovanje sil skupaj z zavezniškimi silami ob morebitnih prihodnjih krizah; zagotovila zmogljivosti za odvratanje, omejitev ali onemogočenje nasprotnikovega tempa delovanja in prevzem pobude s sredstvi ter metodami za doseganje strateških in odvratalnih učinkov na večjih oziroma velikih razdaljah; se vključevala v dograjevanje in prilagajanje koncepta celovite obrambe glede na nove trende, tehnologije in grožnje; prepoznala ter izkoriščala priložnosti v okviru zavezništva in Evropske unije, strateških in drugih partnerstev ter tako prispevala k maksimiziranju nacionalnih interesov in kolektivne varnosti ter obrambe.

Slovenska vojska bo skladno z nacionalnimi prioritetami sodelovala v razvojnih projektih, ki bodo prispevali k njenemu razvoju do leta 2040.

Cilji in prioritete v drugem razvojnem obdobju so:

- nadaljevanje razvoja strukture in vzpostavljanja sil in zmogljivosti Slovenske vojske, kar bo omogočalo izvedljivost nacionalnih in sodelovanje pri izvajanju obrambnih načrtov zavezništva s poudarkom na postopnem prehodu v digitalno transformacijo,
- nadaljevanje razvoja nekaterih zahtevnejših zmogljivosti Slovenske vojske, ki niso del sprejetih zavez do zavezništva, so pa pomembne za uresničevanje obrambnih ciljev Republike Slovenije ter bodo nekatere lahko namenjene tudi dvojni uporabi,
- z nadgradnjo strateške logistike zagotoviti učinkovitejši sistem upravljanja celotnega življenjskega cikla opreme in oborožitve, logistične infrastrukture za potrebe vojaške mobilnosti, podpore države gostiteljice in ustrezno stopnjo vzdrževanja vojaške opreme, zalog goriv in energentov ter oborožitve,
- oblikovanje in vzdrževanje ustreznih zalog ter rezerv oborožitve, opreme in streliva za zagotavljanje dolgotrajne vzdržljivosti delovanja Slovenske vojske, posodabljanje sedanje ter gradnjo nove infrastrukture Slovenske vojske (npr. za urjenje in usposabljanje, bivalni in namestitveni objekti, strelišča, logistične zmogljivosti, energetska sanacija infrastrukture Slovenske vojske idr.), z upoštevanjem morebitnega povečevanja vojnega obsega Slovenske vojske.

5. RAVEN AMBICIJ ZA DELOVANJE SLOVENSKE VOJSKE

Vojaška obramba Republike Slovenije bo prednostno zagotovljena z ustrezno stopnjo sposobnosti in pripravljenosti lastnih obrambnih zmogljivosti, na čemer bo temeljilo tudi učinkovito vključevanje države v sistem kolektivne obrambe zavezništva ter skupne varnostne in obrambne politike Evropske unije. Republika Slovenija s članstvom v Severnoatlantskem zavezništvu in Evropski uniji prejema varnostna zagotovila in hkrati sprejema zaveze. Vojna v Ukrajini in zaostrene spremembe mednarodnega varnostnega okolja zahtevajo dodatna prizadevanja, ki se kažejo v pospešenem razvoju zahtevnejših zmogljivosti, dodatnih pripevkah v zavezniške in povezane strukture, večjem obsegu vaj ter višji ravni pripravljenosti in odzivnosti sil.

Sile in zmogljivosti Slovenske vojske bodo na ozemlju Republike Slovenije sposobne delovati samostojno in skupaj z zavezniškimi silami, del sil in zmogljivosti pa tudi v večnacionalnem vojaškem okviru zunaj ozemlja Republike Slovenije.

Stanje pripravljenosti določenih sil, skladno z načrtom uporabe Slovenske vojske, bo omogočalo skupno delovanje z zavezniškimi silami. Slovenska vojska bo s premestljivimi silami, integriranimi v skupne sile, lahko sodelovala pri odvratanju, kolektivni obrambi in skupni varnostni in obrambni politiki Evropske unije tudi zunaj ozemlja Republike Slovenije. Pri izvajanju obrambe nacionalnega ozemlja skupaj z zavezniki bodo deklarirane nacionalne sile in zmogljivosti integrirane v sestavo združenih sil zavezništva. Na nacionalnem ozemlju bo Slovenska vojska s preostalimi silami zagotavljala zmogljivosti za obrambo ozemlja in varovanje objektov posebnega pomena za obrambo, zagotovitev naraščanja, sprejema, namestitve in podpore delovanja zavezniških sil skupaj s civilnimi zmogljivostmi iz načrta podpore države gostiteljice.

Slovenska vojska bo razvijala predvsem taktične zmogljivosti in delovala predvsem v kopenski domeni, podprta z lastnimi elementi iz kibernetike, zračne in pomorske in z oporo na zaveznike tudi vesoljske domene.

Zmogljivosti Slovenske vojske se bodo razvijale skladno z zavezniškimi standardi, s čimer bodo zagotovljeni povezanost in skupno delovanje sil Slovenske vojske v zavezniških formacijah ter izvajanje obrambe Republike Slovenije v okviru kolektivne obrambe.

Mirnodobna sestava Slovenske vojske bo s pospešenim izboljševanjem sposobnosti in pripravljenosti učinkovitejša pri izvajanju poslanstva in nalog v različnih varnostnih in obrambno-vojaških scenarijih. To bo doseženo z načrtovanjem in oblikovanjem ustreznih rezerv in zalog ter nadgradnjo načrta uporabe Slovenske vojske. Organizacijsko-mobilizacijski razvoj Slovenske vojske bo ustrezneje podprt tudi s prostorsko organiziranostjo in povečevanjem rezervne sestave Slovenske vojske. V primeru izrednega poslabšanja varnostnega okolja Republike Slovenije se bosta obseg in struktura Slovenske vojske lahko bistveno povečala skladno s konceptom vojaške strateške rezerve. Posodobljene bodo kadrovske, materialne, infrastrukturne, doktrinarne, organizacijske in druge zahteve ter načrti za morebitno postopno naraščanje obsega in strukture Slovenske vojske.

Slovenska vojska bo postopoma vzpostavila ustrezno mirnodobno strukturo, ki bo omogočala hitro naraščanje obsega in strukture Slovenske vojske ter njeno zahtevano pripravljenost.

Z okrepljenimi vajami na ozemlju Republike Slovenije in v tujini bo zagotavljala in redno preverjala zahtevano raven pripravljenosti sil in zmogljivosti, tudi tistih v večnacionalnih odzivnih formacijah.

Slovenska vojska nekaterih zahtevnejših zmogljivosti, ki so sicer pomembne za uresničevanje nacionalnovarnostnih ciljev Republike Slovenije, niso pa del sprejetih zavez do zavezništva in presegajo razpoložljivost nacionalnih virov, predvidoma ne bo razvijala samostojno, temveč jih bo zagotavljala v okviru zavezništva ali Evropske unije oziroma skupno na podlagi ustreznih sporazumov s posameznimi državami.

Hkrati so izkušnje s trenutnih konfliktnih območij pokazale, da je treba razvijati nekatere zahtevnejše zmogljivosti, pomembne za uresničevanje nacionalnovarnostnih ciljev Republike Slovenije, ki pa niso del sprejetih zavez do zavezništva, na primer sistem zračne obrambe Republike Slovenije. Slovenska vojska bo organizirana tako, da bo omogočen razvoj rodov in služb ter izvajanje njihovega združenega in večdomenskega bojevanja. V nacionalnem okviru bo do konca dolgoročnega obdobja Slovenska vojska sposobna oblikovati namenske taktične enote do vključno brigadne ravni.

Slovenska vojska bo v začetku dolgoročnega obdobja prednostno vzporedno oblikovala srednjo bataljonsko bojno skupino in srednji bojni izvidniški bataljon ter druge premestljive zmogljivosti, namenjene delovanju v okviru zavezništva in Evropske unije ter na nacionalnem ozemlju.

Premestljive sile Slovenske vojske bodo sposobne opravljati naloge v celotnem spektru, tudi naloge delovanja v operacijah visoke intenzivnosti v zahtevnejših geografskih in klimatskih razmerah.

Slovenska vojska bo v zavezniški nabor sil prispevala sorazmeren delež zmogljivosti. Skladno z merili Severnoatlantskega zavezništva bo delež premestljivih sil stalne sestave kopenskih sil Slovenske vojske dosegel najmanj 50 odstotkov. Del premestljivih sil bo integriran v vojaško strukturo zavezništva. Najmanj 10 odstotkov stalne sestave Slovenske vojske bo ohranjalo stalno visoko raven pripravljenosti na nacionalnem ozemlju ali sodelovalo v mednarodnih odzivnih silah, dejavnostih skupne odvratalne in obrambne države oziroma v mednarodnih operacijah in na misijah.

Obseg in vrsta sodelovanja Slovenske vojske v mednarodnih operacijah in na misijah bosta opredeljena na podlagi realnih kadrovskih, finančnih in materialnih zmožnosti ter ob upoštevanju potreb po zagotavljanju ustrezne ravni pripravljenosti sil na nacionalnem ozemlju. Sodelovanje v mednarodnih operacijah in na misijah ter pri drugih dejavnostih bo sledilo strateškim prioriteta Republike Slovenije.

Izvajanje vojaške obrambe mora biti podprto in dopolnjeno z delovanjem civilne obrambe, ki skupaj z drugimi subjekti nacionalne varnosti zagotavljata odpornost celotne države in družbe.

6. DOLGOROČNI OKVIR OBRAMBNIH VIROV

6.1 Kadrovski viri

Obseg kadrovskih virov Slovenske vojske bo temeljil na poslanstvu in nalogah, potrebnih zmogljivostih za uresničevanje nalog v nacionalnem in mednarodnem okviru, na nacionalni ravni ambicij ter razpoložljivih virih. Skupni mirnodobni obseg Slovenske vojske bo do 10.000 pripadnikov z možnostjo naraščanja sil v okviru vojne sestave Slovenske vojske, skladno s konceptom vojaške strateške rezerve.

Pridobivanje kadra bo podprto z ukrepi, ki bodo omogočali doseganje zahtevanega kadrovskega obsega in strukture ter pomlajevanje stalne sestave Slovenske vojske.

Z ustreznim pristopom in komuniciranjem z državljanji se bo povečalo zanimanje za zaposlitev in sodelovanje s Slovensko vojsko. Vzdrževal se bo stik z državljanji pri njihovem vključevanju v različne oblike sodelovanja s Slovensko vojsko in Ministrstvom za obrambo zaradi obveščanja, motiviranja in nadaljnega sodelovanja ter usposabljanja. Med glavnimi orodji pridobivanja kadra

bodo štipendiranje, izvajanje delovnih praks in tabori za mlade ter ponujanje vsebin, ki so zanimive za mlade in hkrati krepijo vojaške kompetence.

Pri pridobivanju in zagotavljanju kadra za opravljanje vojaške službe bo treba neprekinjeno analizirati stanje, prepoznati težave, se odločno odzivati na zaznane problematiko ter izvajati sistemske ukrepe za dvig notranje kohezivnosti in zadrževanje kadra ter vzpostavljanje konkurenčnosti in prilagodljivosti poklica, da bi zagotovili dolgoročno vzdržnost vojaškega kadra in ohranili vzdržljivost obrambnih sil.

Nadaljevanje profesionalizacije in upravljanja kadrov bo podpiralo razvoj Slovenske vojske in zagotavljalo ustrezen karierni razvoj pripadnikov Slovenske vojske. Karierni razvoj bo podpiral uresničevanje nalog in ciljev Slovenske vojske ter ambicije pripadnikov po doseganju njihovih poklicnih ciljev. Vojaški poklic bo umeščen v sistem nacionalnih poklicnih kvalifikacij.

Vzpostavljen bo ustrezen socialno-ekonomski in delovnopравни status vojaških oseb, ki bo vseboval posebne zahteve dela, obremenitve in omejitve vojaškega poklica ter bo tako konkurenčen na trgu dela.

Državljanom bo na podlagi prostovoljnosti omogočeno vključevanje v različne oblike sodelovanja s Slovensko vojsko ter pridobivanje in vzdrževanje vojaškega znanja in veščin. Okrepila se bodo prizadevanja za vključevanje državljanov v prostovoljno služenje vojaškega roka, ki predstavlja eno od najpomembnejših vstopnih točk v Slovensko vojsko. Obrambno usposabljanje državljanov za povečevanje interesa in števila morebitnih interesentov za opravljanje različnih oblik vojaške službe bo potekalo predvsem v obliki nadgrajevanja in vzdrževanja vsakoletne izvedbe mladinskih in študentskih vojaških taborov ter strelskih in drugih tekmovanj. Vzdrževali se bodo stiki z državljani, ki so uspešno opravili prostovoljno služenje vojaškega roka in končali obveznosti v pogodbeni rezervni sestavi ter stalni sestavi Slovenske vojske.

Skladno s potrebami bo omogočeno in izvajano tudi šolanje častnikov in podčastnikov za rezervo.

S podporo pristojnih ustanov bo okrepljeno izvajanje sistema celostne skrbi za pripadnike Slovenske vojske in njihove svojce.

Prav tako bodo v okviru širše državne stanovanjske politike nadgrajene sistemske rešitve glede možnosti dodatnega zagotavljanja najema ali nakupa stanovanj za pripadnike in pripadnice Slovenske vojske.

Za izboljšanje stanja na kadrovskem področju in za polno učinkovitost Slovenske vojske so nujni organizacijski in statusni ukrepi, povezani s posebnostmi vojaškega poklica. Za njihovo uveljavljanje je nujen celovit pristop, kar bo zahtevalo politični in širši družbeni konsenz za nujne prilagoditve ter spremembe zakonskih in podzakonskih aktov.

6.2 Finančni viri

Zagotavljanje zadostnega obsega finančnih virov je nujno za doseganje obrambnih razvojnih ciljev za bistveno izboljšanje sposobnosti, pripravljenosti, odzivnosti, vzdržljivosti, odpornosti, povezljivosti in razvojne naravnosti Slovenske vojske za opravljanje njenega poslanstva in nalog skladno z ravnjo ambicij.

Pogoj za doseganje obrambnih ciljev je zadostno, predvidljivo in stabilno zagotavljanje finančnih virov.

Za izpolnitev zakonskih nalog, razvoj potrebnih zmogljivosti Slovenske vojske in spoštovanje sprejetih mednarodnih zavez je treba zagotoviti hitrejše in realno dosegljivo vsakoletno povečevanje obrambnih izdatkov.

Obseg obrambnih izdatkov, ki bo lahko učinkovito podpiral postavljene cilje, se mora postopoma povečevati in najpozneje do leta 2030 dosegati dva odstotka BDP-ja ter se nato ohranjati najmanj na tej ravni do leta 2040. Za investicije v glavno opremo bo vsako leto namenjenih najmanj 20 odstotkov obrambnih izdatkov. Za raziskave, razvoj in inovacije bosta namenjena najmanj dva odstotka obrambnih izdatkov, cilji pa so lasten razvoj v podporo dolgoročnim zmogljivostim Slovenske vojske, podpiranje domačih podjetij in raziskovalnih ustanov ter s tem krepitev nacionalne obrambne tehnološko-industrijske baze.

Podrobnejša letna rast obrambnih izdatkov kot deleža BDP-ja je prikazana v spodnji tabeli.

Leto	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030–2040
Obrambni izdatki kot % BDP	1,35	1,44	1,53	1,63	1,72	1,81	1,91	2,00

7. STRUKTURA IN ORGANIZIRANOST SLOVENSKE VOJSKE

Obseg, struktura in organiziranost Slovenske vojske morajo omogočati opravljanje njenega poslanstva in nalog, skladno z Zakonom o obrambi in opredeljeno ravnjo ambicij. Obseg, struktura in organiziranost Slovenske vojske bodo omogočali učinkovito delovanje in uresničevanje lastnih ter zavezniških načrtov, večdomensko delovanje, izvajanje združenega bojevanja rodov, oblikovanje namenskih enot na nacionalni in tudi mednarodni ravni, vzpostavitev ciljnih zmogljivosti, zagotavljanje pripravljenosti in odzivnosti enot za delovanje ter naraščanje sil do načrtovanega obsega. Prihodnji tehnološki razvoj se bo odražal v spremembah in razvoju vojskovanja, kar bo vplivalo tudi na obseg in strukturo.

Slovenska vojska bo organizirana na strateški, operativni in taktični ravni.

Generalštab Slovenske vojske kot najvišji vojaškostrokovni organ, odgovoren za poveljevanje Slovenski vojski na strateški ravni, bo na tej ravni opravljal tudi vse naloge razvoja in načrtovanja delovanja Slovenske vojske.

Poveljevanje in kontrolo nad delovanjem enot na operativni ravni bo izvajalo Poveljstvo sil, ki bo odgovorno za pripravljenost in vodenje podrejenih poveljstev in enot Slovenske vojske doma in v tujini. Zmožno bo poveljevati rodovskim taktičnim in združenim taktičnim enotam.

Najvišja oblika poveljevanja na taktični ravni bo manevrska brigada. Na taktični ravni bodo poveljevanje prav tako izvajali poveljstvo za zagotovitev in podporo, poveljstvo letalstva in zračne obrambe, mornariško poveljstvo, poveljstvo za kibernetiko obrambo, poveljstvo specialnih sil in poveljstvo rezervnih sil. Po prvem razvojnem obdobju bo po izvedeni analizi in na podlagi kadrovskih trendov sprejeta odločitev o številu manevrskih brigad v drugem razvojnem obdobju.

Osnovna taktična enota manevrskega dela kopenske vojske bo pehotni bataljon. V enotah drugih rodov bosta osnovni taktični enoti bataljon ali samostojna četa.

Najvišja enota za izvajanje združenega bojevanja rodov na ozemlju Republike Slovenije bo brigada, za delovanje zunaj ozemlja Republike Slovenije pa bo najvišja enota bataljonska bojna skupina. Enote Slovenske vojske se bodo za delovanje in izvedbo določenih nalog lahko namensko oblikovale po načelu modularnosti.

Organizacijsko-formacijska struktura Slovenske vojske na taktični ravni bo omogočala izpolnjevanje cilja 50-odstotnega deleža premestljivih kopenskih sil Slovenske vojske.

Sile za bojevanje bodo sestavljali pehotna bataljona (srednji in gorski), bojni izvidniški bataljon in enota za specialno delovanje. V prvem razvojnem obdobju bodo v strukturi Slovenske vojske ohranjene tudi oklepne zmogljivosti.

Sile za bojno podporo bodo sestavljali bataljon za ognjeno podporo, bataljon jedrske, radiološke, kemične in biološke obrambe (JRKBO), večnamenska taktična eskadrilja, mornariški divizion, bataljon zračne obrambe, obveščevalno-izvidniška enota, enota

za elektronsko bojevanje, enota za kibernetško obrambo, enota za nekinetično delovanje, bojna inženirska četa, protiklepná četa, bataljon vojaške policije in enota brezpilotnih letalnikov.

Sile za poveljevanje, nadzor in informacijsko delovanje bodo sestavljali bataljon za nadzor zračnega prostora ter čete C4I (poveljevanje, kontrola, komunikacije, računalniški sistemi in informacije).

Sile za zagotavljanje delovanja bodo sestavljali dva logistična bataljona, helikopterska eskadrilja, letalsko-transportna eskadrilja, letalsko-tehnična eskadrilja in splošni inženirski četi ter zdravstvena enota Role 2.

Enote vojašnic, letalska baza, zdravstveni center, center vojaških šol, center za združeno usposabljanje, letalska šola, gorska šola, šola kontrolorjev združenih ognjev, enota za protokol, športna enota, eksperimentalna enota za raziskave, razvoj in inovacije ter center za strateške študije, doktrino in razvoj bodo sestavljali institucionalni del Slovenske vojske.

Spreminjanje strukture, obsega in organiziranosti Slovenske vojske bo potekalo postopno in bo usklajeno z razvojnima obdobjema Slovenske vojske. Sledilo bo varnostnim razmeram v mednarodnem okolju ter realnim demografskim, finančno-ekonomskim in materialnim zmožnostim države.

V prvem razvojnem obdobju bo vzpostavljena organizacijsko-formacijska struktura, ki bo omogočala najmanj 90-odstotno popolnjenost najpomembnejših poveljstev in enot s prioriteto na srednjem pehotnem bataljonu, srednjem bojnem izvidniškem bataljonu, enotah za zagotavljanje modulov srednje bataljonske bojne skupine in enot za zagotavljanje odzivnih sil doma ter v okviru zavezništva. To bo kot ključna dejavnost razvoja Slovenske vojske realizirana v začetku prvega srednjeročnega obdobja. Vzdrževale se bodo enote za ohranjanje vzpostavljenih zmogljivosti, popolnjevale se bodo tudi rodovske enote ter službe zaradi ohranjanja znanja in kompetenc ter premestljivih in specifičnih logističnih zmogljivosti.

Ustrezna popolnjenost enot bo omogočala višjo pripravljenost, učinkovitejše izpolnjevanje nalog, boljše pogoje razporejanja in popolnjevanja z materialnimi sredstvi ter načrtovanje, vzpostavitev in doseganje končnih zmogljivosti, načrtovanje delovanja v mednarodnih operacijah in na misijah ter oblikovanje hitro odzivnih sil. Tako bosta zagotovljena učinkovitejši razvoj vojaške stroke in boljša izraba sedanjih kadrovskih in materialnih virov ter izboljšani notranja kohezivnost enot in morala.

Center vojaških šol bo preoblikovan zaradi povezičnosti z javnim izobraževalnim šolskim sistemom.

Manevrski del Slovenske vojske bo popolnjen pretežno s stalno sestavo in v ustreznem obsegu dopolnjen s pogodbeno rezervno sestavo, predvsem pri zagotavljanju kritičnih specialističnih dolžnosti. Manevrski del bo premestljiv in zmožen opravljanja najpomembnejših nalog Slovenske vojske (združeno bojevanje rodov) tako na nacionalnem ozemlju kot tudi zunaj Republike Slovenije, vključno s sodelovanjem v mednarodnih operacijah in na misijah, pri dejavnostih mednarodnih hitro odzivnih sil ter nalogah odvratanja in kolektivne obrambe.

Prostorski del, ki bo večinski popolnjen s pogodbeno rezervno sestavo, bo namenjen za delovanje izključno na nacionalnem ozemlju. Dopolnil bo manevrski del Slovenske vojske pri obrambi nacionalnega ozemlja in zagotavljal izhodišča za naraščanje Slovenske vojske prek mirnodobnega obsega. Na nacionalnem ozemlju bo Slovenska vojska zagotavljala zmogljivosti za obrambo ozemlja, podporne naloge nadzora in varovanja zaledja, prostorske logistike, podpore države gostiteljice, civilno-vojaškega sodelovanja in odzivanja na naravne in druge nesreče ter podpore drugim državnim organom. Prostorski del bo pomembna vez, s katero se bo Slovenska vojska približala lokalnemu okolju.

8. ZMOGLJIVOSTI SLOVENSKE VOJSKE

Razvoj zmogljivosti bo skladno z ravno ambicij usmerjen v doseganje ustrezne ravni sposobnosti, pripravljenosti, odzivnosti in vzdržljivosti vojaških zmogljivosti. Slovenska vojska bo na podlagi Zakona o obrambi ter zastavljenih ciljev in ravni ambicij razvijala zmogljivosti za bojevanje, bojno podporo, zagotovitev delovanja, podporo poveljevanja ter sistem vojaškega izobraževanja in usposabljanja.

Zmogljivosti bodo omogočile izvajanje vseh doktrinarnih načinov delovanja Slovenske vojske, in sicer ofenzivno, defenzivno, specialno, stabilizacijsko, podporno ter informacijsko delovanje, skladno z razvojem vojaške doktrine tudi kibernetško in druge sodobne načine delovanja.

Razvoj zmogljivosti bo prednostno usmerjen v povečanje bojne sposobnosti in pripravljenosti Slovenske vojske z dosledno prioritizacijo dejavnosti v vseh elementih vzpostavitve zmogljivosti, tako v doktrini, organiziranosti, usposabljanju, opremljanju, kadrih, voditeljstvu, infrastrukturi in interoperabilnosti, da bi se povečale zmožnosti združenega bojevanja rodov.

Razvoj zmogljivosti bo sledil sodobnim tehnološkim trendom in bo upošteval izkušnje iz aktualnih konfliktnih območij ter sodobnih vojaških operacij. V uporabo bodo uvedeni sodobni sistemi, ki bodo ob povečanju bojne moči in učinkovitosti delovanja zagotavljali tudi večjo zmožnost preživetja in višjo stopnjo logistične samozadostnosti sil.

Digitalizacija sistemov, uporaba umetne inteligence skladno z zakonodajo in temeljnimi pravicami, daljinsko vodeni avtomatizirani in avtonomni sistemi, ki bodo pod človeškim nadzorom, bodo omogočili multiplikacijo učinkov. Hkrati pa bodo tako sproščeni človeški viri, ki bodo lahko preusmerjeni na izvajanje zahtevnejših funkcij pri izvajanju operacij.

Pri razvoju zmogljivosti Slovenske vojske bo smiselno upoštevan tudi vidik varovanja okolja, kar se bo kazalo predvsem v prizadevanjih po večji energetski učinkovitosti in energetski samozadostnosti Slovenske vojske ter razvoju in uporabi nekaterih tehnoloških rešitev, s čimer se bo povečal prispevek Slovenske vojske k varovanju okolja in zmanjšanju ogljičnega odtisa.

a) Prioritete razvoja zmogljivosti v prvem razvojnem obdobju (2023–2030)

Glavne prioritete, ki bodo prispevale tudi k povečanemu odvratanju in kolektivni obrambi ter prevzemanju sorazmernega bremena zavezništva, so:

– vzporedni razvoj ključnih zmogljivosti srednje bataljonske bojne skupine in srednjega bojnega izvidniškega bataljona, ki bosta vzpostavljeni na finančno racionalnejši način,

– razvoj helikopterskih zmogljivosti za podporo specialnih sil,

– dokončanje prenove letališča Cerklje ob Krki,

– vlaganja v infrastrukturo, ki bo podpirala tudi izvedbo obrambnih načrtov zavezništva.

Glavne nacionalne prioritete so:

– gradnja sistema zračne obrambe srednjega in kratkega dosega za zaščito nacionalnega zračnega prostora, kritične infrastrukture na ozemlju Republike Slovenije in neposredno zračno obrambo elementov razporeditve sil Slovenske vojske,

– razvoj helikopterskih zmogljivosti s krepitvijo srednjih transportnih helikopterskih zmogljivosti ter s postopno zamenjavo in dokupom lahkih vojaških helikopterjev,

– pospešitev razvoja domače obrambne industrije za razvoj obrambnih zmogljivosti, vključno z inovacijami v povezavi z naprednimi tehnologijami in prehodom v digitalno transformacijo in večdomenske operacije,

– nadgradnja strateške logistike z uvajanjem naprednih tehnologij v logistične procese za zagotovitev dolgotrajnega zagotavljanja vzdržljivosti delovanja Slovenske vojske,

– nadgradnja in razvoj zmogljivosti kibernetске obrambe, digitalizacije in nekinetične zmogljivosti,

– razvoj zmogljivosti jedrske, radiološke, kemične in biološke obrambe (JRKBO).

b) **Prioritete razvoja zmogljivosti v drugem razvojnem obdobju (2031–2040)**

Razvoj ključnih zmogljivosti za izvajanje nacionalne obrambe ter delovanje v zavezništvu in skupni varnostni in obrambni politiki Evropske unije bo temeljil na nadgrajevanju vzpostavljenih zmogljivosti ter upoštevanju tudi prihodnjih ciljev zmogljivosti Nata za Republiko Slovenijo oziroma sprejetih zmogljivostnih zavez do Evropske unije. Pri tem bo poudarek na razvoju zmogljivosti, ki bodo usmerjene v zagotavljanje večplastne odpornosti, kognitivne superiornosti, integrirane večdomenske obrambe in meddomenskega poveljevanja ter v sposobnost za delovanje v celotnem spektru dejavnosti in vseh domenah.

8.1 Zmogljivosti za bojevanje

Temelj Slovenske vojske bodo zmogljivosti za bojevanje v kopenski domeni, v okviru katerih se bodo razvijale zmogljivosti srednje in lahke pehote ter specialnih sil.

Zaradi razvojnih zaostankov in zamud pri izpolnjevanju mednarodnih zavez mora Slovenska vojska v prvem razvojnem obdobju vzporedno vzpostaviti srednji pehotni bataljon in srednji bojni izvidniški bataljon, v skladu z možnostmi in viri pa vzporedno tudi enote za bojno podporo, v katerih bodo vzpostavljeni moduli za srednjo bataljonsko bojno skupino.

Slovenska vojska bo vzdrževala visoko stopnjo razvoja enote za specialno delovanje in nenehno modernizirala njeno opremo, oborožitev in postopke, s poudarkom na zmogljivostih vertikalnega manevra.

Modernizirala in ohranjala bo oklepne (tankovske) zmogljivosti, v drugem razvojnem obdobju pa bo po izvedeni analizi sprejeta odločitev o smotnosti oziroma najustreznejšem načinu zagotavljanja teh zmogljivosti do konca dolgoročnega obdobja.

Slovenska vojska bo ohranjala tudi zmogljivosti gorske pehote, vključno s podporo Natovemu centru odličnosti za gorsko bojevanje.

8.2 Zmogljivosti za bojno podporo

Za povečanje zmogljivosti bojne podpore bo Slovenska vojska nadgradila zmogljivost ognjene podpore, ki bo temeljila na samovoznih artilerijskih in minometnih sistemih, naboru senzorjev (vizualnih, avdio in radarskih idr.), digitaliziranjem artilerijskem sistemu vodenja in poveljevanja, kar bo zagotavljalo hiter prenos podatkov na relaciji senzor–efektor, visoko natančnem pametnem strelivu dolgega dosega, sistemih brez posadke z izvidniško-opazovalnimi sistemi z zmogljivostjo bojnega delovanja, in na vzpostavitvi zmogljivosti za kontrabitaranje z zelenim končnim stanjem učinkovite posredne ognjene podpore, ki je zmožna delovati po načelu deluj in se umakni.

Ohranjala, nadgradila in razvijala bo združeno zmogljivost JRKBO, namenjeno zagotavljanju bojne podpore Slovenski vojski na nacionalnem ozemlju ter pri delovanju zunaj države, ki bo v skladu z zahtevami in standardi sposobna opravljati namenske naloge JRKBO.

Razvite bodo zmogljivosti bojnega inženirstva, ki bodo zagotavljale podporo in povečanje premočnosti bojnih sil, z izdelavo prehodov skozi minskoeksplozivne, terenske vodne in suhe ovire, zmogljivosti oviranja ter onemogočanja nasprotnikovega manevra z miniranjem območij s sistemi za daljinsko miniranje in sodobnimi protiolepni minskoeksplozivnimi sredstvi, z rušenjem infrastrukturnih objektov ter povečanjem stopnje preživetja sil z zmogljivostmi za izdelavo utrjenih točkovnih in linijskih objektov. Slovenska vojska bo ohranjala tudi zmogljivosti splošnega inženirstva za zagotavljanje splošne inženirske podpore, kar bo vključevalo vzdrževanje in izdelavo vojaških cest ter tabornih prostorov, in zagotavljala zmogljivosti za podporo zaščite in reševanja. Za potrebe nacionalne obrambe in zavezništva bo vzdrževala in modernizirala zmogljivosti za uničevanje neeksplozivnih ubojnih sredstev (EOD).

Razvoj mornariških zmogljivosti bo temeljil na nadgradnji večnamenske patroljne ladje Triglav skladno z zahtevami Natovih ciljev zmogljivosti in na zamenjavi hitre patroljne ladje Ankaran s plovilom tipa večnamenske patroljne ladje. V sistemu poveljevanja in kontrole bo zagotovljena zmogljivost za spremljanje pomorske razpoznavne slike. Razvijala oziroma ohranjala se bo zmogljivost protiminskih potapljačev za delovanje v zelo plitvih vodah.

Slovenska vojska bo posodobila zmogljivosti nadzora zračnega prostora z aktivnimi in pasivnimi sistemi ter zagotavljala elemente zračne obrambe in nadzora slovenskega zračnega prostora v zavezniškem integriranem sistemu zračne obrambe.

Oblikovana bo struktura in zastavljena smer razvoja v napredne sisteme kopenske zračne obrambe ter razvoj sodobnih zračnih zmogljivosti za nadzor in varovanje zračnega prostora Republike Slovenije.

Slovenska vojska bo zračno obrambo razvijala kot taktično zmogljivost z učinki na operativni in taktični ravni, ki bo integrirana s centrom za nadzor in kontrolo zračnega prostora ter s sistemom kolektivne obrambe zavezništva. Zmogljivost zračne obrambe do srednjega dosega bo namenjena zaščiti nacionalnega zračnega prostora, kritične infrastrukture na ozemlju Republike Slovenije in neposredni zračni obrambi elementov razporeditve sil Slovenske vojske. Vzpostavitev zmogljivosti kopenske zračne obrambe se bo začela s sistemom vodenja in poveljevanja, senzorji ter raketnimi sistemi srednjega in kratkega dosega. V drugem razvojnem obdobju bo zmogljivost zračne obrambe dopolnjena s sistemom zračne obrambe zelo kratkega dosega.

Zmogljivost za nadzor in kontrolo zračnega prostora bo opremljena z novim sistemom poveljevanja in kontrole ter dodatnimi zaščitnimi komunikacijskimi in podatkovnimi sistemi.

Slovenska vojska bo razvijala zmogljivosti za delovanje proti širokemu spektru groženj iz zračnega prostora (C-RAM) in za delovanje proti brezpilotnim sistemom (C-UAS).

Zaradi izvajanja celovite vojaške obveščevalno-izvidniške podpore na strateški, operativni in taktični ravni bo Slovenska vojska razvila obveščevalno-izvidniško zmogljivost, ki bo zagotavljala združeno vojaško obveščevalno analitiko in načrtovanje, vojaški obveščevalni sistem zgodnjega opozarjanja in obveščanja, preventivno vojaško protiobveščevalno podporo ter zmogljivost za izvajanje specialističnega usposabljanja.

Slovenska vojska bo vzpostavila zmogljivost za nekinetično delovanje.

V okviru kibernetске obrambe se bodo razvijale zmogljivosti za izvajanje kibernetских operacij, ki bodo zagotavljale proaktivno in trajno odzivanje na kibernetске grožnje ter omogočale nemoteno in varno uporabo kibernetского prostora ter zaščito lastnih sil.

8.3 Zmogljivosti za zagotovitev delovanja

Slovenska vojska bo razvila, posodobila in vzdrževala ustrezne zmogljivosti za zagotovitev delovanja vseh zmogljivosti Slovenske vojske v vseh načinih in vrstah delovanja.

Zmogljivosti za zagotovitev delovanja bodo omogočale delovanje in ohranjanje vzdržljivosti sil Slovenske vojske na nacionalnem ozemlju, del zmogljivosti pa bo sposoben podpreti delovanje Slovenske vojske zunaj države. Zmogljivosti za zagotovitev delovanja bodo omogočale tudi izvajanje podpore države gostiteljice zavezniškim silam na območju Republike Slovenije ali pri prehodu njenega ozemlja.

Zmogljivosti za zagotovitev delovanja bodo, če bo treba, podpirale tudi sistem varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

8.4 Zmogljivosti za poveljevanje in kontrolo

Zmogljivosti bodo namenjene poveljevanju in kontroli v nacionalnem okolju ter pri opravljanju drugih nalog v sistemu nacionalne varnosti, vključno z zaščito in reševanjem, pri poveljevanju in kontroli v okviru Nata in Evropski uniji ter pri poveljevanju in kontroli sil Slovenske vojske v mednarodnih operacijah in na misijah. Sistem poveljevanja in kontrole bo omogočal povežljivost med vojaškimi in obrambnovarnostnimi ter drugimi subjekti v nacionalnem in mednarodnem okolju.

Zmogljivosti za poveljevanje in kontrolo bodo zagotavljale delovanje sistema poveljevanja in kontrole ter načrtovanja delovanja in razvoja Slovenske vojske na strateški, operativni in taktični ravni. Podpirale bodo vodenje vojaških operacij in delovanja na kopnem ter v pomorskem, zračnem in kibernetičnem prostoru.

Vzpostavljena bo varna in prilagodljiva komunikacijsko-informacijska infrastruktura (digitalna hrbtenica) z visoko razpoložljivostjo za izvajanje večdomenskega načrtovanja in izvajanja operacij. S stalnim nadgrajevanjem informacijsko-komunikacijske opreme in storitev ter infrastrukture komunikacijsko-informacijskega sistema bo zagotovljena visoka varnost ter omogočena višja stopnja zaščite pred kibernetičnimi napadi.

8.5 Vojaško izobraževanje in usposabljanje

Zaradi krepitev profesionalnosti in strokovnosti častnikov, vzpostavitve organizacijske kulture, voditeljskih veščin, tehnične kulture, vojaške etike in krepitev bojnega značaja, pripadnosti in morale njenih pripadnikov bo Slovenska vojska prilagodila izvajanje izobraževalnega procesa, programov, modulov in predmetnikov spreminjajočim se zahtevam vojaških poklicev. Pomembno bo uveljavljanje preglednih standardov in meril za doseganje zahtevane ravni strokovnosti. Pri razvoju vojaškega izobraževanja bo v sodelovanju s slovenskimi izobraževalnimi ustanovami in sorodnimi tujimi izobraževalnimi ustanovami oblikovan sodobnejši izobraževalni sistem Slovenske vojske.

Verodostojnost izobraževalne dejavnosti bo vidna v posodobitvi vojaškega izobraževanja in integraciji javno veljavnih standardov pri izvajanju vojaškega izobraževanja ter v višanju zahtev rezultatov vojaškega izobraževanja. Zagotovljen bo kompetenten vojaški učiteljski kader, vzpostavljeno bo povezovanje prek znanstvenoraziskovalne dejavnosti in sodelovanje z nacionalnimi ter mednarodnimi izobraževalnimi ustanovami in izobraževalnimi ustanovami drugih držav.

Center vojaških šol bo v okviru razvoja in strukturno-organizacijske umestitve vojaškega izobraževanja izvedel posodobitev programa izobraževanja častniškega kadra Slovenske vojske. Nadaljevalo se bo višješolsko vojaško izobraževanje podčastnikov Slovenske vojske in vojsk drugih držav. V program šolanja kandidatov za častnike Slovenske vojske bo uveden vojaški modul visokošolskega izobraževalnega programa prve bolonjske stopnje, ki se bo izvajal na visokošolskih ustanovah in v sodelovanju s Šolo za častnike.

Vojaško izobraževanje častnikov se bo razvijalo z vključevanjem znanstvenoraziskovalne dejavnosti, s poudarkom na proučevanju operativnih izkušenj Slovenske vojske, izkušenj iz sodobnih oboroženih spopadov ter na podlagi vpliva novih tehnologij na razvoj Slovenske vojske. Tako bodo programi kariernega vojaškostrokovnega izobraževanja povezovali razvoj vojaškega znanja in oblikovali prakso razvojnoraziskovalne dejavnosti, ki bo temelj za posodobitev programov kariernega izobraževanja častniškega kadra Slovenske vojske.

V naslednjem obdobju bo ena izmed nalog sistematično uveljavljanje kompetenc, pridobljenih na kariernih izobraževanjih častnikov v javnem izobraževalnem sistemu, kot priznavanje mikrodokazil.

V prvem razvojnem obdobju bo Slovenska vojska v sodelovanju z javnim izobraževalnim sistemom Republike Slovenije in ob vsakoletni evalvaciji razvijala in izvajala modularno izobraževanje pripadnikov Slovenske vojske na prvi in drugi stopnji bolonjskega študija. Po preteku prvega razvojnega obdobja bo Ministrstvo za obrambo v sodelovanju s soizvajalci izvedlo evalvacijo in presodilo, ali je treba ustanoviti poseben vojaški visokošolski zavod.

Zaradi izmenjave in pridobivanja izkušenj, znanja ter dobrih praks bodo pripadniki Slovenske vojske napoteni tudi na dodatna izobraževanja in usposabljanja v tujino, ki bodo del kariernega poti posameznika.

Pri usposabljanju posameznikov, enot in poveljstev se bo povečevala usposobljenost za združeno bojevanje, vključno z izboljševanjem specialističnih znanj ter veščin rodov in služb. Usposabljanje bo sledilo sodobnim tehnološkim trendom, upoštevalo bo izkušnje iz sodobnih vojaških operacij in bo zato kompleksnejše ter zahtevnejše, kar bo povečevalo zahteve po bolj usposobljenih pripadnikih.

Pri izobraževanju in usposabljanju bo treba zagotavljati povezanost izobraževalnih procesov z usklajevanjem programov izobraževanja in usposabljanja, znanstvenih dosežkov ter dognanj med vojaškimi in civilnimi raziskovalnimi ter izobraževalnimi organizacijami in ustanovami.

9. MODERNIZACIJA SLOVENSKE VOJSKE

Postopki vodenja projektov modernizacije bodo tesneje povezani z obrambnim planiranjem in bodo s pravočasno vključenostjo deležnikov že pri oblikovanju načrtov omogočali ustrezno raven usklajenosti z najpomembnejšimi razvojnimi cilji ter zahtevami pred obravnavo in potrjevanjem na strateški ravni.

Da bi dosegli optimizacijo stroškov in operativno učinkovitost ter pridobili dodatno znanje pri vzpostavitvi zmogljivosti, se bodo okrepile skupne nabave na podlagi dvostranskih ali večstranskih sporazumov in iskale nove rešitve projektne sodelovanja ter skupnih nabav z drugimi državami članicami Nata in Evropske unije.

Pri vzpostavitvi prednostnih zmogljivosti bodo upoštevana merila operativne preizkušnosti oborožitve in opreme, brez bistvenih prilagoditev in dodatnega razvoja za Slovensko vojsko. Nekatere zmogljivosti Slovenske vojske bomo dosegali tudi na podlagi razvoja v okviru slovenske obrambne industrije. Zagotovljena bo krepitev obrambne razvojnoraziskovalne, industrijske in tehnološke baze, da bi povečali obrambno tehnološko samooskrbnost ter omogočili vključenost slovenske obrambne industrije v modernizacijo in vzpostavitev zmogljivosti Slovenske vojske. V sodelovanju s slovensko obrambno industrijo bo zagotovljena ustrežna stopnja nacionalnih zmogljivosti proizvodnje in vzdrževanja vojaške opreme, oborožitve in streliva.

Modernizacija vojaške oborožitve in opreme bo skupaj z nadaljevanjem procesa profesionalizacije podpirala preoblikovanje Slovenske vojske v visoko profesionalno in učinkovito vojaško organizacijo, ki se bo sposobna odzivati na vojaške in druge grožnje ter dolgotrajno delovati v kriznih razmerah in oboroženih spopadih.

Slovenska vojska se bo modernizirala tudi z uvajanjem umetne inteligence, različnih sodobnih senzorskih sistemov ter zračnih in kopenskih sistemov brez posadke tako za bojevanje kot za bojno in logistično podporo. Sledila bo trendom razvoja in uvajala sodobna streliva.

Slovenska vojska bo sledila načelu enotnosti platform, pri čemer se bodo zmanjšala finančna in logistična bremena (vzdrževanje) ter se bosta povečali učinkovitost in interoperabilnost njenih enot.

Nabava novih bojnih vozil in modernizacija oklepnih vozil bosta usmerjeni v aktivno in pasivno zaščito, predvsem pred sodobnimi protioklepnimi in drugimi sodobnimi sistemi ter povečanje ognjene moči.

Iz operativne uporabe bodo umaknjeni oborožitve, oprema in sredstva, ki niso del načrtovanih ciljnih zmogljivosti, ki ne podpirajo dolgoročnih načrtov delovanja ter razvoja Slovenske vojske oziroma ne prispevajo k uresničevanju zahtev naraščanja ter vzdržljivosti obrambnih sil. Umik oborožitve, opreme in sredstev iz operativne uporabe oziroma strateških rezerv bo izveden šele po nabavi sodobnejše opreme in oborožitve. Do nadomestitve s sodobnimi sistemi bo Slovenska vojska sedanje sisteme uporabljala zaradi ohranjanja posebnega rodovskega znanja in potrebne stopnje pripravljenosti sil.

9.1 Zmogljivosti za bojevanje

V prvem razvojnem obdobju 2023–2030 bo modernizacija oborožitve in opreme zmogljivosti za bojevanje prednostno usmerjena v:

- nabavo optimalnega, minimalnega števila bojnih kolesnih vozil za razvoj srednjih sil, torej srednjega pehotnega bataljona, modulov srednje bataljonske bojne skupine in srednjega bojnega izvidniškega bataljona, ki bodo imela ustrezno zaščito in ognjeno moč,

- nabavo sistemov za posredno ognjeno podporo,
- nabavo sistemov za protioklepno bojevanje,
- nabavo sistemov za medicinsko evakuacijo,
- nabavo sistemov za bojno izvleko vozil,
- nabavo senzorskih sistemov za bojno funkcijo obveščevalne podpore,
- nabavo lahkih oklepljenih kolesnih vozil 4 x 4 z visoko ravno zaščito in oborožitvenimi postajami za izvidniško-obveščevalno podporo, protioklepni boj, ognjeno podporo, zračno obrambo, specialne sile in druge podporne enote,
- nabavo opreme za specialne enote,
- posodobitev in prenovo opreme vojaka tudi s postopno zamenjavo lahkega pehotnega orožja s sodobnimi modularnimi sistemi, ki bodo večinoma opremljeni z optičnimi namerilnimi napravami za delovanje v razmerah zmanjšane vidljivosti,
- nabavo opreme za izvajanja kibernetске obrambe,
- začetek opremljanja z nekaterimi sistemi brez posadke za bojevanje,
- začetek modernizacije oklepnih zmogljivosti, ki se nadaljuje tudi v drugem razvojnem obdobju.

V drugem razvojnem obdobju 2031–2040 bo modernizacija zmogljivosti za bojevanje usmerjena v nadaljnji razvoj in uvajanje umetne inteligence, različnih sodobnih senzorskih sistemov ter zračnih in kopenskih sistemov brez posadke za bojevanje. Na področju razvoja streliva bo Slovenska vojska sledila trendom razvoja in uvajala sodobna streliva. Modernizacija osebne opreme pripadnika Slovenske vojske bo usmerjena v izboljšanje materialov za večjo zaščito in zmanjševanje teže.

9.2 Zmogljivosti za bojno podporo

V prvem razvojnem obdobju 2023–2030 bo modernizacija oborožitve in opreme zmogljivosti za bojno podporo prednostno usmerjena v:

- nabavo sistemov posredne ognjene podpore z avtomatskim ali polavtomatskim delovanjem ter z naborom pametnega streliva dolgega dosega in sistemi vodenja ter odkrivanja ognja za vzpostavitev modula srednje bataljonske bojne skupine,
- nabavo premičnih sistemov zračne obrambe srednjega dosega, namenjenih varovanju zračnega prostora Republike Slovenije,

- nabavo premičnega sistema zračne obrambe kratkega dosega za neposredno zračno obrambo elementov razporeditve sil Slovenske vojske in kritične infrastrukture Republike Slovenije,

- nabavo inženirskih bojnih sistemov za zagotavljanje ali omejevanje manevra, maskiranje in oviranje,
- nabavo taktičnih tovornih vozil za podporne module srednje bataljonske bojne skupine,
- nabavo sistemov za odkrivanje in hitro odstranjevanje oziroma nevtralizacijo različnih vrst eksplozivnih sredstev,
- nabavo in pridobitev sredstev ter razvoj zmogljivosti kibernetске obrambe Slovenske vojske,
- nabavo sistemov za taktično elektronsko bojevanje in sistemov za elektronsko izvidovanje,
- nabavo sistemov za pridobivanje podatkov in informacij iz različnih vojaških obveščevalnih disciplin, senzorjev na različnih platformah, nabavo sistemov za vojaško obveščevalno obveščanje in opozarjanje ter združeno vojaško obveščevalno analitiko.

Na področju mornariških zmogljivosti bo v prvem razvojnem obdobju izvedena modernizacija večnamenske ladje Triglav, zamenjava hitre patroljne ladje Ankaran s plovilom tipa večnamenske patroljne ladje, modernizacija mornariškega sistema poveljevanja in kontrole z nadgradnjo zagotavljanja nadzora in varovanja akvatorija s stacionarnimi in premičnimi sredstvi ter izvedena modernizacija potapljaških sredstev s poudarkom na protiminskem delovanju in podvodnih avtonomnih sredstvih.

V drugem razvojnem obdobju 2031–2040 bo modernizacija zmogljivosti bojne podpore usmerjena v nabavo samovoznih oborožitvenih sistemov in hkratio uvedbo sodobnega sistema za poveljevanje in kontrolo. Posodobljena bodo izvidniška sredstva in nabavljeni dodatni senzorski sistemi (artilnerijski radarji in akustični senzorji), ki bodo povezljivi v sistem poveljevanja in kontrole.

Zmogljivosti inženirske bojne podpore bodo modernizirane z nabavo sodobnih sistemov bojnega inženirstva, kot so jurišni mostovi, avtomatski sistemi za izdelavo minskih ovir in sistemi za izdelavo prehodov skozi minske ovire. Z dokupom in nadgradnjo sistemov za izvajanje splošne inženirske podpore se bo ohranila dvonamenska zmogljivost splošnega inženirstva za potrebe Slovenske vojske in podporo zaščiti in reševanju.

Z nadaljevanjem nabave, vzdrževanjem in posodabljanjem sredstev kibernetске obrambe bodo zagotovljene zmogljivosti za izvajanje kibernetских operacij, ki bodo v realnem času sposobne zaznavanja, preprečevanja in odzivanja na kibernetске varnostne grožnje. Z vzpostavitvijo kibernetске obrambe za zaščito lastnega komunikacijsko-informacijskega sistema in drugih elektronskih sistemov bo zagotovljen varen kibernetски prostor za delovanje Slovenske vojske in njeno sposobnost izkoriščanja kibernetskega prostora za pridobivanje prednosti pred nasprotnikom.

V drugem razvojnem obdobju bo modernizacija na področju vojaške obveščevalno-izvidniške dejavnosti prednostno usmerjena v obnavljanje in nabavo novih sodobnih sistemov za izvajanje vojaške obveščevalno-izvidniške dejavnosti, da bi dosegli višjo stopnjo avtomatizacije delovanja sistemov in integracijo v nacionalni obveščevalni sistem zgodnjega obveščanja in opozarjanja.

Nabavljen bo sistem zračne obrambe zelo kratkega dosega.

Pred iztekom življenjske dobe sedanjih letalskih zmogljivosti ter na podlagi pridobljenih izkušenj in izvedene analize bo sprejeta odločitev o najustreznejšem načinu zagotavljanja sodobnih zračnih zmogljivosti.

V drugem razvojnem obdobju bodo po izteku življenjske dobe večnamenske ladje Triglav izvedeni postopki njene zamenjave s sodobnim večnamenskim plovilom enakega tipa.

Modernizacija nekinetičnih zmogljivosti v prvem razvojnem obdobju bo usmerjena v nabavo sodobne informacijske tehnologije, vzpostavitev produkcijske zmogljivosti in razvoja analitskega orodja za prepoznavanje ter bojevanje z dezinformacijami in zavajanjem. V drugem razvojnem obdobju bo poudarek na razvoju strateškega komuniciranja, kar bo omogočalo napovedovanje trendov in odzivanje nanje ter preigravanje in urjenje scenarijev večdomenskega bojevanja.

9.3 Zmogljivosti za zagotovitev delovanja

Za izboljšanje logistične podpore bo Slovenska vojska doma in v tujini vzpostavila ustrezno organizirano strukturo, ki bo zmožna načrtovanja, organiziranja in izvajanja logistične podpore v miru, krizi, izrednem stanju in vojni ter ob naraščanju sil.

Vzpostavila bo ustrezne zaloge sodobnih materialnih sredstev za izvajanje logistične podpore ter zadostne količine streliva in minskoeksplozivnih sredstev ter sodobnih, vodenih in na motenje odpornih raket za doseganje zelenih učinkov z minimalno možnostjo povzročanja kolateralne škode.

Razvila bo sodoben in varen sistem skladiščenja materialnih sredstev, streliva in minskoeksplozivnih sredstev ter raket, ki bo skladen z Natovimi standardi. Sodelovala bo v dvostranskih in večnacionalnih pobudah skladiščenja streliva in minskoeksplozivnih sredstev ter raket.

Vzpostavila bo učinkovit sistem vzdrževanja materialnih sredstev na prvi in drugi stopnji tehničnega vzdrževanja z lastnimi silami, ki se bo dopolnjeval s pogodbenimi izvajalci na tretji stopnji tehničnega vzdrževanja.

Slovenska vojska bo razvila zmogljivosti zračnega transporta s taktičnimi srednjimi transportnimi letali in helikopterji z ustreznimi sistemi za delovanje v operacijah visoke intenzivnosti, vključno s knjižnico groženj.

Zmogljivosti za strateški zračni in pomorski transport bodo zagotovljene v okviru pobud Nata in Evropske unije ter z nacionalnimi in drugimi pogodbenimi izvajalci.

Izvedena bo modernizacija vojaških helikopterjev, z nabavo novih pa bo zagotovljena sposobnost delovanja v operacijah visoke intenzivnosti.

Razvijale se bodo tudi bojne zdravstvene zmogljivosti, ki bodo podpirale delovanje enot Slovenske vojske doma in v tujini, in zmogljivosti oskrbe ter namestitve poškodovanih in obolelih.

Vojaške zdravstvene zmogljivosti bodo v povezavi s sistemom javnega zdravstva posodobljene in okrepljene za lastne in potrebe tujih oboroženih sil v okviru podpore države gostiteljice in skladno s potrebami ter zmožnostmi tudi za potrebe javnega zdravstva.

V prvem razvojnem obdobju 2023–2030 bo modernizacija zmogljivosti za zagotovitev delovanja prednostno usmerjena v:

– razvoj premestljivih logističnih zmogljivosti, ki bodo sposobne podpirati delovanje enot zunaj države do ravnih bataljonske bojne skupine,

– nabavo drugega taktičnega transportnega letala srednjega dosega za delovanje v operacijah visoke intenzivnosti,

– nabavo večnamenskih srednjih helikopterjev za podporo delovanja specialnih sil v operacijah visoke intenzivnosti,

– nabavo lahkih ter nadgradnjo in nabavo srednjih helikopterjev za delovanje v operacijah visoke intenzivnosti,

– postopno povečevanje zalog z nabavo ustreznih količin streliva in minskoeksplozivnih sredstev, vključno z bojno odločilnim strelivom,

– zagotovitev opreme za delovanje, izboljšanje varnosti in doseganje zahtevane ravnih operativnosti osrednjega letališča

Cerklje ob Krki,

– nabavo opreme za sedanje in nove zmogljivosti Role 1 in Role 2,

– zamenjavo nujnih in terenskih nujnih reševalnih vozil,

– nabavo ustrezno zaščitene reševalnih in transportnih (logističnih) vozil,

– nabavo opreme za namestitve in oskrbo v terenskih razmerah,

– nabavo opreme za zmogljivost namestitve poškodovanih in obolelih.

V drugem razvojnem obdobju 2031–2040 bo modernizacija zmogljivosti za zagotovitev delovanja prednostno usmerjena v nabavo opreme za delovanje centra za podporo konvojev, dodatne opreme za delovanje letališča Cerklje ob Krki, nabavo dodatnih večnamenskih srednjih helikopterjev na enotni platformi za delovanje v operacijah visoke intenzivnosti, vzpostavitev zalog opreme za potrebe strateške rezerve in posodabljanje logističnih zmogljivosti z nabavo sodobnih avtonomnih ali polavtonomnih sistemov oskrbovanja po kopnem in zraku. Na podlagi pridobljenih izkušenj in izvedeni analizi bo sprejeta odločitev o morebitnem povečanju skupnega števila taktičnih transportnih letal srednjega dosega enakega tipa.

9.4 Vojaška infrastruktura

Vojaška infrastruktura bo zagotavljala pogoje za delovanje, usposabljanje, urjenje in izobraževanje. Infrastrukturne zmogljivosti bodo prilagojene potrebam in nalogam Slovenske vojske ter bodo podpirale povečevanje obsega, namestitve pripadnikov rezervne sestave, prostorsko organiziranost in izvajanje podpore države gostiteljice. Število in obseg nepremičnin ter najpomembnejši infrastrukturni objekti, ki omogočajo naraščanje sil prek mirmodobnega obsega, bodo prilagojeni obsegu in strukturi Slovenske vojske. Vlaganja in nadgradnja pomembne infrastrukture bodo prednostno usmerjeni v podporo vzpostavitvi ključnih zmogljivosti ter krepitvi bojne sposobnosti in pripravljenosti sil Slovenske vojske.

Vzdrževanje vojaške infrastrukture bo prednostno usmerjeno v sistematično vzdrževanje in nadgradnjo infrastrukture, opreme, naprav in sistemov, v energetsko in okoljsko prilagoditev infrastrukture, posodobitev tehničnega varovanja vojaške infrastrukture ter zagotavljanje predpisanih pogojev za njeno uporabo. Prizadevanja bodo usmerjena v zagotavljanje energetske samozadostnosti vojašnic oziroma ključnih vojaških objektov.

Vadišča in strelišča bodo po številu, urejenosti in opremljenosti omogočala usposabljanje enot in naraščanje obsega Slovenske vojske. Enakomerno bodo razvrščena po Sloveniji in vključena v lokalno okolje s prednostno posodobitvijo ali gradnjo vadišč in strelišč v podporo usposabljanju ter vzpostavitvi najpomembnejših zmogljivosti in enot. Osrednje vadišče Slovenske vojske

ostaja v Postojni in bo posodobljeno ter prilagojeno potrebam sodobne vojske in vidikom varovanja okolja. Zaradi racionalizacije in povečanja učinkovitosti usposabljanja bodo zgrajena ter posodobljena dodatna notranja strelišča in vadišča (simulatorji).

Razvoj letalske baze Cerklje ob Krki se bo intenzivno nadaljeval. Zagotovljeni bodo zahtevani pogoji in pridobljena ustrezna dovoljenja za delovanje podnevi in ponoči ter v vseh vremenskih razmerah. Letališče bo lahko delovalo v skladu s sprejetimi zavezami in obrambnimi načrti.

Dodatne infrastrukturne zmogljivosti pomorstva, ki bodo podpirale tudi sprejete cilje zmogljivosti Nata za Republiko Slovenijo, bodo zagotovljene v vojašnici v Ankaranu. Zagotovljen bo nov pontonski pomol z vsemi logistično-priveznimi sistemi v pristanišču Koper.

Skladišča bodo posodobljena in prilagojena zahtevam, standardom, obsegu in organizacijski strukturi Slovenske vojske. Hkrati z nabavo in uvajanjem novih oborožitvenih sistemov v operativno uporabo bo posodobljena ter prilagojena infrastruktura za njihovo hranjenje in vzdrževanje.

V sodelovanju s slovensko obrambno industrijo se bodo iskale možnosti razvoja modularnih namestitvenih zmogljivosti.

Zgrajena in urejena bo infrastruktura za zagotovitev zmogljivosti kibernetске obrambe. Nadaljevali se bosta gradnja in nadgradnja infrastrukture, opreme in naprav za zagotovitev komunikacij ter podporo sistemu poveljevanja in kontrole. Dograjevalo, posodabljalno in prilagajalo se bo lastno telekomunikacijsko in optično omrežje. V podporo sistemu poveljevanja in kontrole bo zagotovljena infrastruktura za neprekinjeno načrtovanje, spremljanje in vodenje vojaških operacij ter delovanj.

Logistična infrastruktura bo posodobljena in prilagojena zahtevam, standardom, obsegu ter organizacijski strukturi Slovenske vojske.

Pri načrtovanju, gradnji in rekonstrukcijah infrastrukture bodo uporabljene možnosti sovlaganj iz okvira Natovih varnostno-investicijskih programov oziroma skupnih zmogljivosti zlasti s sosednjimi državami ter s pridobivanjem sredstev skladov in mehanizmov Evropske unije.

Vojaške nepremičnine in nepremičnine za potrebe varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, bodo dolgoročno ostale v upravljanju Ministrstva za obrambo. To bo dolgoročno ohranilo, vzdrževalo in gradilo tudi nepremičnine, ki bodo omogočale prostorsko organiziranost, angažiranje pogodbenih rezervne sestave in naraščanje sil ter izvajanje načrta podpore države gostiteljice.

9.5 Zmogljivosti za poveljevanje in kontrolo

Ukrepi in postopki informacijske varnosti bodo zagotovili preprečevanje nenadzorovanega dostopa in vključevanja v omrežje. Premestljivim zmogljivostim Slovenske vojske bodo zagotovljene varne govorne in podatkovne povezave ter navigacijske storitve na taktični ravni, odporne na različne oblike motenja in povezane z drugimi deležniki v nacionalnovarnostnem sistemu ter s komunikacijsko-informacijskimi sistemi Nata in Evropske unije. Za delovanje Slovenske vojske bosta najpomembnejša operativna zmogljivost zagotavljanja neprekinjene združene operativne slike enot doma in v tujini ter skupno situacijsko zavedanje.

V prvem razvojnem obdobju 2023–2030 bo modernizacija prednostno usmerjena v:

- nabavo komunikacijskega in informacijskega sistema premestljivih omrežij,
- nabavo bojnih radijskih naprav,
- nadgradnjo satelitskega sistema,
- nabavo opreme za modernizacijo komunikacijsko-informacijskih sistemov za mirnodobno delo,
- začetek vzpostavitve podatkovnih računalniških centrov in posodobitev digitalne hrbtnice,
- vzpostavitev infrastrukture za kibernetско obrambo,
- sodelovanje pri razvoju naprednih sistemov kvantne kriptografije za nacionalnovarnostni sistem.

V drugem razvojnem obdobju 2031–2040 bo modernizacija prednostno usmerjena v:

- nadaljevanje nabave, vzdrževanje in posodabljanje komunikacijsko-informacijskih sistemov,
- postopno implementacijo rešitev razvoja sistemov kvantne kriptografije,
- nadaljevanje in dokončanje vzpostavitve podatkovnih računalniških centrov ter posodobitev digitalne hrbtnice,
- dokončanje prehoda v digitalno transformacijo.

9.6 Vojaško izobraževanje in usposabljanje

Center vojaških šol bo postal referenčno jedro znanstvenoraziskovalne in razvojne dejavnosti na področju vojaških ved. Z razvojem in prenosom raziskovalnih spoznanj in metod bo prispeval h krepitvi razvoja Slovenske vojske, nacionalnovarnostnega in znotraj njega predvsem obrambnega sistema Republike Slovenije ter h komplementarnosti domačih in mednarodnih raziskovalnih dosežkov na vojaškem področju.

Center vojaških šol bo sistematično razvijal vojaško znanost kot sistem vojaških ved, izvajal raziskave in razvojne projekte, objavjal raziskovalne rezultate ter jih prenašal v prakso in razvoj vojaške, obrambne ter varnostne politike. Spoznanja na raziskovalnem področju bodo raziskovalci redno vključevali v pedagoško delo in posodobitve programov vojaškega izobraževanja.

Vojaško usposabljanje poveljstev in enot bo usmerjeno v pridobivanje ter razvijanje sposobnosti za uporabo vojaškega strokovnega znanja pri uresničevanju njihovega poslanstva. Slovenska vojska bo razvijala sisteme simulacijskih orodij v podporo obrambnega planiranja in operativnega načrtovanja, eksperimentiranja, vojnih iger ter bojnega taktičnega usposabljanja posameznika in enot.

Za izboljšanje vojaškega usposabljanja bo Slovenska vojska:

– sledila sodobnim vojaškim in civilnim razvojnim trendom ter smiselno upoštevala pridobljene izkušnje lastne vojske in tujih vojsk,

- institucionalizirala razvoj rodov in služb ter specialističnih veščin,
- vzpostavila sodoben in učinkovit sistem učenja iz izkušenj, ki bo podlaga za učinkovitejši razvoj,
- razvijala sodoben, celovit in enovit sistem vojaškega usposabljanja,
- razvijala sodobna interaktivna vadišča in strelišča za čim realnejšo bojno usposabljanje tudi v urbanem okolju,
- razvijala sistem simulacijskih orodij v podporo usposabljanju posameznikov in enot vseh rodov ter služb,
- nadgrajevala sistem usposabljanja posameznikov in skupin ter bojnega urjenja enot in poveljstev.

Pri usposabljanju in razvoju stroke bo Slovenska vojska v vseh obdobjih sodelovala s partnerskimi vojskami ter primerljivo stroko, ki deluje na civilnem področju.

V drugem razvojnem obdobju bo vojaško izobraževanje organizirano na podlagi evalvacije in izkušenj prvega razvojnega obdobja.

9.7 Raziskave, razvoj in inovacije

Raziskave, razvoj in inovacije bodo srednjeročno in dolgoročno podpirali zmogljivosti Slovenske vojske.

Sledilo se bo razvoju naprednih tehnologij na naslednjih prednostnih področjih: razvoj avtomatiziranih in avtonomnih sistemov za različne domene in področja ter zaščita omenjenih sistemov, razvoj naprednih in varčnih energijskih sistemov, vključno s področjem klimatskih sprememb, simulacije in modeliranje v podporo odločanju, razvoj kognitivnih znanosti, biotehnologija, učinkovito delovanje in zdravje vojaka ter druge napredne biološke in povezane znanosti, vesoljske tehnologije, kibernetika in druge. V navedena prednostna področja bomo smiselno vključevali kibernetiko, umetno inteligenco in digitalizacijo. Za podporo zmogljivostim Slovenske vojske in zaradi krepitve nacionalne obrambne industrijske tehnološke baze bo vzpostavljen primeren obrambni ekosistem raziskav, razvoja in inovacij, tudi z vlaganjem v visoko strokovne kadrovske vire.

Dosežki na področju raziskav, razvoja in inovacij se bodo smiselno uvajali v operativno delovanje, pri čemer bo posebna pozornost namenjena kibernetiki ter elektronski in protielektronski zaščiti za delovanje in bojevanje.

Uporaba in upravljanje sodobne tehnologije pomenita izziv na področju kadrovskih zmožnosti ter potreb, saj bo treba zagotoviti kader z bistveno večjimi splošnimi in tehničnimi kompetencami.

Napredna tehnološka področja, ki bodo usmerjena k inovacijam in prebojnimi rešitvam za spoprijemanje s sodobnimi grožnjami, bo Slovenska vojska razvijala z vključevanjem raziskovalnih ustanov ter razvojno naravnanih podjetij. Cilj je njihovo povežovanje in prehod iz raziskovalnih v razvojne faze razvoja. V smiselnem in ekonomsko opravičljivem obsegu bo Slovenska vojska usmerjena k čim večji samooskrbi in spodbujanju programov ter projektov za dvojno uporabo.

Prizadevanja bodo usmerjena v povezovanje slovenskih visokotehnoloških podjetij s partnericami zavezništva in Evropske unije ter v spodbujanje vključevanja slovenske znanosti in podjetij v partnersko obrambno industrijsko tehnološko bazo, predvsem na strateško pomembnih področjih. Z vključevanjem v mednarodne raziskovalne, razvojne in inovacijske dejavnosti bodo doseženi sinergijski učinki predvsem na področjih, na katerih le nacionalni razvoj ne bi bil ekonomsko upravičen.

10. ZMOGLJIVOSTI CIVILNE OBRAMBE IN DRUGE (CIVILNE) ZMOGLJIVOSTI ZA PODORO SLOVENSKI VOJSKI

Civilna obramba bo kot sestavni del obrambnega sistema z razvojem civilnih zmogljivosti v miru, krizah, izrednem stanju in vojni podpirala ter dopolnjevala vojaško obrambo in prispevala k oblikovanju obrambnih zmogljivosti države. Usmerjena bo v krepitev civilne pripravljenosti, nemoteno delovanje ključnih funkcij in storitev ter tako v višjo raven odpornosti države in družbe.

Civilne zmogljivosti bodo nadgrajevane tudi za opravljanje nalog podpore Slovenski vojski in zavezniškim silam, skladno z izkazanimi potrebami. Podpora in sodelovanje s Slovensko vojsko bosta sestavni del rešitev in ukrepov v okviru obrambnega in kriznega načrtovanja, ki bodo nadgrajevani za ustrezen odziv na spremembe v mednarodnem varnostnem okolju ter za krepitev odpornosti države in družbe pred sodobnimi ter prihodnjimi varnostnimi izzivi.

V miru in krizah bo s civilnimi zmogljivostmi zagotovljena podpora Slovenski vojski predvsem pri podpori države gostiteljice, vključno z vojaško mobilnostjo, katere cilj je zagotovitev hitrih in neoviranih premikov zavezniških in sil Evropske unije ter zmanjšanje ali odprava vrzeli na prometni infrastrukturi, namenjeni civilno-vojaški rabi, na področjih geoprostorske podpore ter civilnih funkcionalnih strokovnjakov, ki bodo podpirali delovanje Slovenske vojske in krepili vezi s civilnim okoljem na območju delovanja. Ob izrazitem poslabšanju varnostnih razmer v mednarodnem okolju in skladno z oceno ogroženosti države bodo civilne zmogljivosti v podporo delovanju Slovenski vojski zagotovljene tudi z dodelitvijo dodatnih nalog za potrebe obrambe drugim državnim organom, lokalnim skupnostim ter gospodarskim družbam, zavodom in drugim organizacijam.

Za seznanjanje in krepitev zavedanja nosilcev političnega odločanja ter javnosti o celovitosti, spremenljivosti, nepredvidljivosti in negotovosti sodobnega varnostnega okolja ter s tem povezanih tveganj delovanja in razvoja Republike Slovenije tudi v dolgoročni perspektivi se bodo krepile sposobnosti strateškega komuniciranja.

Tako bo zagotovljeno načrtovano in usklajeno podpiranje odzivanja nacionalnovarnostnega sistema na hibridne grožnje ter kampanje hibridnih akterjev, vključno z bojem proti dezinformacijam in tujemu manipulativnemu vmešavanju. Strateško komuniciranje bo delovalo kot multiplikator učinkov, predvsem za ohranjanje zaupanja lastne javnosti v obrambno sposobnost države, krepitev odpornosti in odvracanja ter popolnjevanje Slovenske vojske.

Največji učinek na tem področju bo dosežen z usklajenostjo strateškega komuniciranja na vseh ravneh delovanja nacionalnovarnostnega sistema, s tesnim civilno-vojaškim sodelovanjem in dobrimi analitičnimi zmogljivostmi, ki bodo podpirale delovanje Slovenske vojske ter druge elemente nacionalnovarnostnega sistema.

Kibernetika obramba je eden izmed bistvenih elementov zagotavljanja nacionalne varnosti. Obseg, razširjenost in kompleksnost obrambnega delovanja v kibernetnem prostoru zahteva visokostrokovno znanje, uporabo naprednih tehnologij in metodologij ter kombiniran pristop obrambnega sistema, gospodarstva in drugih vladnih ter nevladnih deležnikov.

Varnost obrambne in kritične komunikacijsko-informacijske infrastrukture bo z ukrepi, organiziranostjo in vlaganjem v tehniko, kadre in znanje zagotovljena v miru, krizi in med vojaškimi operacijami. S spremembo normativne ureditve bodo jasne pristojnosti nad upravljanjem kibernetnega prostora države in odzivanjem na incidente. Z načrtnim vlaganjem v kadre, znanje, organiziranost in opremo bo vzpostavljeno okolje, ki bo omogočalo učinkovito upravljanje tveganj v kibernetnem prostoru.

11. IZZIVI IN OCENA TVEGANJ

Nacionalna varnost je nenadomestljiv temelj uresničevanja drugih nacionalnih ciljev, ki se nanašajo na družbeni, gospodarski in kulturni razvoj ter krepitev blaginje posameznika, družbe in države. V sodobnih geopolitičnih razmerah in razmerjih je za zagotavljanje nacionalne varnosti obrambna funkcija države vse bolj nenadomestljiva. To velja predvsem za tiste države, vključno z Republiko Slovenijo, ki so na stičiščih in presečiščih strateških smeri in geostrateških interesov pomembnejših subjektov v mednarodni skupnosti, kar dokazujejo zgodovinske izkušnje, sodobni gospodarski in migrantski tokovi ter trenutni varnostni izzivi.

Neločljiv in bistven del obrambne funkcije države so učinkovite oborožene sile, katerih temeljni namen je obrambna drža oziroma odvracanje napada na državo ter drugih skrajnih oblik ogrožanja nacionalnih interesov in ciljev, ter če je treba, tudi izvajanje vojaške obrambe za ohranjanje neodvisnosti, nedotakljivosti in ozemeljske celovitosti države.

Učinkovite in odporne vojaške organizacije ni mogoče oblikovati v kratkoročnem ad hoc odzivanju na zaostrovanje varnostnih razmer v mednarodnem okolju. Vzpostavitev ustreznih vojaških zmogljivosti države je namreč zahteven, kompleksen, večplasten in dolgotrajen proces, povezan s številnimi tveganji, hkrati pa odvisen od ključnih pogojev ustreznosti ravni politične in družbene podpore ter od zagotavljanja ustreznosti ravni obrambnih virov.

Ključna tveganja za razvoj Slovenske vojske:

1. Zaostrovanje in poslabševanje varnostnih razmer bo hitrejše od sposobnosti Republike Slovenije, da zazna tveganja ter doseže potreben družbeni konsenz glede neizogibnosti čim hitrejšega izboljšanja stanja svoje odpornosti ter obrambne in vojaške pripravljenosti, odzivnosti ter vzdržljivosti.

2. V državi ne bosta vzpostavljena družbena klima in varnostno-obrambno ozaveščanje, ki bi podpiralo krepitev zavedanja državljanek in državljanov o pomenu nacionalnovarnostnega in obrambnega sistema ter Slovenske vojske in tako izboljšanje njune sposobnosti za izvajanje obrambno-vojaških dejavnosti.

3. Zaradi pomanjkanja javnomnenjske podpore in politične volje za uresničevanje razvojnih in operativnih načrtov ter zagotovitev ustreznih finančnih sredstev in drugih pogojev se bo nadaljevala večletna regresija stanja pripravljenosti ter sposobnosti Slovenske vojske za celovito izpolnjevanje poslanstva in nalog.

4. Zaradi zastojev ali celo nepripravljenosti za celovito urejanje delovnopravnega statusa vojaških oseb, kariernih poti ter nadgradnje izobraževanja, usposabljanja in urjenja bo onemogočeno zagotavljanje zadostne količine dovolj kakovostnega vojaškega kadra.

5. Nepopolnjenost jedra prednostnih sil in zmogljivosti bo tudi v prihodnje zmanjševalo operativno sposobnost Slovenske vojske ter negativno vplivalo na njeno pripravljenost in sposobnost sledenja sodobnim razvojnim trendom.

6. Če Slovenska vojska ne bo povečala svoje bojne sposobnosti s številčno popolnitvijo in kakovostno ustrežnejšim kadrom, razvojem bojnih zmogljivosti, krepitev bojne morale ter izboljšanjem pripravljenosti, odzivnosti in vzdržljivosti sil, ne bo sposobna učinkovito opravljati nalog v celotnem spektru delovanja, vključno z nalogami visoke intenzivnosti.

7. Neizpolnjevanje mednarodnih zavez na področju obrambe in vzpostavitve vojaških zmogljivosti bo zmanjševalo verodostojnost in ugled države v širši mednarodni skupnosti.

8. Nepravočasna priprava in uskladitev celovitega koncepta naraščanja sil z izdelanimi načrti, programi, plansko organizacijsko strukturo ter zbirkami podatkov za naraščanje sil prek mimodobnega obsega.

Zaradi poudarjanja pomena Slovenske vojske v družbi in zaradi preprečevanja uresničenja razvojnih tveganj Slovenske vojske je ključnega pomena krepitev njene povezanosti z lokalnim okoljem, organizacijami in društvi posebnega pomena za obrambo ter drugimi podsistemi nacionalne varnosti. Vključevanje nacionalnih deležnikov v obrambne dejavnosti bo poleg izboljšanja zavedanja o vlogi in pomenu Slovenske vojske tudi dodatno okrepilo zavedanje pomena nacionalne obrambe pri prebivalstvu.

12. URESNIČEVANJE RESOLUCIJE

Resolucija o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2040 se bo izvajala s srednjeročnimi obrambnimi programi, ki jih bo sprejemala Vlada Republike Slovenije, z njimi pa bo seznanjala tudi delovno telo Državnega zbora Republike Slovenije, pristojno za obrambo.

Srednjeročni obrambni programi se bodo praviloma pripravljali vsaki dve leti oziroma ob večjih spremembah varnostnega okolja in razpoložljivosti obrambnih virov, spremembah planskih zavez do Nata in Evropske unije ter v podobnih primerih.

13. ZAČETEK VELJAVNOSTI RESOLUCIJE

Z dnem uveljavitve te resolucije preneha veljati Resolucija o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2035 (Uradni list RS, št. 16/22).

Ta resolucija začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 200-03/23-6/8

Ljubljana, dne 22. marca 2023

EPA 649-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

VLADA**987. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi
javnega zdravstvenega zavoda Univerzitetni
klinični center Ljubljana**

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPĐVE, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P**o spremembah Sklepa o ustanovitvi
javnega zdravstvenega zavoda
Univerzitetni klinični center Ljubljana****1. člen**

V Sklepu o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Univerzitetni klinični center Ljubljana (Uradni list RS, št. 162/22) se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi »I. SPLOŠNE DOLOČBE«.

2. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:

- v 1. točki za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;
- v 4. točki pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih« doda besedilo »na predlog generalnega direktorja zavoda«;
- 7. točka črta;
- v 15. točki pred besedilom »obravnavajo pobudo za izločitev organizacijske enote« doda besedilo »na predlog generalnega direktorja zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega ministrstva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu zavoda.«.

3. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen glas predsednika sveta zavoda.«.

4. člen

V 26. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika« nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z besedo »akt«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA**5. člen**

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpozneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

6. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-113/2023

Ljubljana, dne 23. marca 2023

EVA 2023-2711-0037

Vlada Republike Slovenije
Danijel Bešič Loredan
podpredsednik

**988. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi
javnega zdravstvenega zavoda Splošna
bolnišnica Novo mesto**

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPĐVE, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P**o spremembah Sklepa o ustanovitvi
javnega zdravstvenega zavoda
Splošna bolnišnica Novo mesto****1. člen**

V Sklepu o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica Novo mesto (Uradni list RS, št. 162/22 in 3/23) se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi »I. SPLOŠNE DOLOČBE«.

2. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:

- v 1. točki za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;
- v 4. točki pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«;
- 7. točka črta;
- v 15. točki pred besedilom »obravnavajo pobudo za izločitev organizacijske enote« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega ministrstva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu zavoda.«.

3. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen glas predsednika sveta zavoda.«.

4. člen

V 26. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika« nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z besedo »akt«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA**5. člen**

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpozneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

6. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-116/2023

Ljubljana, dne 23. marca 2023

EVA 2023-2711-0040

Vlada Republike Slovenije
Danijel Bešič Loredan
podpredsednik

989. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica Celje

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPdve, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P**o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica Celje**

1. člen

V Sklepu o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica Celje (Uradni list RS, št. 162/22 in 3/23) se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi »I. SPLOŠNE DOLOČBE«.

2. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:

- v 1. točki za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;
- v 4. točki pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«;
- 7. točka črta;
- v 15. točki pred besedilom »obravnavajo pobudo za izločitev organizacijske enote« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega ministrstva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu zavoda.«.

3. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen glas predsednika sveta zavoda.«.

4. člen

V 26. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika« nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z besedo »akt«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

5. člen

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpozneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

6. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-115/2023
Ljubljana, dne 23. marca 2023
EVA 2023-2711-0039

Vlada Republike Slovenije
Danijel Bešič Loredan
podpredsednik

990. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica Izola Ospedale Generale Isola

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPdve, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P**o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica Izola Ospedale Generale Isola**

1. člen

V Sklepu o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica Izola Ospedale Generale Isola (Uradni list RS, št. 162/22 in 3/23) se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi »I. SPLOŠNE DOLOČBE«.

2. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:

- v 1. točki za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;
- v 4. točki pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«;
- 7. točka črta;
- v 15. točki pred besedilom »obravnavajo pobudo za izločitev organizacijske enote« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega ministrstva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu zavoda.«.

3. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen glas predsednika sveta zavoda.«.

4. člen

V 26. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika« nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z besedo »akt«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

5. člen

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpozneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

6. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-118/2023
Ljubljana, dne 23. marca 2023
EVA 2023-2711-0042

Vlada Republike Slovenije
Danijel Bešič Loredan
podpredsednik

**991. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi
javnega zdravstvenega zavoda Splošna
bolnišnica Jesenice**

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPdVE, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P

**o spremembah Sklepa o ustanovitvi
javnega zdravstvenega zavoda
Splošna bolnišnica Jesenice**

1. člen

V Sklepu o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica Jesenice (Uradni list RS, št. 162/22 in 3/23) se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi »I. SPLOŠNE DOLOČBE«.

2. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:

- v 1. točki za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;
- v 4. točki pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«;
- 7. točka črta;
- v 15. točki pred besedilom »obravna pobudo za izločitev organizacijske enote« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega ministrstva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu zavoda.«.

3. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen glas predsednika sveta zavoda.«.

4. člen

V 26. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika« nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z besedo »akt«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

5. člen

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpozneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

6. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-119/2023
Ljubljana, dne 23. marca 2023
EVA 2023-2711-0043

Vlada Republike Slovenije
Danijel Bešič Loredan
podpredsednik

**992. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi
javnega zdravstvenega zavoda Univerzitetni
klinični center Maribor**

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPdVE, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P

**o spremembah Sklepa o ustanovitvi
javnega zdravstvenega zavoda
Univerzitetni klinični center Maribor**

1. člen

V Sklepu o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Univerzitetni klinični center Maribor (Uradni list RS, št. 162/22) se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi »I. SPLOŠNE DOLOČBE«.

2. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:

- v prvi alineji za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;
- v četrti alineji pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih« doda besedilo »na predlog generalnega direktorja zavoda«;
- sedma alineja črta;
- v petnajsti alineji pred besedilom »obravna pobudo za izločitev organizacijske enote« doda besedilo »na predlog generalnega direktorja zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega ministrstva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu zavoda.«.

3. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen glas predsednika sveta zavoda.«.

4. člen

V 26. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika« nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z besedo »akt«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

5. člen

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpozneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

6. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-117/2023
Ljubljana, dne 23. marca 2023
EVA 2023-2711-0038

Vlada Republike Slovenije
Danijel Bešič Loredan
podpredsednik

993. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica dr. Franca Derganca Nova Gorica

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPdve, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P**o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica dr. Franca Derganca Nova Gorica****1. člen**

V Sklepu o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica dr. Franca Derganca Nova Gorica (Uradni list RS, št. 162/22 in 3/23) se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi »I. SPLOŠNE DOLOČBE«.

2. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:

- v 1. točki za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;
- v 4. točki pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«;
- 7. točka črta;
- v 15. točki pred besedilom »obravnavajo pobudo za izločitev organizacijske enote« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

- »(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega ministrstva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu zavoda.«.

3. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

- »(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen glas predsednika sveta zavoda.«.

4. člen

V 26. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika« nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z besedo »akt«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA**5. člen**

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpozneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

6. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-121/2023
Ljubljana, dne 23. marca 2023
EVA 2023-2711-0045

Vlada Republike Slovenije
Danijel Bešič Loredan
podpredsednik

994. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica Slovenj Gradec

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPdve, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P**o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica Slovenj Gradec****1. člen**

V Sklepu o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica Slovenj Gradec (Uradni list RS, št. 162/22 in 3/23) se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi »I. SPLOŠNE DOLOČBE«.

2. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:

- v 1. točki za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;
- v 4. točki pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«;
- 7. točka črta;
- v 15. točki pred besedilom »obravnavajo pobudo za izločitev organizacijske enote« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

- »(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega ministrstva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu zavoda.«.

3. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

- »(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen glas predsednika sveta zavoda.«.

4. člen

V 26. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika« nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z besedo »akt«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA**5. člen**

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpozneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

6. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-120/2023
Ljubljana, dne 23. marca 2023
EVA 2023-2711-0044

Vlada Republike Slovenije
Danijel Bešič Loredan
podpredsednik

995. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica Trbovlje

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPdve, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P

o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica Trbovlje

1. člen

V Sklepu o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica Trbovlje (Uradni list RS, št. 162/22 in 3/23) se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi »I. SPLOŠNE DOLOČBE«.

2. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:

- v 1. točki za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;
- v 4. točki pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«;
- 7. točka črta;
- v 15. točki pred besedilom »obravnava pobudo za izločitev organizacijske enote« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

- »(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega ministrstva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu zavoda.«.

3. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

- »(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen glas predsednika sveta zavoda.«.

4. člen

V 26. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika« nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z besedo »akt«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

5. člen

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpozneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

6. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-123/2023
Ljubljana, dne 23. marca 2023
EVA 2023-2711-0048

Vlada Republike Slovenije
Danijel Bešič Loredan
podpredsednik

996. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica Brežice

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPdve, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P

o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica Brežice

1. člen

V Sklepu o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica Brežice (Uradni list RS, št. 162/22 in 3/23) se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi »I. SPLOŠNE DOLOČBE«.

2. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:

- v 1. točki za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;
- v 4. točki pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«;
- 7. točka črta;
- v 15. točki pred besedilom »obravnava pobudo za izločitev organizacijske enote« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

- »(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega ministrstva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu zavoda.«.

3. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

- »(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen glas predsednika sveta zavoda.«.

4. člen

V 26. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika« nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z besedo »akt«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

5. člen

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpozneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

6. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-122/2023
Ljubljana, dne 23. marca 2023
EVA 2023-2711-0046

Vlada Republike Slovenije
Danijel Bešič Loredan
podpredsednik

997. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Univerzitetna klinika za pljučne bolezni in alergijo Golnik

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPDVE, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P
o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Univerzitetna klinika za pljučne bolezni in alergijo Golnik

1. člen

V Sklepu o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Univerzitetna klinika za pljučne bolezni in alergijo Golnik (Uradni list RS, št. 162/22 in 3/23) se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi »I. SPLOŠNE DOLOČBE«.

2. člen

V 4. členu se v sedmem odstavku besedilo »prejšnjega odstavka« nadomesti z besedilom »tega člena«.

3. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:

- v 1. točki za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;
- v 4. točki pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«;
- 7. točka črta;
- v 15. točki pred besedilom »obravnavo pobudo za izločitve organizacijske enote« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega ministrstva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu zavoda.«.

4. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen glas predsednika sveta zavoda.«.

5. člen

V 26. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika« nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z besedo »akt«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

6. člen

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpozneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

7. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-124/2023

Ljubljana, dne 23. marca 2023

EVA 2023-2711-0050

Vlada Republike Slovenije

Danijel Bešič Loredan

podpredsednik

998. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Ortopedska bolnišnica Valdoltra Ospedale ortopedico Valdoltra

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPDVE, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P

o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Ortopedska bolnišnica Valdoltra Ospedale ortopedico Valdoltra

1. člen

V Sklepu o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Ortopedska bolnišnica Valdoltra Ospedale ortopedico Valdoltra (Uradni list RS, št. 162/22 in 3/23) se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi »I. SPLOŠNE DOLOČBE«.

2. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:

- v 1. točki za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;
- v 4. točki pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«;
- 7. točka črta;
- v 15. točki pred besedilom »obravnavo pobudo za izločitve organizacijske enote« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega ministrstva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu zavoda.«.

3. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen glas predsednika sveta zavoda.«.

4. člen

V 26. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika« nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z besedo »akt«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

5. člen

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpozneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

6. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-125/2023
Ljubljana, dne 23. marca 2023
EVA 2023-2711-0053

Vlada Republike Slovenije
Danijel Bešič Loredan
podpredsednik

999. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Psihiatrična bolnišnica Idrija

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPDVE, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P

o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Psihiatrična bolnišnica Idrija

1. člen

V Sklepu o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Psihiatrična bolnišnica Idrija (Uradni list RS, št. 162/22 in 3/23) se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi »I. SPLOŠNE DOLOČBE«.

2. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:

- v 1. točki za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;
- v 4. točki pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«;
- 7. točka črta;
- v 15. točki pred besedilom »obravnavajo pobudo za izločitev organizacijske enote« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega ministrstva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu zavoda.«.

3. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen glas predsednika sveta zavoda.«.

4. člen

V 26. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika« nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z besedo »akt«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

5. člen

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpozneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

6. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-126/2023
Ljubljana, dne 23. marca 2023
EVA 2023-2711-0060

Vlada Republike Slovenije
Danijel Bešič Loredan
podpredsednik

1000. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi Zavoda Republike Slovenije za transfuzijsko medicino

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPDVE, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P

o spremembah Sklepa o ustanovitvi Zavoda Republike Slovenije za transfuzijsko medicino

1. člen

V Sklepu o ustanovitvi Zavoda Republike Slovenije za transfuzijsko medicino (Uradni list RS, št. 162/22) se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi »I. SPLOŠNE DOLOČBE«.

2. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:

- v 1. točki za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;
- v 4. točki pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«;
- 7. točka črta;
- v 15. točki pred besedilom »obravnavajo pobudo za izločitev organizacijske enote« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega ministrstva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu zavoda.«.

3. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki

ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen glas predsednika sveta zavoda.«

4. člen

V 26. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika« nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z besedo »akt«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

5. člen

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpozneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

6. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-127/2023

Ljubljana, dne 23. marca 2023

EVA 2023-2711-0065

Vlada Republike Slovenije
Danijel Bešič Loredan
podpredsednik

1001. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi Nacionalnega inštituta za javno zdravje

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPDVE, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P**o spremembah Sklepa o ustanovitvi Nacionalnega inštituta za javno zdravje**

1. člen

V Sklepu o ustanovitvi Nacionalnega inštituta za javno zdravje (Uradni list RS, št. 162/22 in 3/23) se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi »I. SPLOŠNE DOLOČBE«.

2. člen

V 4. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Zavod kot javno službo opravlja naloge iz 23.a člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPDVE, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) ter dejavnost preskrbe Republike Slovenije s cepivi in imunoglobini za izvajanje programa cepljenja in zaščite z zdravili v skladu z vsakoletnim programom cepljenja in zaščite z zdravili.«

3. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:

– v 1. točki za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;

– v 4. točki pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih« doda besedilo »na predlog generalnega direktorja zavoda«;

– 7. točka črta;

– v 15. točki pred besedilom »obravnavajo pobudo za izločitev organizacijske enote« doda besedilo »na predlog generalnega direktorja zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega ministrstva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu zavoda.«

4. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen glas predsednika sveta zavoda.«

5. člen

V 27. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika« nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z besedo »akt«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

6. člen

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpozneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

7. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-130/2023

Ljubljana, dne 23. marca 2023

EVA 2023-2711-0066

Vlada Republike Slovenije
Danijel Bešič Loredan
podpredsednik

1002. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Univerzitetna psihiatrična klinika Ljubljana

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPDVE, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P**o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Univerzitetna psihiatrična klinika Ljubljana**

1. člen

V Sklepu o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Univerzitetna psihiatrična klinika Ljubljana (Uradni list RS,

št. 162/22 in 3/23) se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi »I. SPLOŠNE DOLOČBE«.

2. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:

- v 1. točki za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;
- v 4. točki pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«;
- 7. točka črta;
- v 15. točki pred besedilom »obravnava pobudo za izločitev organizacijske enote« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega ministrstva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu zavoda.«.

3. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen glas predsednika sveta zavoda.«.

4. člen

V 26. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika« nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z besedo »akt«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

5. člen

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpozneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

6. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-128/2023

Ljubljana, dne 23. marca 2023

EVA 2023-2711-0057

Vlada Republike Slovenije

Danijel Bešič Loredan

podpredsednik

1003. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi Nacionalnega laboratorija za zdravje, okolje in hrano

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPDPVE, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije sprejela

SKLEP

o spremembah Sklepa o ustanovitvi Nacionalnega laboratorija za zdravje, okolje in hrano

1. člen

V Sklepu o ustanovitvi Nacionalnega laboratorija za zdravje, okolje in hrano (Uradni list RS, št. 162/22 in 3/23) se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi »I. SPLOŠNE DOLOČBE«.

2. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:

- v prvi alineji za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;
- v četrti alineji pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«;
- sedma alineja črta;
- v petnajsti alineji pred besedilom »obravnava pobudo za izločitev organizacijske enote« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega ministrstva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu zavoda.«.

3. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen glas predsednika sveta zavoda.«.

4. člen

V 27. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika« nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z besedo »akt«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

5. člen

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpozneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

6. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-129/2023

Ljubljana, dne 23. marca 2023

EVA 2023-2711-0067

Vlada Republike Slovenije

Danijel Bešič Loredan

podpredsednik

1004. Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica Murska Sobota

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20

– ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPDVE, 112/21 – ZNUPZ, 196/21
– ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 –
ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije
sprejela

S K L E P

o spremembah in dopolnitvah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica Murska Sobota

1. člen

V Sklepu o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda
Splošna bolnišnica Murska Sobota (Uradni list RS, št. 162/22 in
3/23) se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi »I. SPLO-
ŠNE DOLOČBE«.

2. člen

V 4. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Dejavnost iz prejšnjega odstavka se v skladu z Ured-
bo o standardni klasifikaciji dejavnosti (Uradni list RS, št. 69/07
in 17/08) razvršča v:

C 21.100	Proizvodnja farmacevtskih surovin,
C 21.200	Proizvodnja farmacevtskih preparatov,
C 20.420	Proizvodnja parfumov in toaletnih sredstev,
D 35.119	Druga proizvodnja električne energije,
D 35.300	Oskrba s paro in vročo vodo,
G 47. 730	Trgovina na drobno v specializiranih prodajalnah s farmacevtskimi izdelki,
G 47. 740	Trgovina na drobno v specializiranih prodajalnah z medicinskimi in ortopedskimi pripomočki,
G 47. 750	Trgovina na drobno v specializiranih prodajalnah s kozmetičnimi in toaletnimi izdelki,
I 56.210	Priložnostna priprava in dostava jedi,
I 56.290	Druga oskrba z jedmi,
I 56.300	Strežba pijač,
M 72.190	Raziskovalna in razvojna dejavnost na drugih področjih naravoslovja in tehnologije,
P 85.320	Srednješolsko poklicno in strokovno izobraževanje,
P 85.421	Višješolsko izobraževanje,
P 85.422	Visokošolsko izobraževanje,
P 85.590	Drugje nerazvrščeno izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje,
Q 86.100	Bolnišnična zdravstvena dejavnost,
Q 86.220	Specialistična zunajbolnišnična zdravstvena dejavnost,
Q 86.909	Druge zdravstvene dejavnosti,
S 96.010	Dejavnost pralnic in kemičnih čistilnic.«.

3. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:

- v 1. točki za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;
- v 4. točki pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih«
doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«;
- 7. točka črta;
- v 15. točki pred besedilom »obravnavajo pobudo za izloči-
tev organizacijske enote« doda besedilo »na predlog direktorja
zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega mini-
strstva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu
poročilu zavoda.«.

4. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih
vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki
ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov
navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen
glas predsednika sveta zavoda.«.

5. člen

V 26. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika«
nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z
besedo »akt«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

6. člen

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpo-
zneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

7. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem
listu Republike Slovenije.

Št. 00704-131/2023

Ljubljana, dne 23. marca 2023

EVA 2023-2711-0041

Vlada Republike Slovenije

Danijel Bešič Loredan

podpredsednik

1005. Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Zdravstveni dom za študente Univerze v Ljubljani

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS,
št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega
odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni
list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP,
23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13,
88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20
– ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPDVE, 112/21 – ZNUPZ, 196/21
– ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 –
ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije
sprejela

S K L E P

o spremembah in dopolnitvah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Zdravstveni dom za študente Univerze v Ljubljani

1. člen

V Sklepu o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda
Zdravstveni dom za študente Univerze v Ljubljani (Uradni list
RS, št. 162/22) se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi
»I. SPLOŠNE DOLOČBE«.

2. člen

V 5. členu se za drugo alinejo doda nova tretja alineja,
ki se glasi:

»– strokovni direktor zavoda,«.

Dosedanja tretja alineja postane četrta alineja.

3. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:

- v 1. točki za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;
- v 4. točki pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih«
doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«;
- 7. točka črta;
- v 14. točki pred besedilom »obravnavajo pobudo za izloči-
tev organizacijske enote« doda besedilo »na predlog direktorja
zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega ministrstva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu zavoda.«.

4. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen glas predsednika sveta zavoda.«.

5. člen

V 11. členu v prvem odstavku se v prvi alineji črta besedilo »zdravstvene smeri«.

6. člen

Za 11. členom se dodata nova, 2.a naslov in 11.a člen, ki se glasita:

»2.a Strokovni direktor zavoda

11.a člen

(1) Strokovni direktor zavoda vodi, usklajuje in odgovarja za strokovno dejavnost zavoda.

(2) Strokovnega direktorja zavoda imenuje in razrešuje svet zavoda po predhodnem mnenju strokovnega sveta zavoda. Imenuje ga na podlagi javnega razpisa.

(3) Za strokovnega direktorja zavoda je lahko imenovan kandidat, ki:

– ima izobrazbo medicinske smeri, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena najmanj na 8. raven,

– ima najmanj pet let delovnih izkušenj na vodstvenih delovnih mestih v zdravstvu,

– ima znanje enega svetovnega jezika,

– predloži program strokovnega dela in razvoja zavoda in

– predloži potrdilo o nekaznovanosti, ki ga izda Ministrstvo za pravosodje.

(4) Mandat strokovnega direktorja zavoda traja štiri leta in je lahko ponovno imenovan.«.

7. člen

V 12. členu v tretjem odstavku se pred besedo »direktor« doda beseda »strokovni«.

8. člen

V 25. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika« nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z besedo »akt«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

9. člen

(1) Z dnem, ko začne veljati ta sklep, sta poslovodna funkcija in funkcija vodenja strokovnega dela zavoda ločeni.

(2) Strokovni direktor zavoda se imenuje v 90 dneh od uveljavitve sprememb in dopolnitev statuta. Do imenovanja strokovnega direktorja zavoda opravlja njegove naloge dose-danji direktor zavoda.

10. člen

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpo-zneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

11. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-132/2023

Ljubljana, dne 23. marca 2023

EVA 2023-2711-0064

Vlada Republike Slovenije

Danijel Bešič Loredan

podpredsednik

1006. Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica dr. Jožeta Potrča Ptuj

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPDVE, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P

o spremembah in dopolnitvah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica dr. Jožeta Potrča Ptuj

1. člen

V Sklepu o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica dr. Jožeta Potrča Ptuj (Uradni list RS, št. 162/22 in 3/23) se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi »I. SPLOŠNE DOLOČBE«.

2. člen

V 4. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Dejavnost iz prejšnjega odstavka se v skladu z Uredbo o standardni klasifikaciji dejavnosti (Uradni list RS, št. 69/07 in 17/08) razvršča v:

G 47.730	Trgovina na drobno v specializiranih prodajalnah s farmacevtskimi izdelki,
H 52.210	Spremljajoče storitvene dejavnosti v kopenskem prometu,
I 55.209	Druge nastanitve za krajši čas,
I 56.102	Okrepčevalnice in podobni obrati,
I 56.103	Slaščičarne in kavarne,
I 56.290	Druga oskrba z jedmi,
L 68.200	Oddajanje in obratovanje lastnih in najetih nepremičnin,
M 72.110	Raziskovalna in razvojna dejavnost na področju biotehnologije,
M 72.190	Raziskovalna in razvojna dejavnost na drugih področjih naravoslovja in tehnologije,
M 72.200	Raziskovalna in razvojna dejavnost na področju družboslovja in humanistike,
N 81.210	Splošno čiščenje stavb,
P 85.590	Drugje nerazvrščeno izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje,
Q 86.100	Bolnišnična zdravstvena dejavnost,
Q 86.210	Splošna zunaj bolnišnična zdravstvena dejavnost,
Q 86.220	Specialistična zunajbolnišnična zdravstvena dejavnost,
Q 86.909	Druge zdravstvene dejavnosti,

Q 87.100 Dejavnost nastanitvenih ustanov za bolniško
nego,
S 96.010 Dejavnost pralnic in kemičnih čistilnic.«.

3. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:

- v 1. točki za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;
- v 4. točki pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«;
- 7. točka črta;
- v 15. točki pred besedilom »obravnavajo pobudo za izločitev organizacijske enote« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega ministrstva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu zavoda.«.

4. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen glas predsednika sveta zavoda.«.

5. člen

V 26. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika« nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z besedo »akt«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

6. člen

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpozneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

7. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-133/2023

Ljubljana, dne 23. marca 2023

EVA 2023-2711-0047

Vlada Republike Slovenije
Danijel Bešič Loredan
podpredsednik

1007. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Onkološki inštitut Ljubljana

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPdve, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSŠS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P

o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Onkološki inštitut Ljubljana

1. člen

V Sklepu o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Onkološki inštitut Ljubljana (Uradni list RS, št. 162/22 in 3/23) se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi »I. SPLOŠNE DOLOČBE«.

2. člen

V 4. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Zavod opravlja tudi:

1. nemedicinsko oskrbo (namestitvev in prehrana),
2. lekarniško dejavnost,
3. storitvene in servisne dejavnosti, potrebne za zdravstveno, izobraževalno in raziskovalno dejavnost,
4. založniško in izobraževalno dejavnost za izobraževanje strokovne in laične javnosti,
5. vodenje Registra raka Republike Slovenije in drugih registrov,
6. upravljanje, vodenje in izvajanje državnega presejalnega programa DORA,
7. upravljanje, vodenje in izvajanje državnega presejalnega programa ZORA,
8. upravljanje, vodenje in izvajanje državnega programa obvladovanja raka (DPOR),
9. druge dejavnosti, ki jih v soglasju z ustanoviteljem določi statut.«.

V tretjem odstavku se besedilo »prejšnjega odstavka« nadomesti z besedilom »tega člena«.

3. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:

- v 1. točki za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;
- v 4. točki pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«;
- 7. točka črta;
- v 15. točki pred besedilom »obravnavajo pobudo za izločitev organizacijske enote« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega ministrstva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu zavoda.«.

4. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen glas predsednika sveta zavoda.«.

5. člen

V 26. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika« nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z besedo »akt«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

6. člen

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpozneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

7. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-134/2023
Ljubljana, dne 23. marca 2023
EVA 2023-2711-0049

Vlada Republike Slovenije
Danijel Bešič Loredan
podpredsednik

1008. Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Bolnišnica za ginekologijo in porodništvo Kranj

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPDVE, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P

o spremembah in dopolnitvah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Bolnišnica za ginekologijo in porodništvo Kranj

1. člen

V Sklepu o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Bolnišnica za ginekologijo in porodništvo Kranj (Uradni list RS, št. 162/22) se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi »I. SPLOŠNE DOLOČBE«.

2. člen

V 5. členu se za drugo alinejo doda nova tretja alineja, ki se glasi:

»– strokovni direktor zavoda,«.
Dosedanja tretja alineja postane četrta alineja.

3. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:

- v 1. točki za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;
- v 4. točki pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«;
- 7. točka črta;
- v 14. točki pred besedilom »obravnava pobudo za izločitev organizacijske enote« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega ministrstva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu zavoda.«.

4. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen glas predsednika sveta zavoda.«.

5. člen

V 11. členu v prvem odstavku se v prvi alineji črta besedilo »zdravstvene smeri«.

6. člen

Za 11. členom se dodata nova, 2.a naslov in 11.a člen, ki se glasita:

»2.a Strokovni direktor zavoda

11.a člen

(1) Strokovni direktor zavoda vodi, usklajuje in odgovarja za strokovno dejavnost zavoda.

(2) Strokovnega direktorja zavoda imenuje in razrešuje svet zavoda po predhodnem mnenju strokovnega sveta zavoda. Imenuje ga na podlagi javnega razpisa.

(3) Za strokovnega direktorja zavoda je lahko imenovan kandidat, ki:

- ima izobrazbo medicinske smeri, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena najmanj na 8. raven,
- ima najmanj pet let delovnih izkušenj na vodstvenih delovnih mestih v zdravstvu,
- ima znanje enega svetovnega jezika,
- predloži program strokovnega dela in razvoja zavoda in
- predloži potrdilo o nekaznovanosti, ki ga izda Ministrstvo za pravosodje.

(4) Mandat strokovnega direktorja zavoda traja štiri leta in je lahko ponovno imenovan.«.

7. člen

V 12. členu v tretjem odstavku se pred besedo »direktor« doda beseda »strokovni«.

8. člen

V 25. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika« nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z besedo »akt«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

9. člen

(1) Z dnem, ko začne veljati ta sklep, sta poslovodna funkcija in funkcija vodenja strokovnega dela zavoda ločeni.

(2) Strokovni direktor zavoda se imenuje v 90 dneh od uveljavitve sprememb in dopolnitev statuta. Do imenovanja strokovnega direktorja zavoda opravlja njegove naloge dosedanj direktor zavoda.

10. člen

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpozneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

11. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-136/2023
Ljubljana, dne 23. marca 2023
EVA 2023-2711-0051

Vlada Republike Slovenije
Danijel Bešič Loredan
podpredsednik

1009. Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Bolnišnica za ženske bolezni in porodništvo Postojna

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPDVE, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P**o spremembah in dopolnitvah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Bolnišnica za ženske bolezni in porodništvo Postojna****1. člen**

V Sklepu o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Bolnišnica za ženske bolezni in porodništvo Postojna (Uradni list RS, št. 162/22) se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi »I. SPLOŠNE DOLOČBE«.

2. člen

V 5. členu se za drugo alinejo doda nova tretja alineja, ki se glasi:

»– strokovni direktor zavoda,«.
Dosedanja tretja alineja postane četrta alineja.

3. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:

- v 1. točki za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;
- v 4. točki pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«;
- 7. točka črta;
- v 14. točki pred besedilom »obravnavajo pobudo za izločitev organizacijske enote« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega ministrstva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu zavoda.«.

4. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen glas predsednika sveta zavoda.«.

5. člen

V 11. členu v prvem odstavku se v prvi alineji črta besedilo »zdravstvene smeri«.

6. člen

Za 11. členom se dodata nova, 2.a naslov in 11.a člen, ki se glasita:

»2.a Strokovni direktor zavoda**11.a člen**

(1) Strokovni direktor zavoda vodi, usklajuje in odgovarja za strokovno dejavnost zavoda.

(2) Strokovnega direktorja zavoda imenuje in razrešuje svet zavoda po predhodnem mnenju strokovnega sveta zavoda. Imenuje ga na podlagi javnega razpisa.

(3) Za strokovnega direktorja zavoda je lahko imenovan kandidat, ki:

- ima izobrazbo medicinske smeri, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena najmanj na 8. raven,
- ima najmanj pet let delovnih izkušenj na vodstvenih delovnih mestih v zdravstvu,
- ima znanje enega svetovnega jezika,
- predloži program strokovnega dela in razvoja zavoda in
- predloži potrdilo o nekaznovanosti, ki ga izda Ministrstvo za pravosodje.

(4) Mandat strokovnega direktorja zavoda traja štiri leta in je lahko ponovno imenovan.«.

7. člen

V 12. členu v tretjem odstavku se pred besedo »direktor« doda beseda »strokovni«.

8. člen

V 25. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika« nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z besedo »akt«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA**9. člen**

(1) Z dnem, ko začne veljati ta sklep, sta poslovodna funkcija in funkcija vodenja strokovnega dela zavoda ločeni.

(2) Strokovni direktor zavoda se imenuje v 90 dneh od uveljavitve sprememb in dopolnitev statuta. Do imenovanja strokovnega direktorja zavoda opravlja njegove naloge dosedanja direktor zavoda.

10. člen

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpozneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

11. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-137/2023
Ljubljana, dne 23. marca 2023
EVA 2023-2711-0052

Vlada Republike Slovenije
Danijel Bešič Loredan
podpredsednik

1010. Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Bolnišnica za otroke Šentvid pri Stični

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPDVE, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P**o spremembah in dopolnitvah
Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega
zavoda Bolnišnica za otroke Šentvid pri Stični**

1. člen

V Sklepu o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Bolnišnica za otroke Šentvid pri Stični (Uradni list RS, št. 162/22 in 3/23) se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi »I. SPLOŠNE DOLOČBE«.

2. člen

V 5. členu se za drugo alinejo doda nova tretja alineja, ki se glasi:

»– strokovni direktor zavoda,«.
Dosedanja tretja alineja postane četrta alineja.

3. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:

– v 1. točki za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;
– v 4. točki pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«;
– 7. točka črta;
– v 14. točki pred besedilom »obravnavajo pobudo za izločitev organizacijske enote« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega ministrstva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu zavoda.«.

4. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen glas predsednika sveta zavoda.«.

5. člen

V 11. členu v prvem odstavku se v prvi alineji črta besedilo »zdravstvene smeri«.

6. člen

Za 11. členom se dodata nova, 2.a naslov in 11.a člen, ki se glasita:

»2.a Strokovni direktor zavoda

11.a člen

(1) Strokovni direktor zavoda vodi, usklajuje in odgovarja za strokovno dejavnost zavoda.

(2) Strokovnega direktorja zavoda imenuje in razrešuje svet zavoda po predhodnem mnenju strokovnega sveta zavoda. Imenuje ga na podlagi javnega razpisa.

(3) Za strokovnega direktorja zavoda je lahko imenovan kandidat, ki:

– ima izobrazbo medicinske smeri, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena najmanj na 8. raven,

– ima najmanj pet let delovnih izkušenj na vodstvenih delovnih mestih v zdravstvu,

– ima znanje enega svetovnega jezika,

– predloži program strokovnega dela in razvoja zavoda in

– predloži potrdilo o nekaznovanosti, ki ga izda Ministrstvo za pravosodje.

(4) Mandat strokovnega direktorja zavoda traja štiri leta in je lahko ponovno imenovan.«.

7. člen

V 12. členu v tretjem odstavku se pred besedo »direktor« doda beseda »strokovni«.

8. člen

V 25. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika« nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z besedo »akt«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

9. člen

(1) Z dnem, ko začne veljati ta sklep, sta poslovodna funkcija in funkcija vodenja strokovnega dela zavoda ločeni.

(2) Strokovni direktor zavoda se imenuje v 90 dneh od uveljavitve sprememb in dopolnitev statuta. Do imenovanja strokovnega direktorja zavoda opravlja njegove naloge dosedanja direktor zavoda.

10. člen

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpozneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

11. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-140/2023

Ljubljana, dne 23. marca 2023

EVA 2023-2711-0062

Vlada Republike Slovenije

Danijel Bešič Loredan

podpredsednik

1011. Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Bolnišnica za zdravljenje in rehabilitacijo kroničnih pljučnih bolnikov in podaljšano bolnišnično zdravljenje Sežana

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPdve, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P**o spremembah in dopolnitvah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Bolnišnica za zdravljenje in rehabilitacijo kroničnih pljučnih bolnikov in podaljšano bolnišnično zdravljenje Sežana**

1. člen

V Sklepu o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Bolnišnica za zdravljenje in rehabilitacijo kroničnih pljučnih bolnikov in podaljšano bolnišnično zdravljenje Sežana (Uradni list RS, št. 162/22) se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi »I. SPLOŠNE DOLOČBE«.

2. člen

V 5. členu se za drugo alinejo doda nova tretja alineja, ki se glasi:

»– strokovni direktor zavoda,«.

Dosedanja tretja alineja postane četrta alineja.

3. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:

– v 1. točki za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;

– v 4. točki pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«;

– 7. točka črta;

– v 14. točki pred besedilom »obravnava pobudo za izločitev organizacijske enote« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega ministrstva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu zavoda.«.

4. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen glas predsednika sveta zavoda.«.

5. člen

V 11. členu v prvem odstavku se v prvi alineji črta besedilo »zdravstvene smeri«.

6. člen

Za 11. členom se dodata nova, 2.a naslov in 11.a člen, ki se glasita:

»2.a Strokovni direktor zavoda

11.a člen

(1) Strokovni direktor zavoda vodi, usklajuje in odgovarja za strokovno dejavnost zavoda.

(2) Strokovnega direktorja zavoda imenuje in razrešuje svet zavoda po predhodnem mnenju strokovnega sveta zavoda. Imenuje ga na podlagi javnega razpisa.

(3) Za strokovnega direktorja zavoda je lahko imenovan kandidat, ki:

– ima izobrazbo medicinske smeri, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrođje kvalifikacij, uvrščena najmanj na 8. raven,

– ima najmanj pet let delovnih izkušenj na vodstvenih delovnih mestih v zdravstvu,

– ima znanje enega svetovnega jezika,

– predloži program strokovnega dela in razvoja zavoda in

– predloži potrdilo o nekaznovanosti, ki ga izda Ministrstvo za pravosodje.

(4) Mandat strokovnega direktorja zavoda traja štiri leta in je lahko ponovno imenovan.«.

7. člen

V 12. členu v tretjem odstavku se pred besedo »direktor« doda beseda »strokovni«.

8. člen

V 25. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika« nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z besedo »akt«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

9. člen

(1) Z dnem, ko začne veljati ta sklep, sta poslovodna funkcija in funkcija vodenja strokovnega dela zavoda ločeni.

(2) Strokovni direktor zavoda se imenuje v 90 dneh od uveljavitve sprememb in dopolnitev statuta. Do imenovanja strokovnega direktorja zavoda opravlja njegove naloge dosedanja direktor zavoda.

10. člen

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpozneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

11. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-139/2023

Ljubljana, dne 23. marca 2023

EVA 2023-2711-0054

Vlada Republike Slovenije

Danijel Bešič Loredan

podpredsednik

1012. Sklep o spremembah in dopolnitvi Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Bolnišnica Topolšica

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPDVE, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P**o spremembah in dopolnitvi Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Bolnišnica Topolšica**

1. člen

V Sklepu o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Bolnišnica Topolšica (Uradni list RS, št. 162/22 in 3/23) se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi »I. SPLOŠNE DOLOČBE«.

2. člen

V 4. členu v drugem odstavku se za dejavnostjo »Q 87.100 Dejavnost nastanitvenih ustanov za bolniško nego,« doda nova dejavnost »Q86.210 Splošna zunaj bolnišnična zdravstvena dejavnost,«.

3. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:

– v 1. točki za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;

– v 4. točki pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«;

– 7. točka črta;

– v 15. točki pred besedilom »obravnava pobudo za izločitev organizacijske enote« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega ministrstva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu zavoda.«.

4. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen glas predsednika sveta zavoda.«.

5. člen

V 26. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika« nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z besedo »akt«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

6. člen

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpozneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

7. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-141/2023

Ljubljana, dne 23. marca 2023

EVA 2023-2711-0055

Vlada Republike Slovenije
Danijel Bešič Loredan
podpredsednik

1013. Sklep o spremembah in dopolnitvi Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Univerzitetni rehabilitacijski inštitut Republike Slovenije – Soča

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPdve, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P

o spremembah in dopolnitvi Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Univerzitetni rehabilitacijski inštitut Republike Slovenije – Soča

1. člen

V Sklepu o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Univerzitetni rehabilitacijski inštitut Republike Slovenije – Soča (Uradni list RS, št. 162/22 in 3/23) se v naslovu sklepa črta pomišljaj.

2. člen

Naslov I. poglavja se spremeni tako, da se glasi »I. SPLOŠNE DOLOČBE«.

3. člen

V 1. členu v prvem odstavku se besedilo »UNIVERZITETNI REHABILITACIJSKI INŠTITUT REPUBLIKE SLOVENIJE – SOČA« nadomesti z besedilom »UNIVERZITETNI REHABILITACIJSKI INŠTITUT REPUBLIKE SLOVENIJE SOČA«.

4. člen

V 3. členu v prvem odstavku se besedilo »UNIVERZITETNI REHABILITACIJSKI INŠTITUT REPUBLIKE SLOVENIJE – SOČA« nadomesti z besedilom »UNIVERZITETNI REHABILITACIJSKI INŠTITUT REPUBLIKE SLOVENIJE SOČA«, besedilo »URI – SOČA« pa z besedilom »URI SOČA«.

5. člen

V 4. členu se v drugem odstavku za dejavnostjo »72.200 Raziskovalna in razvojna dejavnost na področju družboslovja in humanistike,« doda nova dejavnost »73.120 Posredovanje oglaševalskega prostora,«.

6. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:

- v 1. točki za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;
- v 4. točki pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«;
- 7. točka črta;
- v 15. točki pred besedilom »obravnava pobudo za izločitev organizacijske enote« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega ministrstva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu zavoda.«.

7. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen glas predsednika sveta zavoda.«.

8. člen

V 26. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika« nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z besedo »akt«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

9. člen

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpozneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

10. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-135/2023

Ljubljana, dne 23. marca 2023

EVA 2023-2711-0063

Vlada Republike Slovenije
Danijel Bešič Loredan
podpredsednik

1014. Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Psihiatrična bolnišnica Ormož

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPDVE, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P**o spremembah in dopolnitvah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Psihiatrična bolnišnica Ormož****1. člen**

V Sklepu o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Psihiatrična bolnišnica Ormož (Uradni list RS, št. 162/22) se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi »I. SPLOŠNE DOLOČBE«.

2. člen

V 5. členu se za drugo alinejo doda nova tretja alineja, ki se glasi:

»– strokovni direktor zavoda,«.
Dosedanja tretja alineja postane četrta alineja.

3. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:
– v 1. točki za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;
– v 4. točki pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«;
– 7. točka črta;
– v 14. točki pred besedilom »obravnavajo pobudo za izločitev organizacijske enote« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega ministrstva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu zavoda.«.

4. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen glas predsednika sveta zavoda.«.

5. člen

V 11. členu v prvem odstavku se v prvi alineji črta besedilo »zdravstvene smeri«.

6. člen

Za 11. členom se dodata nova, 2.a naslov in 11.a člen, ki se glasita:

»2.a Strokovni direktor zavoda**11.a člen**

(1) Strokovni direktor zavoda vodi, usklajuje in odgovarja za strokovno dejavnost zavoda.

(2) Strokovnega direktorja zavoda imenuje in razrešuje svet zavoda po predhodnem mnenju strokovnega sveta zavoda. Imenuje ga na podlagi javnega razpisa.

(3) Za strokovnega direktorja zavoda je lahko imenovan kandidat, ki:

– ima izobrazbo medicinske smeri, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena najmanj na 8. raven,

– ima najmanj pet let delovnih izkušenj na vodstvenih delovnih mestih v zdravstvu,

– ima znanje enega svetovnega jezika,

– predloži program strokovnega dela in razvoja zavoda in

– predloži potrdilo o nekaznovanosti, ki ga izda Ministrstvo za pravosodje.

(4) Mandat strokovnega direktorja zavoda traja štiri leta in je lahko ponovno imenovan.«.

7. člen

V 12. členu v tretjem odstavku se pred besedo »direktor« doda beseda »strokovni«.

8. člen

V 25. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika« nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z besedo »akt«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA**9. člen**

(1) Z dnem, ko začne veljati ta sklep, sta poslovodna funkcija in funkcija vodenja strokovnega dela zavoda ločeni.

(2) Strokovni direktor zavoda se imenuje v 90 dneh od uveljavitve sprememb in dopolnitev statuta. Do imenovanja strokovnega direktorja zavoda opravlja njegove naloge dosedanja direktor zavoda.

10. člen

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpozneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

11. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-142/2023

Ljubljana, dne 23. marca 2023

EVA 2023-2711-0061

Vlada Republike Slovenije

Danijel Bešič Loredan

podpredsednik

1015. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi Zavoda Republike Slovenije za presaditve organov in tkiv Slovenija transplant

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPDVE, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P**o spremembah Sklepa o ustanovitvi
Zavoda Republike Slovenije za presaditve
organov in tkiv Slovenija transplant**

1. člen

V Sklepu o ustanovitvi Zavoda Republike Slovenije za presaditve organov in tkiv Slovenija transplant (Uradni list RS, št. 162/22 in 3/23) se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi »I. SPLOŠNE DOLOČBE«.

2. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:

- v 1. točki za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;
- v 4. točki pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«;
- 7. točka črta;
- v 14. točki pred besedilom »obravnavo pobudo za izločitev organizacijske enote« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega ministrstva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu zavoda.«.

3. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen glas predsednika sveta zavoda.«.

4. člen

V 25. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika« nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z besedo »akt«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

5. člen

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpozneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

6. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-138/2023

Ljubljana, dne 23. marca 2023

EVA 2023-2711-0068

Vlada Republike Slovenije
Danijel Bešič Loredan
podpredsednik

**1016. Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa
o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda
Psihiatrična bolnišnica Begunje**

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20

– ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPDVE, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P**o spremembah in dopolnitvah Sklepa
o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda
Psihiatrična bolnišnica Begunje**

1. člen

V Sklepu o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Psihiatrična bolnišnica Begunje (Uradni list RS, št. 162/22) se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi »I. SPLOŠNE DOLOČBE«.

2. člen

V 5. členu se za drugo alinejo doda nova tretja alineja, ki se glasi:

»– strokovni direktor zavoda,«.

Dosedanja tretja alineja postane četrta alineja.

3. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:

- v 1. točki za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;
- v 4. točki pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«;
- 7. točka črta;
- v 14. točki pred besedilom »obravnavo pobudo za izločitev organizacijske enote« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega ministrstva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu zavoda.«.

4. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen glas predsednika sveta zavoda.«.

5. člen

V 11. členu v prvem odstavku se v prvi alineji črta besedilo »zdravstvene smeri«.

6. člen

Za 11. členom se dodata nova, 2.a naslov in 11.a člen, ki se glasita:

»2.a Strokovni direktor zavoda

11.a člen

(1) Strokovni direktor zavoda vodi, usklajuje in odgovarja za strokovno dejavnost zavoda.

(2) Strokovnega direktorja zavoda imenuje in razrešuje svet zavoda po predhodnem mnenju strokovnega sveta zavoda. Imenuje ga na podlagi javnega razpisa.

(3) Za strokovnega direktorja zavoda je lahko imenovan kandidat, ki:

- ima izobrazbo medicinske smeri, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena najmanj na 8. raven,
- ima najmanj pet let delovnih izkušenj na vodstvenih delovnih mestih v zdravstvu,
- ima znanje enega svetovnega jezika,

– predloži program strokovnega dela in razvoja zavoda in
– predloži potrdilo o nekaznovanosti, ki ga izda Ministrstvo za pravosodje.

(4) Mandat strokovnega direktorja zavoda traja štiri leta in je lahko ponovno imenovan.«.

7. člen

V 12. členu v tretjem odstavku se pred besedo »direktor« doda beseda »strokovni«.

8. člen

V 25. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika« nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z besedo »akt«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

9. člen

(1) Z dnem, ko začne veljati ta sklep, sta poslovodna funkcija in funkcija vodenja strokovnega dela zavoda ločeni.

(2) Strokovni direktor zavoda se imenuje v 90 dneh od uveljavitve sprememb in dopolnitev statuta. Do imenovanja strokovnega direktorja zavoda opravlja njegove naloge dose-danji direktor zavoda.

10. člen

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpo-
zneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

11. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-144/2023

Ljubljana, dne 23. marca 2023

EVA 2023-2711-0058

Vlada Republike Slovenije
Danijel Bešič Loredan
podpredsednik

1017. Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Psihiatrična bolnišnica Vojnik

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in drugega odstavka 25. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPdve, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ in 14/23 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P

o spremembah in dopolnitvah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Psihiatrična bolnišnica Vojnik

1. člen

V Sklepu o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Psihiatrična bolnišnica Vojnik (Uradni list RS, št. 162/22) se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi »I. SPLOŠNE DOLOČBE«.

2. člen

V 5. členu se za drugo alinejo doda nova tretja alineja, ki se glasi:

»– strokovni direktor zavoda,«.

Dosedanja tretja alineja postane četrta alineja.

3. člen

V 8. členu v prvem odstavku se:

– v 1. točki za besedo »akte« doda beseda »zavoda«;

– v 4. točki pred besedilom »odloča o sanacijskih ukrepih« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«;

– 7. točka črta;

– v 14. točki pred besedilom »obravnava pobudo za izločitve organizacijske enote« doda besedilo »na predlog direktorja zavoda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Svet zavoda mora pridobiti soglasje pristojnega ministristva k letnemu programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu zavoda.«.

4. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih vsaj pet članov, od tega najmanj trije člani, ki so predstavniki ustanovitelja. Svet zavoda sklepe sprejema z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov je odločilen glas predsednika sveta zavoda.«.

5. člen

V 11. členu v prvem odstavku se v prvi alineji črta besedilo »zdravstvene smeri«.

6. člen

Za 11. členom se dodata nova, 2.a naslov in 11.a člen, ki se glasita:

»2.a Strokovni direktor zavoda

11.a člen

(1) Strokovni direktor zavoda vodi, usklajuje in odgovarja za strokovno dejavnost zavoda.

(2) Strokovnega direktorja zavoda imenuje in razrešuje svet zavoda po predhodnem mnenju strokovnega sveta zavoda. Imenuje ga na podlagi javnega razpisa.

(3) Za strokovnega direktorja zavoda je lahko imenovan kandidat, ki:

– ima izobrazbo medicinske smeri, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrođje kvalifikacij, uvrščena najmanj na 8. raven,

– ima najmanj pet let delovnih izkušenj na vodstvenih delovnih mestih v zdravstvu,

– ima znanje enega svetovnega jezika,

– predloži program strokovnega dela in razvoja zavoda in

– predloži potrdilo o nekaznovanosti, ki ga izda Ministrstvo za pravosodje.

(4) Mandat strokovnega direktorja zavoda traja štiri leta in je lahko ponovno imenovan.«.

7. člen

V 12. členu v tretjem odstavku se pred besedo »direktor« doda beseda »strokovni«.

8. člen

V 25. členu v prvem odstavku se beseda »pravilnika« nadomesti z besedo »akta«.

V drugem odstavku se beseda »pravilnik« nadomesti z besedo »akt«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

9. člen

(1) Z dnem, ko začne veljati ta sklep, sta poslovodna funkcija in funkcija vodenja strokovnega dela zavoda ločeni.

(2) Strokovni direktor zavoda se imenuje v 90 dneh od uveljavitve sprememb in dopolnitev statuta. Do imenovanja strokovnega direktorja zavoda opravlja njegove naloge dose-danji direktor zavoda.

10. člen

Svet zavoda uskladi statut zavoda s tem sklepom najpo-zneje v 60 dneh od uveljavitve tega sklepa.

11. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-143/2023
Ljubljana, dne 23. marca 2023
EVA 2023-2711-0059

Vlada Republike Slovenije
Danijel Bešič Loredan
podpredsednik

USTAVNO SODIŠČE

1018. Odločba o ugotovitvi, da je 221.i člen Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju v neskladju z Ustavom

Številka: U-I-107/21-16

Up-341/21-16

Datum: 2. 3. 2023

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o pobudi in postopku za preizkus ustavne pritožbe družbe ALTIUS, d. o. o., Ptuj, ki jo zastopa Odvetniška pisarna Kontarščak, d. o. o., Maribor, na seji 2. marca 2023

o d l o č i l o :

1. Člen 221i Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 176/21 – uradno prečiščeno besedilo in 178/21 – popr.), kolikor se nanaša na sklep o prenosu pooblastila za vodenje poslov dolžnice v postopku prisilne poravnave iz razlogov po 2. točki prvega odstavka navedenega člena, je v neskladju z Ustavom.

2. Državni zbor mora ugotovljeno protiuustavnost odpraviti v roku enega leta po objavi te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. Do odprave ugotovljene protiuustavnosti lahko delničarji insolventnega dolžnika, katerih skupni deleži dosegajo dvajsetino osnovnega kapitala dolžnika, vložijo pritožbo zoper sklep o prenosu pooblastila za vodenje poslov dolžnice v postopku prisilne poravnave, izdan iz razlogov po 2. točki prvega odstavka 221.i člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju, v roku 15 dni od objave navedenega sklepa na spletni strani za objave v postopkih zaradi insolventnosti.

4. Ustavna pritožba zoper sklep Okrožnega sodišča v Celju št. St 2024/2020 z dne 4. 3. 2021 se zavrže. Zoper ta sklep lahko pritožnica vložiti pritožbo v roku 15 dni od vročitve te odločbe.

5. Ustavna pritožba zoper sklep Višjega sodišča v Ljubljani št. Cst 51/2021 z dne 17. 2. 2021 v zvezi s sklepom Okrožnega sodišča v Celju št. St 2024/2020 z dne 16. 12. 2020, zoper sklep Višjega sodišča v Ljubljani št. Cst 52/2021 z dne 17. 2. 2021 v zvezi s sklepom Okrožnega sodišča v Celju št. St 2024/2020 z dne 16. 12. 2020 in zoper sklep Višjega sodišča v Ljubljani št. Cst 95/2021 z dne 10. 3. 2021 v zvezi s sklepom Okrožnega sodišča v Celju št. St 2024/2020 z dne 13. 1. 2021 se ne sprejme.

6. Ustavna pritožba zoper sklep Višjega sodišča v Ljubljani št. Cst 96/2021 z dne 10. 3. 2021 v zvezi s sklepom Okrožnega sodišča v Celju št. St 2024/2020 z dne 27. 1. 2021 se zavrže.

7. Ustavna pritožba zoper sklepa predsednice Okrožnega sodišča v Celju št. Su 101/2021 z dne 21. 1. 2021 in št. Su 157/2021 z dne 2. 3. 2021 se zavrže.

8. Ustavna pritožba se v delu, ki se nanaša na kršitev pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja, zavrže.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Sodišče prve stopnje je s sklepom zavrglo več pritožničin vlog, ki jih je vložila kot upnica dolžnice (tj. prijavo terjatve in ugovor zoper predlog za začetek upniške prisilne poravnave, ugovor zoper predlog za izdajo soglasja k imenovanju direktorja dolžnice in še štiri vloge). Pojasnilo je, da pritožnica kot upnica nima procesne legitimacije, saj je upnica Družba za upravljanje terjatev bank, d. d., Ljubljana (sedaj Slovenski državni holding, d. d., Ljubljana), predlagateljica prisilne poravnave, poplačala njeno terjatev, o čemer priča predloženo potrdilo.

Poleg tega naj sklep o začetku postopka prisilne poravnave še ne bi bil izdan, tako da naj rok za prijavo terjatev še ne bi začel teči. V nadaljevanju je navedeno sodišče s sklepom začelo postopek prisilne poravnave nad dolžnico, ker naj bi direktor dolžnice s tem soglašal, s tretjim sklepom pa je zavrglo predlog za izdajo soglasja sodišča k imenovanju novega direktorja dolžnice in odpoklic prejšnjega direktorja, ker je bil v imenu dolžnice vložen po pooblastilu predsednice nadzornega sveta in direktorja dolžnice, ki sta bila na ti mesti imenovana brez soglasja sodišča. Z istim sklepom je zavrglo tudi enak predlog dolžnice, ker se je sklicevala na sklep nadzornega sveta, ki je bil imenovan nezakonito. Vse te odločitve sodišča prve stopnje je Višje sodišče potrdilo s tem, da je v slednjem primeru podalo utemeljitev z drugimi razlogi kot sodišče prve stopnje. Sklicevalo se je namreč na takrat že izdani sklep o prenosu pooblastil za vodenje poslov dolžnice na upnico, predlagateljico prisilne poravnave. Pritožbo dolžnice je takó zavrglo zaradi pomanjkanja pravnega interesa. Sodišče prve stopnje je zavrglo tudi vlogo predsednice nadzornega sveta in direktorja dolžnice za prenos pooblastila za vodenje poslov, njuno pritožbo zoper prejšnji sklep sodišča prve stopnje in predlog za izločitev sodnice, ker jima ni priznalo procesne legitimacije, saj naj bi bil nadzorni svet imenovan nezakonito brez soglasja sodišča, kot tak pa naj ne bi mogel imenovati navedenega direktorja. Višje sodišče je to odločitev potrdilo in pritrnilo razlogom nižjega sodišča. Predsednica sodišča prve stopnje je z dvema sklepoma zavrgla pritožničin predlog za izločitev sodnice, ker je menila, da okoliščine, ki se nanašajo na sodnične odločitve, na vsebino in potek sodničinega odločanja v postopku, ne morejo biti podlaga za izločitev sodnice, saj ne predstavljajo razloga za dvom o njeni nepristranskosti. S sklepom o prenosu pooblastila za vodenje poslov dolžnice je sodišče prve stopnje preneslo to pooblastilo na upnico, predlagateljico prisilne poravnave iz razloga po 2. točki prvega odstavka 221.i člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (v nadaljevanju ZFPPIPP). Ugotovilo je, da dolžnica svojih obveznosti ni izpolnila, ker je njeno poslovanje kršilo obveznosti iz 221.i člena ZFPPIPP.

2. Pritožnica je zoper navedene odločitve sodišč vložila ustavno pritožbo, ker naj bi bile obremenjene s kršitvami 2., 22., 23., 25. in 33. člena Ustave. Te kršitve naj bi sodišči zagrešili, ker sta z zavrnjenjem vlog pritožnici onemogočili sodelovanje v predhodnem postopku prisilne poravnave. Pritožnica sodiščema očita tudi neobrazloženost oziroma navidezno obrazložitev sklepa o začetku postopka prisilne poravnave. Očitno napačna naj bi bila razlaga Višjega sodišča, da ugovor zoper predlog za začetek prisilne poravnave in ugovor zoper predlog za izdajo soglasja k imenovanju direktorja dolžnice v ZFPPIPP nista predvideni pravni sredstvi delničarja. S tem naj bi bila pritožnici odvzeta pravica do sodnega varstva. To pravico naj bi ji kršilo tudi Višje sodišče s tem, ko naj bi napačno ugotovilo datum pritožničine priglasitve udeležbe kot delničarke v postopek. Očitno napačna naj bi bila še ugotovitev sodišč o plačilu njene terjatve s strani upnice, predlagateljice prisilne poravnave. Tudi stališče Višjega sodišča, da lahko ugovarja domnevi insolventnosti šele z ugovorom zoper vodenje prisilne poravnave, naj bi kršilo pritožničine pravice do sodnega varstva, pravnega sredstva, poštenega postopka in izjave, bilo pa naj bi tudi v nasprotju z odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-222/18 z dne 14. 5. 2020 (Uradni list RS, št. 85/20, in OdiUS XXV, 9).

3. S sklepom o prenosu pooblastil za vodenje poslov dolžnice na upnico naj bi bilo poseženo v pritožničine upravljalvske pravice. Zato naj bi pritožnica pred izdajo sklepa morala imeti možnost podati izjavo o tem, ali obstajajo razlogi za izdajo takega sklepa. Prav tako naj bi zoper tak sklep morala imeti pravico do pravnega sredstva. Sodišče prve stopnje naj se ne bi opredelilo do navedb iz vloženih vlog, prav tako naj ne bi pojasnilo, zakaj teh vlog ni upoštevalo. Poleg tega naj za izdajo spornega sklepa ne bi bil izpolnjen nobeden od pogojev iz 221.i člena ZFPPIPP. Odločitev naj bi bila očitno napačna, saj naj poslovanje dolžnice ne bi moglo kršiti zakonskih

obveznosti iz 2. točke prvega odstavka navedenega člena, ker dolžnica nima organov za zastopanje s polnimi pooblastili, kot naj bi ugotovilo že samo sodišče. Sodišče naj bi prikrojilo računovodske izkaze in nekritično sledilo navedbam upnice, predlagateljice postopka prisilne poravnave nad dolžnico, ter dodajalo dodatne obveznosti, ki jih naj navedeni izkazi sicer ne bi vsebovali. S tem naj bi bili kršeni 2., 22. in 23. člen Ustave.

4. S sklepoma, s katerima je predsednica sodišča prve stopnje zavrnila pritožničina predloga za izločitev sodnice v postopku prisilne poravnave, naj bi bila pritožnici kršena pravica do pravnega sredstva, saj naj zoper njiju ne bi bila mogoča pritožba. Pravni pouk v obeh sklepih naj bi bil zato protiustaven, obrazložitvi sklepov pa naj bi bili splošni in vsebinsko prazni oziroma navidezni. Pritožnica obširno razlaga razloge, ki naj bi kazali na utemeljenost predloga za izločitev sodnice zaradi njene pristranskosti.

5. Pritožnici naj bi bila kršena tudi pravica do sojenja brez nepotrebne odlašanja, in sicer z nerazumnim odlašanjem odločanja o predlogu za soglasje k sklepom nadzornega sveta z dne 30. 10. 2020 o razrešitvi direktorja in imenovanju novega direktorja dolžnice. Vlogo za soglasje naj bi dolžnica namreč vložila 2. 11. 2020, nato pa še štiri urgence. Ponovno vlogo naj bi vložila 23. 12. 2020, 7. 1. 2021 pa tudi nadzorstveno pritožbo. Sodišče naj bi izdalo sklep šele 13. 1. 2021, s katerim je zavrglo predlog dolžnice, pritožničin predlog pa zavrnilo.

6. Pobudnica v pobudi zatrjuje neskladje šestega odstavka 121.i člena ZFPPIPP s 25. členom Ustave. Meni, da omenjeni člen posega v pravico do pravnega sredstva, za kar ni ustavno sprejemljivega razloga. Razlog naj ne bi mogel biti v hitrosti postopka, saj naj bi to zagotavljala že zakonska določba, ki določa, da pritožba ne zadrži izvršitve sklepa. Za sporno ureditev naj ne bi bilo nobenega drugega razloga, tak razlog pa naj ne bi izhajal niti iz zakonodajnega gradiva, ki je bilo podlaga za sprejetje sporne ureditve.

7. Ustavno sodišče je na podlagi prvega odstavka 28. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo, 109/12, 23/20 in 92/21 – v nadaljevanju ZUstS) skupaj s sklepom o sprejemu pobude za presojo ustavnosti 221.i člena ZFPPIPP z dne 10. 11. 2022 Državnemu zboru vročilo pobudo, ki pa nanjo ni odgovoril.

B. – I.

Presoja 221.i člena ZFPPIPP

a) Upravljaljske pravice delničarjev v postopku prisilne poravnave

8. Po 221.i členu ZFPPIPP se pooblastilo za vodenje poslov dolžnika v postopku prisilne poravnave prenese s sklepom sodišča prve stopnje na upniški odbor ali upnike (tj. predlagateljice postopka prisilne poravnave po 221.j členu ZFPPIPP), ki ta prenos pooblastila zahtevajo (prim. prvi in peti odstavek 221.i člena ZFPPIPP), če obstaja eden od razlogov iz prvega odstavka 221.i člena ZFPPIPP.¹ Na podlagi prenosa tega pooblastila dobijo njegovi prejemniki upravičenje odpoklicati in

¹ Po navedeni določbi obstajata dva razloga, in sicer:

1) če je vsota dolžnikovih obveznosti, izkazana v računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka 142. člena ZFPPIPP, enaka likvidacijski vrednosti sredstev iz 7. točke prvega odstavka 142. člena ZFPPIPP ali večja od nje. To pomeni, da je osnovni kapital dolžnika v tem primeru enak nič, zato se tudi število izdanih dotedanjih delnic (poslovnih deležev) zmanjša na nič. Dotedanji delničarji oziroma družbeniki so torej v tem primeru izgubili vse korporacijske pravice v družbi (glej M. Zaman, Pravne možnosti upnikov v postopku prisilne poravnave nad srednjo in veliko družbo, Podjetje in delo, št. 6–7 (2014), str. 976–984); in

2) če poslovodstvo dolžnika krši obveznosti iz 151. člena, iz oddelka 4.4.1 ali iz 221.i člena ZFPPIPP. Pri teh kršitvah se predpostavlja, da onemogočajo izvedbo prestrukturiranja dolžnika in so hkrati odpravljljive z zamenjavo poslovodstva oziroma organov nadzora (glej prav tam).

V pritožnikovem primeru je sodišče prve stopnje svojo odločitev oprlo na razlog pod točko 2), tj. kršitve obveznosti poslovodstva dolžnice.

razrešiti člane in imenovati nove člane poslovodstva in organa nadzora dolžnika, ne da bi za to odločitev potrebovali soglasje sodišča iz 1. točke prvega odstavka 151.a člena ZFPPIPP (peti odstavek 221.i člena ZFPPIPP).

9. Odpoklic oziroma razrešitev članov organa nadzora spada med upravljaljske pravice delničarjev po Zakonu o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 65/09 – uradno prečiščeno besedilo, 33/11, 91/11, 32/12, 57/12, 82/13, 55/15, 15/17 in 18/21 – v nadaljevanju ZGD-1).² Z upravljaljskimi pravicami v družbi delničar uresničuje pravico sodelovati pri upravljanju družbe. Splošna pravica do udeležbe pri upravljanju družbe iz prve alineje drugega odstavka 176. člena ZGD-1 se uresničuje z različnimi konkretnimi pravicami, najpomembnejše pa so: 1) pravica do udeležbe na skupščini (prim. prvi odstavek 292. člena ZGD-1), 2) glasovalna pravica, s katero se uresničuje pravica do udeležbe pri odločanju na skupščini (prim. 307. člen ZGD-1), in 3) pravica do obveščeniosti (prim. 305. člen ZGD-1).³ Upravljaljske pravice delničar praviloma uresničujejo z glasovanjem na skupščini. Mednje tako spada tudi pravica do razrešitve dosedanjih članov in imenovanje novih članov organa nadzora oziroma nadzornega sveta družbe (glej 293. člen ZGD-1).

10. Po sami uvedbi postopka prisilne poravnave nastopijo za insolventnega dolžnika določene pravne posledice.⁴ Tako se na primer upravljaljske pravice delničarjev delno ohranijo, vendar v precej omejenem obsegu.⁵ Na podlagi prvega odstavka 151.a člena ZFPPIPP je namreč skupščina insolventnega dolžnika pristojna sprejeti le v tej določbi naštetje sklepe. Med temi je tudi sklep o odpoklicu ali razrešitvi člana in imenovanju novega člana nadzornega organa, vendar pa za veljavnost tega sklepa skupščine obstaja zakonsko določen pogoj, da zanj da soglasje sodišče (1. točka prvega odstavka 151.a člena ZFPPIPP). O tem soglasju sodišče odloči na podlagi mnenja upravitelja in upniškega odbora (drugi odstavek 151.a člena ZFPPIPP). Ta pravica pa je lahko delničarju na predlog upniškega odbora ali upnika, ki je predlagal začetek postopka prisilne poravnave nad dolžnikom, s sklepom sodišča v celoti odvzeta na podlagi 221.i člena ZFPPIPP.

11. Delničar ni stranka insolventnega postopka (prim. 55. in 56. člen ZFPPIPP), zato v tem postopku tudi nima možnosti sodelovanja.⁶ Takó tudi ne more sodelovati v postopku izdaje sklepa sodišča prve stopnje o prenosu pooblastila za vodenje poslov dolžnika na upniški odbor ali upnike v postopku prisilne poravnave. Ker ni stranka insolventnega postopka, ne more vlagati niti pritožb zoper sklepe sodišča prve stopnje; tako tudi ne zoper navedeni sklep. Prvi odstavek 126. čle-

² Delničarji imajo glede na imetništvo delnic v družbi korporacijske pravice, ki se delijo na premoženjske in upravljaljske.

³ Glej N. Plavšak v: M. Kocbek (ur.), Veliki komentar Zakona o gospodarskih družbah (1. knjiga), GV Založba, Ljubljana 2014, str. 653. Te pravice so varovane s 33. členom, pa tudi s 74. členom Ustave (tako odločba Ustavnega sodišča št. U-I-165/08, Up-1772/08, Up-379/09 z dne 1. 10. 2009, Uradni list RS, št. 83/09, in OdLUS XVIII, 40, 17. točka obrazložitve).

⁴ Na podlagi 150. člena ZFPPIPP te posledice nastanejo z začetkom naslednjega dne po vložitvi predloga za prisilno poravnavo in trajajo do konca postopka prisilne poravnave.

⁵ Drugače je v stečajnem postopku, ko te pravice, vsebovane v delnicah, z začetkom stečajnega postopka prenehajo (prim. N. Plavšak, Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju, Razširjena uvodna pojasnila, GV Založba, Ljubljana 2008, str. 199).

⁶ Taka ureditev ne more biti ustavno sporna glede na cilje, ki jih insolventni postopki zasledujejo. Prevladujoč interes lastnikov pri poslovanju podjetja lahko obstaja le, dokler je podjetje kratkoročno in dolgoročno plačilno sposobno, ko postane insolventno, pa ne več. Če družba postane insolventna, stopijo v ospredje interesi upnikov, ki postanejo nadrejeni interesom lastnikov. Interese lastnikov je za nadaljevanje poslovanja podjetja dovoljeno uresničevati le v obsegu, v katerem niso ogroženi interesi upnikov, da prejmejo plačila svojih terjatev v največjem (mogočem) deležu (glej prav tam, str. 41).

na ZFPPIPP namreč določa, da ima vsaka stranka postopka zaradi insolventnosti pravico vložiti pritožbo proti sklepu, razen če zakon za posamezen sklep določa, da pritožbo lahko vložijo samo nekatere stranke. Vendar pa imata upravitelj ali druga oseba, ki nista stranki postopka, pravico vložiti pritožbo proti sklepu, za katere tako določa zakon (drugi odstavek 126. člena ZFPPIPP). To torej pomeni, da bi delničar lahko imel pritožbo zoper sporni sklep sodišča, če bi to možnost ZFPPIPP izrecno predvidel.⁷

b) Presoja z vidika 25. člena Ustave (pravica do pravnega sredstva)

Poseg v pravico do pravnega sredstva

12. V primeru prenosa pooblastila za vodenje poslov dolžnika iz 221.i člena ZFPPIPP gre torej za popoln odvzem upravljaljske pravice, ki jo sicer delničar ima v postopku prisilne poravnave na podlagi 1. točke prvega odstavka 151.a člena ZFPPIPP.⁸ Kljub temu mu sporna določba ZFPPIPP pritožbe zoper tak sklep sodišča prve stopnje ne daje. Zato se zastavlja vprašanje skladnosti take ureditve s 25. členom Ustave.

13. Pravica do pravnega sredstva iz 25. člena Ustave med drugim zagotavlja spoštovanje načela instančnosti v odločanju sodišč, prav tako pa tudi pri odločanju drugih državnih organov, kadar ti odločajo o pravicah, obveznostih ali pravnih interesih. Vsebina načela instančnosti pa je prav v tem, da lahko organ druge stopnje presoja odločitev prvostopnega organa z vidika vseh vprašanj, ki so pomembna za odločitev o pravici oziroma obveznosti. To pomeni, da 25. člen Ustave zagotavlja meritorno (vsebinsko) oceno pravilnosti prvostopenjske oblastne odločitve. Smisel te ustavne določbe je, da lahko posameznik z vložitvijo pravnega sredstva učinkovito brani in varuje svoje pravne interese.⁹

14. Ureditev v 221.i členu ZFPPIPP torej delničarju ne omogoča pritožbe zoper odločitev sodišča o odvzemu njegove pravice, čeprav ima za njeno vložitev pravni interes. V takem primeru je za opredelitev narave učinka zakonske določbe na pravico iz 25. člena Ustave dovolj že ugotovitev zelo intenzivnega zožujočega učinka.¹⁰ Ustavno sodišče je v nekaterih podobnih primerih že zavzelo stališče, da je tako popolno izključitev pritožbe ali drugega pravnega sredstva zoper oblastno odločitev o pravicah, dolžnostih ali pravnih interesih treba razumeti kot poseg v pravico do pravnega sredstva iz 25. člena Ustave.¹¹ Da gre za poseg v navedeno pravico, velja torej tudi za obravnavani primer.

15. Glede na navedeno je treba v nadaljevanju oceniti, ali je takšen poseg dopusten. Po ustaljeni ustavnosodni presoji je mogoče ustavne pravice omejiti le, če je zakonodajalec zasledoval ustavno dopusten cilj in če je omejitev skladna z načeli pravne države (2. člen Ustave), in sicer s tistim izmed

⁷ Tak primer je na primer pritožba zoper sklep o začetku stečajnega postopka, s katero lahko družbenik izpodbija domnevo insolventnosti stečajnega dolžnika (glej 234. in 235. člen ter drugi odstavek 242. člena ZFPPIPP).

⁸ Kot rečeno, gre za omejeno upravljaljsko pravico, ker je za njeno izvrševanje potrebno soglasje sodišča.

⁹ Glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-8/10 z dne 3. 6. 2010 (Uradni list RS, št. 49/10), 8. točka obrazložitve.

¹⁰ Prim. odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-179/21 z dne 26. 5. 2022 (Uradni list RS, št. 81/22), 19. točka obrazložitve.

¹¹ Glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-296/02 z dne 20. 5. 2004 (Uradni list RS, št. 68/04, in OdlUS XIII, 41), 47. točka obrazložitve, o izključitvi pritožbe zoper sklep senata o začasnem zavarovanju zahtevka za odvzem protipravno pridobljene premoženjske koristi. Glej tudi odločbo št. Up-724/04, U-I-322/05 z dne 9. 3. 2006 (Uradni list RS, št. 30/06, in OdlUS XV, 42), 11. točka obrazložitve, o posebni ureditvi, po kateri je izvršitelj v premoženjski izvršbi odločil o poplačilu enega samega upnika brez izdaje odločbe in brez možnosti vložitve pravnega sredstva zoper odločitev izvršitelja. Da gre v takem primeru za poseg, glej tudi odločbo Ustavnega sodišča št. Up-991/17, U-I-304/20 z dne 17. 12. 2020 (Uradni list RS, št. 5/21, in OdlUS XXV, 27), 29. točka obrazložitve, o izključitvi pritožbe zoper odločitev sodišča o zavrnitvi zahteve za sodno varstvo v določenih primerih izreka globe v prekrškovnem postopku.

teh načel, ki prepoveduje prekomerne posege države (splošno načelo sorazmernosti). Oceno, ali ne gre morda za prekomeren poseg, opravi Ustavno sodišče na podlagi t. i. strogega testa sorazmernosti, ki obsega presojo primernosti, nujnosti in sorazmernosti posega.¹²

Ustavno dopusten cilj

16. Člen 221i ZFPPIPP je bil uveljavljen z uveljavitvijo Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju ZFPPIPP (Uradni list RS, št. 100/13 – v nadaljevanju ZFPPIPP-F). Predlog ZFPPIPP-F poudarja, da se temeljni cilji oziroma načela insolvenčnih postopkov, uveljavljena v ZFPPIPP že na samem začetku, z navedenim predlogom ne spreminjajo.¹³ Glede ureditve prenosa pooblastila za vodenje poslov dolžnika (iz 221.i člena ZFPPIPP) pa kot cilj navaja dodatno okrepitev upravičenja upnikov, zlasti finančnih institucij, v postopkih finančnega prestrukturiranja, kar vpliva tudi na uresničevanje splošnega cilja navedenega predloga, tj. zagotovitev pogojev za učinkovitejšo finančno prestrukturiranje (velikih in srednjih) družb.¹⁴

17. Cilj z ZFPPIPP-F uveljavljenega 221.i člena ZFPPIPP je torej okrepitev upravičenja upnikov v postopkih finančnega prestrukturiranja. Zasleduje temeljni cilj samega postopka prisilne poravnave, ki je v izvedbi učinkovitega finančnega prestrukturiranja insolventnega dolžnika, da postane kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben, in v zagotovitvi upnikom ugodnejših pogojev za plačilo njihovih terjatev, kot če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek (prim. 136. člen ZFPPIPP).¹⁵ Glede na navedeno je dodatna okrepitev upravičenja upnikov ustavno dopusten cilj, ki lahko utemelji poseg v pravico do pravnega sredstva iz 25. člena Ustave.

Primernost posega

18. V nadaljevanju je treba presoditi, ali je navedeni poseg primeren za dosego zasledovanih ciljev. Poseg je primeren za uresničitev želenega, ustavno dopustnega cilja, če je z njim ta cilj mogoče doseči. Za kršitve sodelovalne dolžnosti posloводства dolžnika, naštetih v 2. točki prvega odstavka 221.i člena ZFPPIPP (kar je pritožnikov primer),¹⁶ se predpostavlja, da onemogočajo izvedbo prestrukturiranja dolžnika in so hkrati odpravljive z zamenjavo organov posloводства oziroma nadzora.¹⁷ S prenosom navedenega pooblastila na upniški odbor

¹² Glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-18/02 z dne 24. 10. 2003 (Uradni list RS, št. 108/03, in OdlUS XII, 86), 25. točka obrazložitve.

¹³ Gre za tri cilje: 1) enako obravnavanje upnikov, ki so v razmerju do dolžnika v enakem položaju (46. člen ZFPPIPP), 2) vodenje postopka na način, da se zagotovijo najugodnejši pogoji glede višine plačila in rokov za plačilo terjatev upnikov (47. člen ZFPPIPP), in 3) izvajanje procesnih dejanj sodišč v predpisanih rokih, prednostno obravnavanje zadev pred sodišči in državnimi organi, kjer je kot stranka postopka udeležen stečajni dolžnik ali katerih izid vpliva na potek stečajnega postopka in ki morajo delovati po pravilih, ki dajejo sodišču možnost nadzora nad časovnim delovanjem upraviteljev (načelo hitrosti postopka – 48. člen ZFPPIPP) (prim. Predlog ZFPPIPP-F (EPA 1569-VI), Poročevalec DZ 2013, str. 13).

¹⁴ Prav tam.

¹⁵ Prim. tudi J. Cepec, Ogledalo slovenskega insolvenčnega prava, Pravno-empirična analiza učinkovitosti insolvenčnih postopkov nad gospodarskimi družbami v Sloveniji, Univerza v Ljubljani, Ekonomska fakulteta, Ljubljana 2016, str. 34 in 35.

¹⁶ Gre za kršitve obveznosti iz 151. člena (ki določa, katere posle lahko dolžnik opravlja in katerih ne more ter katere lahko opravlja ob soglasju sodišča), iz oddelka 4.4.1 (ki ureja obveznosti dolžnika v zvezi z razkritjem njegovega finančnega položaja in poslovanja) ali iz 221.i člena ZFPPIPP (ki določa dodatne obveznosti posloводства v primeru začetka upniške prisilne poravnave, na primer priprava osnutka poročila o finančnem položaju in poslovanju dolžnika iz 142. člena ZFPPIPP, dajanje informacij, poročil in dokumentacije predlagateljem za pripravo načrta finančnega prestrukturiranja ...).

¹⁷ M. Zaman, nav. delo.

ali upnike je zakonodajalec torej omogočil odstranitev ovir, ki preprečujejo učinkovito uresničitev ciljev postopka prisilne poravnave iz 136. člena ZFPPIPP.¹⁸ To pomeni, da se s tem prenosom pooblastila dejansko okrepijo upravičenja upnikov, s čimer se lahko zagotavljajo pogoji za učinkovitejše finančno prestrukturiranje dolžnika. Zasedovane cilje je torej s tem mogoče doseči. Zastavlja pa se vprašanje, ali in koliko k temu pripomore tudi sama izključitev možnosti vložitve pritožbe delničarja zoper sklep sodišča o prenosu navedenega pooblastila.

19. Pritožba v postopkih zaradi insolventnosti ni suspenzivno pravno sredstvo (drugi odstavek 125. člena ZFPPIPP).¹⁹ Ker morebitna pritožba delničarja izvršitve sklepa o prenosu pooblastila torej ne bi zadržala, bi se sklep o prenosu navedenega pooblastila lahko izvršil takoj. Upniški odbor ali upniki, na katere je bilo pooblastilo preneseno, bi tako lahko kljub vloženi pritožbi na podlagi navedenega sklepa takoj odpoklicali stare člane organov nadzora (in poslovodstva) in imenovali nove. Da pa bi zaradi morebitne vložitve pritožbe delničarja lahko prišlo do upoštevni neformalnih ovir pri izvršitvi navedenega pooblastila ter posledično do vpliva na sam tek postopka prisilne poravnave in s tem na doseganje zasledovanih ciljev postopka prisilne poravnave, ni videti. Tudi sicer v primeru morebitnega nastanka takšnih ovir to ne bi bistveno vplivalo na navedeni postopek in doseganje omenjenih ciljev, saj je pritožbeni postopek na drugi stopnji v postopkih zaradi insolventnosti zelo hiter. Sodišče mora namreč o pritožbi odločiti v zelo kratkem roku, tj. v enem mesecu od njenega prejetja (tretji odstavek 125. člena ZFPPIPP).²⁰ Navedeno tako pomeni, da izključitev pritožbe delničarja zoper navedeni sklep ni primeren ukrep za doseganje zasledovanih ciljev, saj v bistvu ne pripomore posebej k okrepitvi upravičenj upnikov ter posledično k učinkovitejšemu finančnemu prestrukturiranju dolžnika.

20. Glede na navedeno je Ustavno sodišče presodilo, da je 221.i člen ZFPPIPP, kolikor se nanaša na sklep o prenosu pooblastila za vodenje poslov dolžnice v postopku prisilne poravnave iz razlogov po 2. točki prvega odstavka navedenega člena, v neskladju s 25. členom Ustave (1. točka izreka). Ker je Ustavno sodišče presodilo, da poseg ni primeren za doseganje zasledovanega cilja, se z nujnostjo posega in drugimi kriteriji testa sorazmernosti ni ukvarjalo.

21. Ker gre za primer, ko zakonodajalec določenega vprašanja, ki bi ga moral urediti, ni uredil, razveljavitev ni mogoča. Zato je Ustavno sodišče na podlagi prvega odstavka 48. člena ZUstS sprejelo ugotovitveno odločbo. V skladu z drugim odstavkom 48. člena ZUstS je zakonodajalec določilo enoletni rok za odpravo ugotovljene protiustavnosti (2. točka izreka).

c) Način izvršitve odločbe

22. Ustavno sodišče je na podlagi drugega odstavka 40. člena ZUstS določilo način izvršitve svoje odločitve (3. točka izreka). Z njim je do uveljavitve drugačne zakonske ureditve zaradi spoštovanja ustavne pravice iz 25. člena Ustave uredilo možnost vlaganja pritožbe delničarjev zoper sklep sodišča

prve stopnje o prenosu pooblastila za vodenje poslov dolžnika. Določilo je, da do uveljavitve drugačne zakonske ureditve delničarji insolventnega dolžnika lahko vložijo pritožbo zoper navedeni sklep sodišča, izdan iz razlogov po 2. točki prvega odstavka 221.i člena ZFPPIPP (kot je primer pritožnice).²¹ Rok za vložitev pritožbe, ki začne teči od objave sklepa o prenosu pooblastila za vodenje poslov dolžnika na spletni strani za objave v postopkih zaradi insolventnosti,²² je enak, kot ga sicer za vložitev pritožbe strank zoper sklepe določa 127. člen ZFPPIPP. Vlaganje pritožbe je delničarjem omejeno glede na imetništvo števila delnic insolventnega dolžnika. Smiselno namreč je, da je uporabljena kvota iz tretjega odstavka 295. člena ZGD-1, ki je potrebna, da delničarji lahko sploh zahtevajo sklic skupščine, na kateri med drugim nato lahko sprejmejo sklep o odpoklicu in imenovanju članov organa nadzora.²³

B. – II.

Ustavna pritožba

23. Ustavno sodišče je ustavno pritožbo zoper sklep Okrožnega sodišča v Celju št. St 2024/2020 z dne 4. 3. 2021 o prenosu pooblastila za vodenje poslov dolžnice zavrglo, ker pravna sredstva niso izčrpana. Pritožnica ima v skladu z določenim načinom izvršitve te odločbe namreč možnost, da vložijo pritožbo zoper navedeni sklep. Da bi ji Ustavno sodišče to pravno sredstvo zagotovilo, je na podlagi drugega odstavka 40. člena v zvezi s prvim odstavkom 49. člena ZUstS določilo, da jo lahko vložijo v roku 15 dni od vročitve te odločbe (4. točka izreka). Ta rok je določen glede na splošni rok za vlaganje pritožb zoper sklepe sodišča v insolventnih postopkih, določen v prvem odstavku 127. člena ZFPPIPP. Okoliščina, ki jo je Ustavno sodišče pri tem upoštevalo, je, da je po navedbah same pritožnice in tudi prvostopenjskega sodišča pritožnica »večinska lastnica dolžnice«, kar pomeni, da njen delež v dolžnici presega dvajsetino osnovnega kapitala dolžnice.²⁴ Ta pogoj je namreč naveden v samem načinu izvršitve te odločbe glede ugotovljenega neskladja 221.i člena ZFPPIPP z Ustavo.

24. Ustavno sodišče ustavne pritožbe zoper sklep Višjega sodišča v Ljubljani št. Cst 51/2021 z dne 17. 2. 2021 v zvezi s sklepom Okrožnega sodišča v Celju št. St 2024/2020 z dne 16. 12. 2020, zoper sklep Višjega sodišča v Ljubljani št. Cst 52/2021 z dne 17. 2. 2021 v zvezi s sklepom Okrožnega sodišča v Celju št. St 2024/2020 z dne 16. 12. 2020 in zoper sklep Višjega sodišča v Ljubljani št. Cst 95/2021 z dne 10. 3. 2021 v zvezi s sklepom Okrožnega sodišča v Celju št. St 2024/2020 z dne 13. 1. 2021 ni sprejelo v obravnavo, ker niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 55.b člena ZUstS (5. točka izreka).

²¹ Ti razlogi so po vsebini drugačni od razlogov po 1. točki prvega odstavka 221.i člena ZFPPIPP in gre za različne pravne položaje.

²² V odločbi št. Up-386/15, U-I-179/15 z dne 12. 5. 2016 (Uradni list RS, št. 38/16) je Ustavno sodišče (upoštevajoč ob tem tudi sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice) ugotovilo, da je ZFPPIPP v neskladju z 22. členom Ustave, ker tak način vročanja ni upošteven za družbenike družbe z omejeno odgovornostjo v primeru vročanja sklepa o začetku stečajnega postopka, saj gre za omejeno število oseb, ki sodišču niso neznane. Menilo je, da v tem primeru uporaba procesnih institutov pravnega postopka (zlasti pravil o vročanju) ne bi mogla ohromiti uresničitve sodnega varstva v postopku zaradi insolventnosti, saj bi bilo treba opraviti vročitev manjšemu, vnaprej znanemu številu oseb. Pojasnilo je še, da pa je v tem pogledu položaj delniške družbe drugačen.

²³ Tretji odstavek 295. člena ZGD-1 (med drugim) določa, da je skupščino treba sklicati, če delničarji, katerih skupni deleži dosegajo dvajsetino osnovnega kapitala, od poslovodstva pisno zahtevajo sklic skupščine.

²⁴ Glej na primer obrazložitvi sklepa Okrožnega sodišča v Celju št. St 2024/2020 z dne 16. 12. 2020, str. 2 (prvi odstavek), in št. St 2024/2020 z dne 4. 3. 2021, str. 7 (drugi odstavek). Pritožnica v ustavni pritožbi navaja, da je v register KDD – Centralne klirinške depote družbe, d. o. o., Ljubljana, vpisana kot imetnica 98 odstotkov delnic dolžnice (glej str. 2).

¹⁸ Odprava kršitev sodelovalnih dolžnosti poslovodstva dolžnika je še posebej pomembna pri upniški prisilni poravnavi, ki jo je ena izmed upnic predlagala v obravnavani zadevi tudi v primeru dolžnice in v kateri je pritožnica delničarka. Upniki vložijo predlog za začetek postopka prisilne poravnave na podlagi 221.j člena ZFPPIPP, vendar pa hkrati niso dolžni predložiti načrta finančnega prestrukturiranja (prim. tretji odstavek 221.j člena ZFPPIPP), saj ne razpolagajo z ustreznimi podatki za njegovo pripravo (tj. podatki o finančnem položaju in poslovanju dolžnika). Navedeni načrt predložijo skupaj z naknadnim predlogom prisilne poravnave, ki ga morajo vložiti v treh mesecih po začetku postopka prisilne poravnave (četrti odstavek 221.k člena ZFPPIPP). Glede na to so v 221.l členu ZFPPIPP določene dodatne obveznosti poslovodstva (prim. N. Plavšak, Dopolnjena ureditev prisilne poravnave z novelo ZFPPIPP-F, Pravna praksa, št. 48 (2013), str. 22).

¹⁹ To prispeva k večji hitrosti postopka zaradi insolventnosti. Načelo hitrosti je namreč v teh postopkih še posebej poudarjeno (prim. 48. člen ZFPPIPP).

²⁰ Izjema je le pritožba zoper sklep o začetku postopka zaradi insolventnosti, za katero velja rok 15 dni.

25. Ustavno sodišče je ustavno pritožbo zoper sklep Višjega sodišča v Ljubljani št. Cst 96/2021 z dne 10. 3. 2021 v zvezi s sklepom Okrožnega sodišča v Celju št. St 2024/2020 z dne 27. 1. 2021 zavrglo, ker jo je vložila neupravičena oseba (6. točka izreka).

26. Ustavno sodišče je ustavno pritožbo zoper sklepa predsednice Okrožnega sodišča v Celju št. Su 101/2021 z dne 21. 1. 2021 in št. Su 157/2021 z dne 2. 3. 2021 zavrglo, ker pravna sredstva niso izčrpana (7. točka izreka).

27. Ustavno sodišče je ustavno pritožbo v delu, ki se nanaša na kršitev pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja, zavrglo, ker ne gre za posamičen akt državnega organa, organa lokalne skupnosti ali nosilca javnih pooblastil, s katerim bi bilo odločeno o pritožnikovi pravici, obveznosti ali pravni koristi (8. točka izreka).

C.

28. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 48. člena, drugega odstavka 40. člena, pete alineje prvega odstavka 55.b člena, drugega odstavka 40. člena v zvezi z 49. členom, drugega odstavka 55.b člena ter prve in šeste alineje prvega odstavka 55.b člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Matej Accetto ter sodnice in sodniki dr. Rok Čeferin, Dr. Dr. Klemen Jaklič (Oxford ZK, Harvard ZDA), dr. Rajko Knez, dr. Neža Kogovšek Šalamon, dr. Špelca Mežnar, dr. Rok Svetlič, Marko Šorli in dr. Katja Šugman Stubbs. Odločbo je sprejelo soglasno.

Dr. Matej Accetto
predsednik

1019. Odločba o ugotovitvi, da so četrti odstavek Zakona o fitofarmaceutskih sredstvih, kolikor se nanaša na najožja vodovarstvena območja z najstrožjim vodovarstvenim režimom, 3. točka tretjega odstavka 74. člena in prvi odstavek in 2. točka drugega odstavka 76. člena Zakona o vodah, kolikor se nanašajo na najožja vodovarstvena območja z najstrožjim vodovarstvenim režimom, ter 22. in 23. člen Uredbe o vodovarstvenem območju za vodno telo vodonosnika Ljubljanskega polja v neskladju z Ustavo

Številka: U-I-416/19-32

Datum: 16. 3. 2023

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem na pobudo dr. Uroša Stepišnika, Ljubljana, na seji 16. marca 2023

o d l o č i l o :

1. Četrti odstavek 32. člena Zakona o fitofarmaceutskih sredstvih (Uradni list RS, št. 83/12), kolikor se nanaša na najožja vodovarstvena območja z najstrožjim vodovarstvenim režimom, ter 3. točka tretjega odstavka 74. člena in prvi odstavek in 2. točka drugega odstavka 76. člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14, 56/15 in 65/20), kolikor se nanašajo na najožja vodovarstvena območja z najstrožjim vodovarstvenim režimom, so v neskladju z Ustavo.

2. Člena 22 in 23 Uredbe o vodovarstvenem območju za vodno telo vodonosnika Ljubljanskega polja (Uradni list RS, št. 43/15, 181/21 in 60/22) sta v neskladju z Ustavo.

3. Državni zbor in Vlada morata ugotovljeno protiučustavnost odpraviti v roku enega leta po objavi te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije.

4. Do odprave ugotovljene protipravnosti iz 1. in 2. točke izreka se fitofarmaceutska sredstva ne smejo uporabljati na delu najožjih vodovarstvenih območij z najstrožjim vodovarstvenim režimom (VVO I) na območju vodonosnika Ljubljanskega polja, in sicer na petmetrskem varovalnem pasu okoli območja zajetja (VVO 0).

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Pobudnik izpodbija v izreku navedene določbe Uredbe o vodovarstvenem območju za vodno telo vodonosnika Ljubljanskega polja (v nadaljevanju Uredba), Zakona o fitofarmaceutskih sredstvih (v nadaljevanju ZFfS-1) in Zakona o vodah (v nadaljevanju ZV-1), kolikor se nanašajo na najožja vodovarstvena območja z najstrožjim vodovarstvenim režimom (v nadaljevanju VVO I) oziroma na prepovedi in omejitve opravljanja kmetijske dejavnosti na teh območjih. Zatrjuje, da so v neskladju s 34., 35., 70.a in 72. členom ter z drugim odstavkom 120. člena Ustave. V neskladju naj bi bile tudi s točko c) drugega odstavka 11. člena Direktive 2009/128/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti za doseganje trajnostne rabe pesticidov (UL L 309, 24. 11. 2009 – v nadaljevanju Direktiva 2009/128/ES). Pobudnik navaja, da se kot prebivalec Ljubljane oskrbuje s pitno vodo iz osrednjega vodovodnega sistema, katerega vodni vir je podzemna voda peščeno-prodnih vodonosnikov Ljubljanskega polja in Ljubljanskega barja, konkretno iz vodarne Kleče. Izpodbijana zakonska ureditev izvršilni oblasti daje podlago za določanje zaščitnih pasov oziroma vodovarstvenih območij, kjer je zaradi zaščite pitne vode prepovedana ali omejena uporaba fitofarmaceutskih sredstev, oziroma za določanje prepovedi in omejitev vodovrstvenega režima v zvezi z uporabo fitofarmaceutskih sredstev pri kmetijski dejavnosti. Izpodbijane določbe Uredbe dovoljujejo, da se na VVO I pod določenimi pogoji uporabljajo nekatera fitofarmaceutska sredstva. Pobudnik meni, da iz Ustave izhaja prepoved uporabe vseh fitofarmaceutskih sredstev na VVO I. Trdi, da izpodbijani predpisi neposredno, brez potrebe po nadaljnjem posamičnem aktu, vplivajo na kakovost vode (z vidika prehajanja fitofarmaceutskih sredstev v pitno vodo, ki jo uporablja pobudnik za pitje, pripravo hrane, umivanje in druge namene) in pomenijo izpostavljenost tveganju morebitne katastrofalne škode zaradi nesreče oziroma različitja fitofarmaceutskih sredstev. S tem naj bi neposredno vplivali na njegovo zdravje, telesno in duševno integriteto, možnost dostopa do zdrave pitne vode, raven zaužitih toksičnih snovi in s tem na prognozo življenjske dobe. Pobudnik meni, da ima pravni interes za izpodbijanje določb vseh treh predpisov (določb obeh zakonov, ki sta podlaga za Uredbo, kot tudi določb Uredbe, ki določa režim uporabe fitofarmaceutskih sredstev na VVO I) kot skupka pravil, ki določajo pravni režim, namenjen njegovemu varovanju pred zdravstvenimi tveganji zaradi uporabe fitofarmaceutskih sredstev na VVO I, iz katerega se oskrbuje s pitno vodo. Iz Uredbe naj bi sicer izhajalo, da je bila izdana na podlagi prvega odstavka v zvezi s tretjim odstavkom 74. člena ZV-1, a pobudnik meni, da je bil podlaga za njeno sprejetje tudi četrti odstavek 32. člena ZFfS-1. Prilaga poročilo Javnega podjetja Voka Snaga – spremljanje zdravstvene ustreznosti pitne vode št. 2132-19/20295-19/98591 z dne 26. 9. 2019. Navaja, da poročilo o analizi vode iz vodarne Kleče ugotavlja navzočnost posameznih pesticidov, katerih uporabo dopušča aktualni Seznam prepovedanih aktivnih snovi, ki naj bi bil objavljen zgolj na spletu. Trdi, da je navzočnost teh pesticidov v vodi iz Kleče neposredna posledica dejstva, da Uredba na VVO I v neskladju z Ustavo ne prepoveduje uporabe vseh fitofarmaceutskih sredstev. Opozarja na članek Maje Prijatelj Videmšek z naslovom »Tudi nevarnost jedrske nesreče je majhna. Dokler se ne zgodi.«, objavljen v časopisu Delo 7. 9. 2019. Prilaga tudi kopijo prispevka dr. Brigite Jamnik, objavljenega v rubriki Pisma bralcev, brez navedbe vira in datuma objave.

2. Pobudnik zatrjevano neskladje izpodbijanih predpisov z načelom legalitete iz drugega odstavka 120. člena Ustave utemeljuje s prepričanjem, da imajo izpodbijane zakonske določbe preskopo normativno vsebino, medtem ko naj bi izpodbijana člena Uredbe samostojno, izvorno in originarno, brez vsebinske podlage v zakonu, določala celotno ključno normativno vsebino glede uporabe fitofarmaceutskih sredstev na vodovarstvenih območjih. Tako naj bi v celoti reševala konflikt med človekovimi pravicami uporabnikov vode in gospodarsko pobudo kmetov, katerega izvorna ureditev naj bi bila po Ustavi pridržana zakonodajni veji oblasti. Pobudnik opozarja, da točka c) drugega odstavka 11. člena Direktive 2009/128/ES brezpogojno zahteva, naj države članice določijo varovalna območja za površinske in podzemne vode, ki se uporabljajo za pridobivanje pitne vode, kjer se pesticidi ne smejo uporabljati ali shranjevati. V skladu s pravom Evropske unije (v nadaljevanju EU) bi bila zato, tako meni pobudnik, le popolna prepoved uporabe pesticidov na VVO I. Po pobudnikovem mnenju sta izpodbijani določbi Uredbe, ki uporabo nekaterih pesticidov pod določenimi pogoji na VVO I dovoljujeta, v direktnem nasprotju z Direktivo 2009/128/ES. Enako naj bi veljalo tudi za izpodbijane zakonske določbe, ki naj ne bi vsebovale obvezne vsebine prava EU in naj bi posledično izvršilni veji oblasti omogočale, da uporabo fitofarmaceutskih sredstev uredi po svoje. Pobudnik meni, da citirana določba Direktive 2009/128/ES smiselno varuje enake pravice uporabnikov pitne vode kot človekove pravice iz 34., 35., 70.a in 72. člena Ustave, in zatrjuje neskladje izpodbijane ureditve tudi s temi določbami Ustave. Pobudnik Ustavnemu sodišču predlaga, naj ugotovi protiustavnost izpodbijanih določb in določi način izvršitve odločbe tako, da se do odprave protiustavnosti na VVO I fitofarmaceutska sredstva ne uporabljajo.

3. Pobudnik je pobudo dopolnil z zatrjevanjem neskladja izpodbijanih določb Uredbe s 154. členom Ustave. Po 22. členu Uredbe naj bi pristojna ministrstva redno letno pripravila in na spletnih straneh ministrstva, pristojnega za okolje, objavila Seznam prepovedanih fitofarmaceutskih sredstev na VVO I. Na ta seznam se sklicuje tudi 23. člen Uredbe. Pobudnik opozarja, da ta seznam, kljub temu, da gre za bistven sestavni del predpisa, ki edini pove, česa se na VVO I ne sme uporabljati, nikoli ni bil objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije. To po prepričanju pobudnika pomeni, da ta seznam sploh ne velja in so pod pogoji iz 23. člena Uredbe na VVO I dovoljena prav vsa fitofarmaceutska sredstva.

4. Vlada je na poziv Ustavnega sodišča odgovorila na navedbe v pobudi glede izpodbijanih določb Uredbe in podala mnenje o navedbah v preostalem delu pobude. Predlagala je zavrnjenje pobude, podredno pa zavrnitev pobude kot neutemeljene. Meni, da prvi in tretji odstavek 74. člena ZV-1 nista v neskladju z drugim odstavkom 120. člena Ustave, da zakonska ureditev primerno varuje vodna telesa, namenjena oskrbi prebivalstva s pitno vodo, in da Uredba pravic oziroma obveznosti ne ureja izvorno in hkrati ostaja znotraj opredeljenega zakonskega okvirja. Neutemeljeni naj bi bili tudi očitki o neskladju s 34., 35., 70.a in 72. členom Ustave. Vlada pojasnjuje, da se vodovarstveno območje določi na podlagi meril iz Pravidnika o kriterijih za določitev vodovarstvenega območja (Uradni list RS, št. 64/04, 5/06, 58/11 in 15/16), ki ga pobudnik ne izpodbija. Opozarja na območje zajetja (VVO 0), ki je ograjeni del vodovarstvenega območja neposredno ob zajetju, kjer se zagotavlja varovanje zajetja pred neposrednim poškodovanjem objektov zajetja in pred neposrednim vnosom onesnaževal v zajetje ali njegovo bližino. V tem delu naj bi bilo dovoljeno samo vzdrževanje ter obnavljanje objektov in naprav, ki služijo zajetju. Vlada opisuje režime na najožjih, ožjih in širših vodovarstvenih območjih (VVO I, VVO II, VVO III) ter navaja, da tudi popolna prepoved uporabe fitofarmaceutskih sredstev na način, kot predlaga pobudnik, sama po sebi ne bi pripomogla k zmanjšanju tveganja za onesnaženje pitne vode na območju vodnega vira. Vlada ne soglašja z očitkom, da so izpodbijani predpisi normativno preskopi, in meni, da je treba upoštevati vse vidike upoštevanih predpisov s področja pitne vode. V zvezi z očitkom

o neskladnosti izpodbijanih predpisov z Direktivo 2009/128/ES Vlada pojasnjuje, da ZFFS-1 v 32. členu prenaša v slovenski pravni red 11. člen Direktive 2009/128/ES, ki od držav članic zahteva sprejetje ustreznih ukrepov za varovanje vodnega okolja in zalog pitne vode pred vplivom pesticidov. Navaja, da so ukrepi podrobneje predpisani s Pravidnikom o pravilni uporabi fitofarmaceutskih sredstev (Uradni list RS, št. 71/14, 28/18, 56/22 in 155/22), dobršen del ukrepov pa z zakonodajo o vodah, konkretno za Ljubljansko polje z izpodbijano Uredbo. Vlada tudi navaja, da Evropska komisija na prenos navedene direktive ni imela pripomb. Četrti odstavek 32. člena ZFFS-1, ki ministra, pristojnega za vodo, pooblašča, da v soglasju z ministrom, pristojnim za kmetijstvo, določi zaščitne pasove, kjer je zaradi zaščite voda in okolja prepovedana ali omejena uporaba fitofarmaceutskih sredstev, po oceni Vlade ne posega v pravice posameznika. Zakon namreč teh območij ne more določno predvideti vnaprej, ker so odvisna od lege zemljišča, bližine vode, vrste zemljine, vrste fitofarmaceutskih sredstev ter drugih okoliščin in dejavnikov. Vlada pojasnjuje, da je merilo zmanjšanje tveganja za onesnaževanje voda in za vodne organizme, zato je treba preveriti, kje se lahko razglasita zaščitni pas in zaščiteno območje. Dodaja, da ZV-1 prepoveduje uporabo pesticidov na območju površinskih vodnih teles (65. člen) in določa režime pri varovanju virov pitne vode na vodovarstvenem območju (74. člen). Konkretni dogodek, ki ga navaja pobudnik, ko naj bi uporabnik uporabljal fitofarmaceutska sredstva na vodovarstvenem območju VVO I, Vlada opredeli kot kršitev posameznika, ki jo mora obravnavati pristojni organ v ustreznem (inšpekcijskem) postopku. Vlada še pojasnjuje, da seznam fitofarmaceutskih sredstev, ki se ne smejo uporabljati na območjih VVO I, ne temelji na ZFFS-1, ampak se določa glede na lastnosti posameznih snovi, ki se ocenjujejo v postopku dajanja fitofarmaceutskih snovi v promet, na podlagi Uredbe o izvajanju uredb (ES) in (EU) o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet (Uradni list RS, št. 5/15, 59/19 in 9/20 – v nadaljevanju Uredba/15). V skladu s petim in sedmim odstavkom 5. člena Uredbe/15 naj bi imela Uprava za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin za izvajanje tretjega odstavka 36. člena Uredbe (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 78/117/EGS in 91/414/EGS (UL L 309, 24. 11. 2009, v nadaljevanju Uredba 1107/2009/ES) zaradi določitve dodatnih ukrepov za omejevanje tveganja za zdravje ljudi, živali ali okolje ob uporabi fitofarmaceutskih sredstev v Republiki Sloveniji možnost zahtevati, naj vlagatelj v vlogi za registracijo fitofarmaceutskih sredstev navede dodatne podatke glede varstva površinskih in podzemnih vod ter varstva vodnih organizmov, ptic, sesalcev in čebel. Če varne uporabe fitofarmaceutskih sredstev z dodatnimi ukrepi ni mogoče zagotoviti, naj se registracija tega fitofarmaceutskega sredstva ne bi odobrila, Uprava za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin pa naj bi o tem obvestila Evropsko komisijo. Vlada tudi dodaja, da ne drži pobudnikova trditev, da uvrstitev aktivnih snovi na seznam aktivnih snovi, ki jih je prepovedano uporabljati na najožjih vodovarstvenih območjih, pomeni, da je vse druge snovi, ki niso na seznamu, dovoljeno uporabljati. Pojasnjuje, da je v Republiki Sloveniji dovoljena uporaba le tistih aktivnih snovi v fitofarmaceutskih sredstvih, ki so odobrene za uporabo v Republiki Sloveniji z veljavno odločbo o registraciji. Aktivnih snovi, katerih uporaba ni odobrena na ravni EU ali v Republiki Sloveniji, pa ni dovoljeno uporabljati nikjer v Republiki Sloveniji, ne samo na najožjih vodovarstvenih območjih. Vlada dodaja, da iz predloženih poročil izhaja zdravstvena ustreznost analiziranega vzorca vode skladno s Pravidnikom o pitni vodi (Uradni list RS, št. 19/04, 35/04, 26/06, 92/06, 25/09, 74/15 in 51/17), za zagotavljanje zdravstvene ustreznosti vode pa naj bi bil odgovoren upravljavec vodovoda, ki mora zagotoviti ustrezen nadzor nad vodo in obdelavo vode tudi v morebitnih izrednih okoliščinah, ko bi lahko prišlo do onesnaženja vodnih virov s fitofarmaceutskimi sredstvi. Vlada opozarja tudi, da je navzočnost aktivnih snovi iz fitofarmaceutskih sredstev v vodi

spremenljiva in povezana z naravnimi pogoji; na navzočnost neželenih aktivnih snovi v podzemni vodi lahko znatno vplivata npr. količina padavin in začetek rastne dobe rastlin.

5. Pobudnik v odgovoru na odgovor in mnenje Vlade meni, da Vladi njegovih argumentov ni uspelo omajati. Glede razlogov Vlade v zvezi s 120. členom Ustave pobudnik opozarja na novejšo presojo Ustavnega sodišča v zvezi z načelom zakonitosti. Posebej izpostavlja odločbi št. U-I-79/20 z dne 13. 5. 2021 (Uradni list RS, št. 88/21, in OdlUS XXVI, 18) in št. U-I-8/21 z dne 16. 9. 2021 (Uradni list RS, št. 167/21, in OdlUS XXVI, 29). Sklicuje se na svoje navedbe v pobudi in dodaja, da Vlada lahko sprejema predpise, ki zakon tehnično dopolnjujejo, razčlenjujejo in podrobneje opredeljujejo, le, če je zakonodajalec pred tem z zakonom zagotovil okvir in usmeritve za nadaljnje podzakonsko urejanje. V obravnavani zadevi naj bi izpodbijane zakonske določbe izvršilni veji oblasti narekovale le določitev zaščitnih pasov s prepovedjo ali omejitvijo rabe fitofarmacevtskih sredstev in vodovarstvenega režima. Način, na katerega bo izvršilna veja oblasti to naredila, ali bo uporabo fitofarmacevtskih sredstev prepovedala ali zgolj omejila, na katerih območjih in kako, če sploh, bo notranje razdelila vodovarstvena območja z različnimi vodovarstvenimi režimi, je po mnenju pobudnika protiustavno prepuščen tej veji oblasti. Pobudnik ponovno poudarja, da mora konflikt med človekovimi pravicami porabnikov vode in gospodarsko pobudo kmetov v celoti razrešiti zakonodajalec. Hkrati delno popravlja svoje navedbe iz pobude s trditvijo, da izpodbijani predpisi posegajo v njegove človekove pravice iz 34., 35., 70. a in 72. člena Ustave in ne zgolj urejajo načina njihovega uresničevanja. Dopuščanje uporabe toksičnih snovi, ki prehajajo v pitno vodo, naj bi bil namreč poseg v navedene pravice. Pobudnik se izjavi tudi o navedbi Vlade, da ne razlikuje med VVO 0 in VVO I. Že v pobudi naj bi navedel, da je območje zajetja sestavni del VVO I z najstrožjim vodovarstvenim režimom, kjer naj bi Uredba v 22. in 23. členu protiustavno dovoljevala uporabo nekaterih fitofarmacevtskih sredstev, Direktiva 2009/128/ES pa naj bi zahtevala vsaj en zaščitni pas, kjer se pesticidi ne smejo uporabljati ali shranjevati. Pobudnik meni, da sporni predpis ustvarja neposredno tveganje za nesrečo, razlitje ali kumulativno naraščanje ravni pesticidov v pitni vodi čez dovoljene ravni, kar naj bi se v vodarni Kleče že zgodilo. Ko gre za zdravje in življenje posameznika, naj bi bilo tudi latentno tveganje poseg v pravni položaj, pa tudi sicer naj bi vsebnost določene, čeprav dopustne ravni pesticidov v pitni vodi, ki jo povzročajo izpodbijane določbe Uredbe (ker dovoljuje uporabo fitofarmacevtskih sredstev na VVO I), neposredno učinkovala na pravni položaj pobudnika. Učinki tudi dopustnih fitofarmacevtskih sredstev na zdravje naj bi bili namreč nejasni, negotovi, kumulativni in naj jih ne bi bilo mogoče spregledati. Pobudnik je prepričan, da bi prepoved uporabe fitofarmacevtskih sredstev bistveno zmanjšala tako redno navzočnost teh sredstev v pitni vodi kot tudi tveganje za nastanek katastrofalne nesreče.

6. Vlada je svoje mnenje dopolnila še s pojasnili glede uporabe atrazina in linurona, katerih uporaba naj bi bila v Republiki Sloveniji prepovedana, in metazaklora, katerega uporaba naj bi bila prepovedana na najožjih vodovarstvenih območjih. Na seznam fitofarmacevtskih sredstev, prepovedanih za uporabo na najožjih vodovarstvenih območjih, naj bi bile uvrščene tiste ustrezno registrirane aktivne snovi, vsebovane v dovoljenih in registriranih fitofarmacevtskih sredstvih, ki bi lahko pomenile nevarnost spiranja v podzemno vodo. Napotuje na prvi odstavek 11. člena Direktive 2009/128/ES, ki je v slovenski pravni red prenesena z ZFFS-1, ki v prvem odstavku državam članicam nalaga, naj zagotovijo sprejetje ustreznih ukrepov za varovanje vodnega okolja in zalog pitne vode, ki podpirajo ustrezne določbe Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22. 12. 2000 – v nadaljevanju Direktiva 2000/60/ES) in Uredbe 1107/2009/ES ter so skladni z njimi. Vlada pojasnjuje, da mora država članica ukrepe za zaščito vodnega okolja določiti ob upoštevanju obeh

navedenih dokumentov, in dodaja, da to ne pomeni absolutne prepovedi uporabe vseh fitofarmacevtskih sredstev na vodovarstvenem območju. Vlada še opozarja na možnost nastanka neenakih položajev za uporabnike v kmetijstvu, do katerih bi lahko prišlo s prepovedjo uporabe fitofarmacevtskih sredstev, medtem ko bi na istem območju ostala dovoljena uporaba drugih, lahko tudi znatno bolj nevarnih kemičnih snovi.

7. Na pobudo je odgovoril tudi Državni zbor. Uvodoma opozarja, da Ustavno sodišče ni pristojno za presojo skladnosti predpisov z direktivami EU. Meni, da ZFFS-1 in ZV-1 vsebujeta dovolj določna merila za podzakonsko urejanje zaščitnih pasov oziroma vodovarstvenega območja, kjer je prepovedana (ali omejena) uporaba fitofarmacevtskih sredstev za zaščito voda, in za določitev vodovarstvenega režima na teh območjih, ki vključuje tudi prepovedi in omejitve pri opravljanju dejavnosti, kot tudi, da ima izvršilna oblast na voljo dovolj natančne kriterije za omejitev in prepoved uporabe fitofarmacevtskih sredstev, pri čemer mora izhajati tudi iz ciljev in namena zakona. Državni zbor pojasnjuje, da četrti odstavek 32. člena ZFFS-1 predstavlja prenos točke c) drugega odstavka 11. člena Direktive 2009/128/ES, in dodaja, da iz nje izhaja obveznost določitve zaščitnih pasov, kjer je uporaba fitofarmacevtskih sredstev prepovedana, ZFFS-1 pa poleg obvezne določitve zaščitnih pasov, kjer je uporaba fitofarmacevtskih sredstev prepovedana, dodatno določa še določitev zaščitnih pasov, kjer je uporaba fitofarmacevtskih sredstev omejena. Opozarja na 3. točko 2. člena Direktive 2009/128/ES, po kateri določbe te direktive državam članicam ne preprečujejo uporabe previdnostnega načela pri omejevanju ali prepovedi uporabe pesticidov v določenih okoliščinah ali na določenih območjih. Opozarja tudi na 2. člen in drugi odstavek 9. člena ZFFS-1. Državni zbor ocenjuje, da izpodbijani četrti odstavek 32. člena ZFFS-1 daje pravno podlago za podzakonski predpis za obvezno določitev zaščitnih pasov, pri čemer je treba upoštevati, da se (i) določijo zaščitni pasovi (ii) s prepovedjo in tudi omejitvami, pri tem pa je treba (iii) zagotoviti čim večje zmanjšanje tveganja onesnaževanja voda, ki ga povzročajo zanašanje, spiranje ali odtokanje fitofarmacevtskih sredstev na območjih, ki se uporabljajo za oskrbo s pitno vodo. Poudarja, da zaščitni pasovi niso določeni samo za to, da se zagotovi čim večje zmanjšanje onesnaževanja, temveč tudi za to, da se zagotovi čim večje zmanjšanje tveganja, da do onesnaženja sploh pride. Meni, da gre za strokovno vprašanje in da je zato smiselna ureditev na podzakonski ravni. Državni zbor tudi meni, da ZFFS-1 določa vsebinski okvir podzakonskega urejanja dovolj jasno in določno, podzakonski predpis pa mora pri podrobnejšem urejanju materije slediti tudi namenom in ciljem zakona, med drugim zagotavljanju visoke ravni varstva zdravja ljudi in živali ter varovanja okolja, podrobnejšim ciljem, določenim z nacionalnim akcijskim programom Vlade, ter uporabi previdnostnega načela pri omejevanju ali prepovedi uporabe pesticidov v določenih okoliščinah ali na določenih območjih. Pojasnjuje, da je previdnostno načelo splošno načelo slovenskega okoljskega prava, ki velja za vso področje okoljsko zakonodajo in za t. i. mejna področja, in da z vključitvijo v Pogodbo o delovanju Evropske unije (prečiščena različica, UL C 202, 7. 6. 2016 – v nadaljevanju PDEU) predstavlja avtonomno načelo okoljske politike EU. Izčrpana merila za podzakonsko urejanje vodovarstvenega režima (ki vključuje tudi določitev vodovarstvenega območja in ukrepe ter prepovedi in omejitve na tem območju) po mnenju Državnega zbora vsebuje tudi ZV-1. Državni zbor pojasnjuje, da Vlada skladno s Pravilnikom o kriterijih za določitev vodovarstvenega območja določi vodovarstvena območja. V aktu Vlade se med drugim določi tudi vodovarstveni režim, ki vključuje ukrepe, prepovedi in omejitve na vodovarstvenem območju in posameznih notranjih območjih ter prepovedi ali omejitve opravljanja dejavnosti, ki bi lahko ogrozile količinsko ali kakovostno stanje vodnih virov. Členi 74 do 76 ZV-1, tako meni Državni zbor, vsebujejo vse potrebne elemente za ustavnoskladno uporabo. Zagotoviti je treba (i) preventivno varstvo (ii) za vodna telesa, ki se že uporabljajo ali pa se šele bodo uporabljala za oskrbo s pitno vodo,

in določiti (iii) varovanje pred obremenjevanjem, ki (iv) bi lahko vplivalo na zdravstveno ustreznost vode ali njeno količino. Državni zbor dalje pojasnjuje, da (v) določitev vodovarstvenih pasov ni opcijaska, temveč obvezna, sestavni del vodovarstvene uredbe pa je (vi) določitev vodovarstvenega območja in vodovarstvenega režima (ukrepov, prepovedi in omejitev), pri čemer je ukrepe mogoče stopnjevati glede na oddaljenost od zajema pitne vode. Državni zbor tudi v tem primeru poudarja, da mora biti podzakonski predpis izdan, upoštevajoč namene in cilje zakona ter načelo previdnosti. Državni zbor v nadaljevanju s povzemanjem pojasnil na spletni strani Ministrstva za okolje in prostor opredeljuje pojem zajetje (VVO 0) in ugotavlja, da je bil pred uveljavitvijo Uredbe v veljavi strožji vodovarstveni režim. Pojasnjuje, da je bila na podlagi Uredbe o vodovarstvenem območju za vodno telo vodonosnika Ljubljanskega polja (Uradni list RS, št. 120/04) na najožjem vodovarstvenem območju (VVO I) in na podobmočjih ožjega območja s strogim vodovarstvenim režimom dovoljena uporaba fitofarmaceutskih sredstev, če je šlo za sredstva, ki jih je dovoljeno uporabljati v skladu s predpisi, ki urejajo ekološko pridelavo travinj ali pridelavo kmetijskih rastlin. Hkrati poudarja, da se pri tem ne osredotoča na strokovno pravilnost določitve prepovedi glede uporabe fitofarmaceutskih sredstev. Državni zbor pojasnjuje, da je izpodbijana Uredba ena od trinajstih vodovarstvenih uredb, s katerimi se vodovarstveni režim ureja na enak način, strožji vodovarstveni režim pa velja na območju Rižane in Jezerskega.

8. Državni zbor navaja, da izpodbijana zakonska ureditev predstavlja izpeljavo 34., 35., 70.a in 72. člena Ustave. Pojasnjuje, da ZFFS-1 in ZV-1 določata zakonski okvir za podrobnejše podzakonsko urejanje varstva vode, ki se uporablja za pitno vodo, pred onesnaženjem; ZFFS-1 tako zagotavlja zaščito voda in v ta namen predvideva določitev zaščitnih pasov s prepovedmi ali omejitvami uporabe fitofarmaceutskih sredstev, da se doseže čim večje zmanjšanje tveganja onesnaženja vode, ki se uporablja za pitno vodo, ZV-1 pa določa splošno varstvo vodnih teles, ki se uporabljajo za pitno vodo, tako da se z Uredbo Vlade določi zavarovanje teh vodnih teles pred obremenjevanjem, ki bi lahko vplivalo na zdravstveno ustreznost vode ali njeno količino, z določitvijo vodovarstvenih območij. Državni zbor meni, da država kot skrbnik okolja z ZFFS-1 in ZV-1 izpolnjuje tako svojo dolžnost skrbeti za zdravo življenjsko okolje (drugi odstavek 72. člena Ustave) kot tudi svojo primarno obveznost, ki izhaja iz ustavne pravice do pitne vode. Navaja, da mora 70.a člen Ustave v minimalnem obsegu zagotavljati vsaj jedro pravice do pitne vode, kar pomeni, da država neposredno ne posega v uresničevanje te pravice, si pa prizadeva ustvarjati minimalne pogoje za njeno uresničevanje v javnem in zasebnem sektorju s ciljem varstva človekovega dostojanstva in naravnega bogastva. Državni zbor meni, da je določanje zaščitnih pasov in vodovarstvenega območja strokovno vprašanje, odvisno od več predpostavk in dejanskih okoliščin, zato abstraktno urejanje tega vprašanja ni mogoče in je potrebno odločanje z izvršilnimi predpisi. Področje varstva pri uporabi fitofarmaceutskih sredstev je podvrženo tudi intenzivnemu urejanju na ravni EU, kar terjata hitro in strokovno odzivanje.

9. Pobudnik v odgovoru na dopolnitev mnenja Vlade ponavlja svoje trditve, da sklicevanje 22. člena Uredbe na le na spletnih straneh objavljeni (in zato neveljavni) Seznam prepovedanih aktivnih snovi v praksi pomeni, da so na VVO I dovoljena prav vsa v Republiki Sloveniji registrirana fitofarmaceutska sredstva, kar pomeni še hujše in intenzivnejše neskladje Uredbe z Direktivo 2009/128/ES ter s tem s 34., 35., 70.a in 72. členom Ustave, kot bi bilo podano, če bi vsaj vsakokratni seznam pravno učinkoval. Pobudnik zato ne razume, zakaj Vlada na to odgovarja z navajanjem aktivnih učinkovin, ki jih je v Republiki Sloveniji prepovedano uporabljati oziroma ki naj bi jih bilo prepovedano uporabljati na VVO I, pa prepoved po mnenju pobudnika zaradi neveljavnosti vsakokratnega seznama ne velja. Pobudnik dalje trdi, da že jezikovna razlaga točke c) 11. člena Direktive 2009/128/ES (tj. njene dikcije »kjer se pesticidi ne smejo uporabljati ali shranjevati«) očitno pome-

ni, da mora v pravu države članice obstajati vsaj en zaščitni pas oziroma območje, kjer se noben pesticid niti v minimalni količini ne sme uporabljati ali shranjevati. Meni, da te prepovedi ni mogoče obiti z umetno ustvarjenim zelo majhnim območjem znotraj ograje vodarne (VVO 0 kot del VVO I), kjer je uporaba fitofarmaceutskih sredstev prepovedana. Trdi, da je taka prepoved zgolj navidezna, ker zajema le območje vodarne, kjer se ne kmetuje, hkrati pa Uredba nobenemu akterju, ki se dejansko ukvarja s kmetijstvom, na nobenem območju brezpogojno ne prepoveduje rabe fitofarmaceutskih sredstev. Pobudnik dalje meni, da sklicevanje na Direktivo 2000/60/ES Vlade ne more pomagati, in dodaja, da morebitne neenakosti v škodo kmetov po razveljavitvi izpodbijanih aktov med uporabniki kemičnih snovi Vlada ni konkretizirala, pa tudi sicer bi jo lahko sama sanirala s spremembo ali predlogom Državnemu zboru »za spremembo morebitnih predpisov, ki menda pooblaščajo za uporabo teh snovi na VVO I«.

10. Pobudnik Državnemu zboru odgovarja, da Ustavno sodišče ne le sme, pač pa tudi mora v okviru razlage domačih predpisov in pri razlagi Ustave upoštevati tudi sekundarno pravo EU. Glede načela legalitete pobudnik ponavlja, da izpodbijani predpisi v neskladju z drugim odstavkom 120. člena Ustave povedo le »kaj« (zavaruj pitno vodo pred fitofarmaceutskimi sredstvi), celoten »koga« (seznam dovoljenih fitofarmaceutskih sredstev) in »kako« (pogoji in merila za uporabo fitofarmaceutskih sredstev na VVO-I) pa prepuščajo Uredbi. Pobudnik je prepričan, da je zakonodajalec načelo legalitete dolžan spoštovati tudi, ko gre za implementacijo prava EU, kolikor to ne ovira učinkovitosti tega, in dodaja, da v obravnavani zadevi ne gre za tak primer. Skrajno diskutabilen se pobudniku zdi argument, da je določanje zaščitnih pasov in vodovarstvenega območja strokovno vprašanje, ki terjata urejanje s podzakonskim aktom. Konflikt interesov mora biti, tako meni pobudnik, v temelju zakonsko rešen. Pobudnik ne nasprotuje temu, da se konkretni zaščitni pasovi glede na naravne okoliščine geografsko določijo z uredbo, njihove temeljne značilnosti pa bi morale biti zakonsko določene, saj ne gre za novo ali neraziskano znanstveno tematiko. Četudi bi Ustavno sodišče presodilo, da se na VVO I posamezna fitofarmaceutska sredstva lahko uporabljajo, pobudnik meni, da je v neskladju z drugim odstavkom 120. člena Ustave to, da ni celotna vsebina 22. in 23. člena Uredbe urejena že v zakonu, saj ne gre za materijo in spoznanja, ki se zelo hitro spreminjajo, kot npr. določeni zdravstveni ukrepi. Konkretno sezname prepovedanih ali dovoljenih fitofarmaceutskih sredstev ter širine ali umestitve posameznih zaščitnih pasov pa bi bilo po mnenju pobudnika mogoče urejati tudi podzakonsko.

11. Ustavno sodišče je pobudo s sklepom št. U-I-416/19 z dne 16. 6. 2022 sprejelo in do končne odločitve zadržalo izvrševanje 22. člena Uredbe, kolikor dovoljuje uporabo fitofarmaceutskih sredstev na najožjih vodovarstvenih območjih iz a) točke tretjega odstavka 2. člena Uredbe, in 23. člena Uredbe.

B. – I.

Izhodišča za presojo

12. Varstvo voda pred onesnaževanjem s fitofarmaceutskimi sredstvi urejata ZV-1 in ZFFS-1, v širšem smislu pa tudi zakon, ki ureja varstvo okolja.¹ ZV-1 ureja upravljanje morja, celinskih in podzemnih voda ter vodnih in priobalnih zemljišč, kar obsega varstvo in urejanje voda ter odločanje o njihovi rabi. Cilj upravljanja voda in priobalnih zemljišč je med drugim doseganje dobrega stanja voda in drugih, z vodami povezanih ekosistemov ter spodbujanje trajnostne rabe voda ob upoštevanju dolgoročnega varstva razpoložljivih vodnih virov in njihove kakovosti (2. člen ZV-1). Ob upoštevanju temeljnih načel varstva okolja, upravljanje voda in priobalnih zemljišč med drugim

¹ V času vložitve pobude je veljal Zakon o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/96 - uradno prečiščeno besedilo in 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13, 38/14, 37/15, 56/15, 102/15, 30/16, 42/16, 68/17 in 158/20 - ZVO-1), v času odločanja o pobudi pa velja Zakon o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22 - ZVO-2).

temelji tudi na načelu dolgoročnega varstva kakovosti in smotrne rabe razpoložljivih vodnih virov (2. točka 3. člena ZV-1); rabo in druge posege v vode, vodna in priobalna zemljišča ter med drugim tudi kmetijska zemljišča pa je treba programirati, načrtovati in izvajati tako, da se ne poslabšuje stanje voda (prim. prvi odstavek 5. člena ZV-1). Dolžnost varovanja kakovosti in količine voda, skladno s pogoji, ki jih določajo zakon in drugi predpisi, ZV-1 nalaga vsakomur. Cilj ZFFS-1 pa je uporaba fitofarmaceutskih sredstev na način, ki omogoča razvoj trajnostnega in konkurenčnega kmetijstva ter zagotavlja visoko raven zdravja ljudi in živali ter varovanje okolja, uvajanje integritanega varstva rastlin pred škodljivimi organizmi in spodbujanje alternativnih pristopov in tehnik na področju njihovega zatiranja (2. člen ZFFS-1). Zakon Vladi nalaga sprejetje nacionalnega akcijskega programa za doseganje trajnostne rabe fitofarmaceutskih sredstev, katere namen je zmanjševanje tveganj in vplivov uporabe fitofarmaceutskih sredstev na zdravje ljudi in okolje, zmanjševanje potrebe po uporabi fitofarmaceutskih sredstev in spodbujanje rabe fitofarmaceutskih sredstev, ki se ne razvrščajo kot nevarna za vodno okolje (drugi odstavek 9. člena ZFFS-1).

13. Spodbujanje in usmerjanje takšnega družbenega razvoja, ki omogoča dolgoročne pogoje za človekovo zdravje, počutje in kakovost njegovega življenja ter ohranjanje biotske raznovrstnosti, poudarja tudi ZVO-2 (prvi odstavek 4. člena ZVO-2, enako že prvi odstavek 2. člena ZVO-1). Tako opredeljeni namen varstva okolja sledi sodobnemu razumevanju varstva okolja, ki izhaja iz številnih mednarodnih instrumentov, katerih podpisnica je Republika Slovenija. Tudi EU je z namenom doseči visoko raven varstva okolja in izboljšanja njegove kakovosti opredelila trajnostni razvoj kot enega izmed temeljnih načel svojega delovanja.²

14. Obveznosti prava EU, ki jih mora država uveljaviti na področju varstva pitne vode, vključno z opredelitvijo posebnih vodovarstvenih območij, izhajajo iz Direktive 2000/60/ES, katere cilj je ohraniti in izboljšati vodno okolje v EU s poudarkom na kakovosti podzemnih voda (devetnajsta uvodna izjava, prim. tudi 1. člen Direktive 2000/60/ES), med drugim tudi s postopnim zmanjševanjem emisij nevarnih snovi v vodo (dva- in dvajseta uvodna izjava). Direktiva uvodoma ugotavlja, da je voda, drugače kot ostali tržni proizvodi, dediščina, ki jo je treba varovati, braniti in obravnavati kot tako (prva uvodna izjava). Poudarja, da obveznost doseganja dobrega stanja podzemne vode zahteva zgodnje ukrepanje in stalno dolgoročno načrtovanje varstvenih ukrepov zaradi naravne zakasnitve pri njenem tvorjenju in obnavljanju (osem- in dvajseta uvodna izjava). Sklicujoč se še na 191. člen PDEU poudarja, da mora okoljska politika EU prispevati k uresničevanju ciljev ohranjanja, varovanja in izboljšanja kakovosti okolja ob varčni in razumni rabi naravnih virov, temeljiti pa mora na previdnostnem načelu in na načelih preprečevanja. Direktiva 2000/60/ES med drugim v tretjem odstavku 7. člena zavezuje države članice, da se izogonej poslabšanju kakovosti pitne vode in s tem zmanjšajo stopnjo čiščenja, ki je potrebna za proizvodnjo pitne vode, v ta namen pa lahko določijo tudi vodovarstvena območja za ta vodna telesa. Podzemno vodo kot dragocen naravni vir (tudi) za oskrbo z vodo, namenjeno prehrani ljudi, dodatno³ varuje tudi Direktiva 2006/118/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o varstvu podzemne vode pred onesnaževanjem in poslabšanjem (UL L 372, 27. 12. 2006 –

² Glej preambulo in 3. člen Pogodbe o Evropski uniji (prečiščena različica, UL C 202, 7. 6. 2016 – v nadaljevanju PEU), 11. in 191. člen PDEU, preambulo in 37. člen Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (UL C 202, 7. 6. 2016) ter odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-182/16 z dne 23. 9. 2021 (Uradni list RS, št. 163/21, in OdLUŠ XXVI, 30).

³ Drugi odstavek 1. člena Direktive 2006/118/ES določa, da ta direktiva dopolnjuje določbe, ki so namenjene preprečevanju ali omejevanju vnosa onesnaževal v podzemno vodo in so že vsebovane v Direktivi 2000/60/ES, ter je namenjena preprečevanju poslabšanja stanja vseh podzemnih voda.

v nadaljevanju Direktiva 2006/118/ES). Okvir za doseganje trajnostne rabe pesticidov z zmanjševanjem tveganj in vplivov uporabe pesticidov na zdravje ljudi in okolje določa Direktiva 2009/128/ES. Uvodoma opozarja na možna tveganja pri uporabi pesticidov in ugotavlja, da je za pesticide še posebej občutljivo vodno okolje. Posebno pozornost namenja preprečevanju onesnaževanja površinskih in podzemnih voda, tudi z uporabo ustreznih ukrepov, kot so določitev zaščitnega pasu in varstvenega območja ali posaditev žive meje vzdolž površinskih voda, da bi se zmanjšala izpostavljenost vodnih teles zanašanju škro-piva, drenaži in otekanju. Velikost zaščitnih pasov bi morala biti odvisna zlasti od značilnosti tal⁴ in pesticidov ter kmetijstva na zadevnih območjih. Uporaba pesticidov na območjih črpanja pitne vode ali vzdolž prometnih poti, kot so železniške proge, ali na neprepustnih ali zelo prepustnih površinah lahko poveča tveganje onesnaženja vodnega okolja. Na takih območjih bi bilo treba uporabo pesticidov zmanjšati, kolikor je mogoče, ali jo po potrebi popolnoma odpraviti (petnajsta uvodna izjava). Uredba 1107/2009/ES, ki med drugim določa pravila za odobritev aktivnih snovi, varoval ali sinergistov, ki jih vsebujejo fitofarmaceutska sredstva ali so sestavljena iz njih, ter pravila za pomožna sredstva in dodatke, ne posega v Direktivo 2009/128/ES in Direktivo 2000/60/ES, kar je izrecno navedeno v sedemštirideseti uvodni izjavi Uredbe 1107/2009/ES, pa tudi drugi odstavek 55. člena navedene uredbe določa, da se mora pravilna uporaba fitofarmaceutskih sredstev skladati z določbami Direktive 2009/128/ES. Namen Uredbe je zagotoviti visoko raven varstva zdravja ljudi in živali ter varovanja okolja in hkrati varovati konkurenčnost kmetijstva skupnosti (osma uvodna izjava in tretji odstavek 1. člena), njene določbe pa temeljijo na previdnostnem načelu, da bi zagotovili, da aktivne snovi ali sredstva, dani v promet, nimajo škodljivega vpliva za zdravje ljudi ali okolje. Državam članicam se zlasti ne sme onemogočiti uporaba previdnostnega načela, kadar obstaja znanstvena negotovost glede tveganja za zdravje ljudi ali živali ali za okolje, ki ga predstavljajo fitofarmaceutska sredstva, ki naj bi bila odobrena na njihovem ozemlju (četrti odstavek 1. člena Uredbe 1107/2009/ES). Uredba 1107/2009/ES torej ureja drugačna vprašanja kot Direktiva 2009/128/ES; prva odgovarja na vprašanje, katera fitofarmaceutska sredstva se lahko tržijo v državah članicah EU,⁵ druga pa pojasni, kje in na kakšen način se ta lahko uporabljajo oziroma kje in na kakšne načine se ne smejo uporabljati. Oba predpisa se zato dopolnjujeta in ne izključujeta.⁶ Pomen varstva voda na splošno, torej tudi pitne vode, je poudarjen tudi v Direktivi 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode (UL L 143, 30. 4. 2004). V pojem okoljske škode spada tudi voda (poleg tal ter zavarovanih živalskih in rastlinskih vrst).⁷ Glede vode direktiva v 2. členu določa, da okoljska škoda pomeni vsako škodo z večjim škodljivim vplivom na ekološko, kemično in/ali količinsko stanje in/ali ekološki potencial voda, kakor je opredeljeno v Direktivi 2000/60/ES, razen škodljivih vplivov, kadar

⁴ Glede značilnosti pronicanja fitofarmaceutskih sredstev v tla, prim. M. Lešnik, Uporaba fitofarmaceutskih sredstev in varovanja voda na vodovarstvenih območjih, Univerza v Mariboru, Maribor 2017, od str. 11 naprej.

⁵ Uredba 1107/2009/ES določa pravila za registracijo fitofarmaceutskih sredstev v komercialni obliki in za njihovo dajanje v promet, uporabo in nadzor nad njimi v EU ter pravila za odobritev aktivnih snovi, varoval ali sinergistov, ki jih vsebujejo fitofarmaceutska sredstva ali iz katerih so sestavljena, ter pravila za pomožna sredstva in dodatke (prvi in drugi odstavek 1. člena Uredbe 1107/2009/ES).

⁶ Primerjaj tudi tretjo uvodno izjavo in drugi odstavek 2. člena Direktive 2009/128/ES.

⁷ Primerjaj tudi 13. točko 3. člena Uredbe 1107/2009/ES, ki določa, da pojem »okolje« zajema vode (vključno s podzemnimi, površinskimi, obalnimi in morskimi vodami ter somornicami), sedimente, zemljo, zrak, tla, divje vrste favne in flore ter vse medsebojne odnose med njimi in tudi vse odnose z živimi organizmi.

se uporablja sedmi odstavek 4. člena navedene direktive. To je modernejši pristop prava varstva okolja, kajti okoljsko škodo definira kot škodo brez lastnika (torej na okolju samem) in zato tudi ni predvideno odškodninsko varstvo, temveč varstvo s preventivnimi ukrepi in, kadar škoda nastane, z zahtevo po *restitutio in integrum*, torej povrnitvi v prvotno oziroma referenčno stanje.⁸ Varuje tako kvantitativne kot kvalitativne spremembe vode in zavezuje potencialnega povzročitelja, da sprejme vse preventivne ukrepe, da do poškodbe vodnih teles ne pride.

15. Ustavno sodišče, zavedajoč se pomena občutljivosti okolja in pomena skrbi zanj tudi za prihodnje generacije, je izhodišča za presojo predpisov s področja varstva okolja začrtalo v odločbi št. U-I-182/16. V ta okvir sodi tudi varstvo pravice do pitne vode. Čeprav je varovanje okolja širši pojem, izhodišča za presojo, opredeljena v odločbi št. U-I-182/16, nedvomno veljajo tudi za obravnavano zadevo.

16. Ustavno sodišče v citirani odločbi ugotavlja, da Ustava varovanje okolja zagotavlja v več določbah. Izhodišče za normativno varstvo okolja je že v splošnih določbah Ustave. Iz njenega prvega odstavka 5. člena namreč izhaja dolžnost države, da skrbi za ohranjanje naravnega bogastva in ustvarja možnosti za skladen civilizacijski in kulturni razvoj. Navedena dolžnost je izpeljana v več določbah poglavja o gospodarskih in socialnih razmerjih. Gre predvsem za 70. do 73. člen Ustave, ob njih pa so za varstvo okolja pomembni tudi 67., 69. in 74. člen Ustave.⁹ Ugotovitev, da je varstvo okolja urejeno v več določbah Ustave, ne pomeni, da Ustava varstvu okolja ne zagotavlja vsaj enake ravni varstva kot zavezujoči mednarodnopravni instrumenti oziroma pravo EU. Možnost, da bi bila raven varstva okolja, zagotovljena po Ustavi, nižja od zahtevane ravni varstva po mednarodnopravnih instrumentih, preprečujeta 8. člen in peti odstavek 15. člena Ustave, oziroma ko gre za zahteve, izvirajoče iz prava EU, 3.a člen Ustave. Hkrati pa obveznost države, da zagotavlja visoko raven varstva človekovih pravic, s katerimi se varujeta narava in okolje, izhaja tudi iz prvega odstavka 5. člena Ustave, katerega posebej pomembno sporočilo je, da državi nalaga pozitivne dolžnosti (aktivno ravnanje) pri varovanju človekovih pravic.¹⁰ Ob tem je pomembno poudariti tudi, da pravica do zdravega življenjskega okolja iz 72. člena Ustave, ki je vsebinsko najtesneje povezana z varstvom okolja kot takega, čeprav je umeščena v poglavje o gospodarskih in socialnih razmerjih, uživa enako varstvo, kot gre pravicam, navedenim v poglavju o človekovih pravicah.¹¹

17. Dolžnost zagotavljanja visoke ravni varstva okolja, kot ene temeljnih, ustavno zavarovanih vrednot,¹² imajo po Ustavi tako zakonodajna kot tudi izvršilna in sodna oblast.¹³ Ustava omogoča različne pristope k varovanju okolja, ki se lahko izvedejo na zakonodajni ravni. Vendar pa je treba zahtevo po zdravem življenjskem okolju razumeti v širšem kontekstu pozitivne dolžnosti države glede ohranjanja narave in varovanja okolja kot takega. Ne gre le za dobrobit človeka. Vež med varovanjem okolja in za človeka zdravim okoljem je seveda tesna. Dobrobit posameznika tako sedanje kot tudi prihodnjih generacij je ne-

ločljivo povezana z varovanjem okolja. Pri poseganju v okolje pa gre za konstantni trk interesov posameznikov, oblasti in okolja samega, le da slednje svojega interesa ne more zastopati samo. Zato je temeljnega pomena zahteva prvega stavka drugega odstavka 72. člena Ustave, ki državi nalaga skrb za zdravo življenjsko okolje.¹⁴

18. Prvega odstavka 72. člena Ustave ni mogoče razlagati brez drugega odstavka istega člena, ki državi nalaga skrb za zdravo življenjsko okolje in s tem številne pozitivne obveznosti. Tudi Evropsko sodišče za človekove pravice (v nadaljevanju ESČP)¹⁵ v okviru pozitivne obveznosti države zahteva preventivno delovanje in vnaprejšnjo presojo posegov v okolje (tudi varovanje vodnih virov¹⁶). Prav tako pravila EU zahtevajo visoko raven varstva okolja in upoštevanje okolja, skladno z načelom celovitosti, pri vseh politikah, torej v postopkih sprejemanja pravil z vseh področij, ki so v pristojnosti EU.¹⁷ Da bi zagotovili dolgoročno varovanje okolja, je tako treba slediti konceptu trajnostnega oziroma vzdržnega razvoja, ki naj tudi prihodnjim generacijam zagotovi zdravo okolje in ohranjeno naravo; torej sožitje bivanja človeštva z okoljem in naravo. To je tudi ena najpomembnejših nalog za človeštvo, saj obstajajo dovolj prepričljivi znanstveni argumenti, da je tehnološki razvoj v zadnjih približno 70 letih negativno vplival na okolje in naravo.¹⁸ Zakonodajalec mora torej slediti cilju visoke ravni

¹⁴ Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-182/16, 24. točka obrazložitve. O tem, da je varovanje okolja človekova pravica tretje generacije, glej J. Čebulj v: L. Šturm (ur.), Komentar Ustave Republike Slovenije, Dopolnitev – A, Fakulteta za državne in evropske študije, Ljubljana 2011, str. 1027.

¹⁵ Konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svobod (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – v nadaljevanju EKČP) sicer ne ureja pravice do zdravega življenjskega okolja kot take. ESČP ji je s številnimi odločitvami zagotovilo varstvo v okviru pravice do življenja iz 2. člena EKČP (glej npr. sodbe ESČP v zadevah *Öneryildiz proti Turčiji* z dne 30. 11. 2004, *Budayeva in drugi proti Rusiji* z dne 20. 3. 2008 ter *Kolyadenko in drugi proti Rusiji* z dne 28. 2. 2012) ter pravice do zasebnega in družinskega življenja iz 8. člena EKČP (glej npr. sodbe ESČP v zadevah *Lopez Ostra proti Španiji* z dne 9. 12. 1994, *Guerra in drugi proti Italiji* z dne 19. 2. 1998, *Hutton in drugi proti Združenemu kraljestvu* z dne 8. 7. 2003, *Fadeyeva proti Rusiji* z dne 9. 6. 2005 in *Tatar proti Romuniji* z dne 27. 1. 2009).

¹⁶ EKČP ne vsebuje določbe o pravici do pitne vode, a je ESČP v dosednji praksi to pravico varovalo s 3. in 8. členom EKČP. Tako je zaradi onesnaženosti vodnih virov npr. ugotovilo kršitev pravice do zasebnega in družinskega življenja (glej npr. sodbi ESČP v zadevah *Dzemyuk proti Ukrajini* z dne 4. 9. 2014 in *Dubetska in drugi proti Ukrajini* z dne 10. 2. 2011).

¹⁷ Visoki ravni varstva okolja ustreza izvajanje pravil varstva okolja v t. i. sistemu predpisi in nadzoruj (angl. *command and control*), torej sistemu soglasij in dovoljenj, ki omogočajo vnaprejšnjo presojo vplivov na okolje ter stalno spremljanje (monitoring) učinkov industrijske dejavnosti na okolje, kontrolo skladnosti delovanja imetnikov dovoljenj in soglasij s pogoji, ki določajo presojo.

¹⁸ Dolgoletno sledenje t. i. kurativnemu modelu (da se lahko vsak poseg človeka v okolje popravi in da so stroški varovanja okolja socializirani), ki se je izkazal za zgrešenega, je pustilo številne posledice na okolju. Modernejši pristop k varovanju okolja, skladnejši z načelom trajnostnega oziroma vzdržnostnega razvoja, načelom odgovornosti povzročitelja, ki stroškov varovanja okolja ne socializira, temveč internalizira, pomeni pomemben premik h konceptu preventive. Ta zahteva tako celovito presojo vplivov na okolje (angl. *strategic environmental assessment*) kot tudi presojo vplivov na okolje posameznih projektov (angl. *environmental impact assessment*). Ti vplivi se morajo presojati vnaprej (*ex ante*). Bistvo preventive je ravno v tem, da se vnaprej previdijo tveganja za okolje in rešitve, ki ta tveganja izključijo ali vsaj zmanjšajo na ustrezno raven, ki bo še vedno vzdržna oziroma trajnostna. Preventivni sistem je dopolnjen tudi s slutenjskim sistemom, ki se uporabi za tveganja, ki vnaprej niso znana, in za škode v okolju in naravi, za katere ne moremo natančno določiti potencialnega povzročitelja ali povzročiteljev. Več o tem glej N. de Sadeleer, *Environmental principles*, 2. izdaja, Oxford University Press, Oxford 2020, glej zlasti str. 25–29, 102, 129–133, 135 in 334.

⁸ Primerjaj tudi K. Lutman, *Okoljska škoda in njena povrnitev*, Pravni letopis, 2022, str. 49–63.

⁹ Glej J. Čebulj v: L. Šturm (ur.), Komentar Ustave Republike Slovenije, Fakulteta za podiplomske državne in evropske študije, Ljubljana 2002, str. 688.

¹⁰ Primerjaj odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-65/05 z dne 22. 9. 2005 (Uradni list RS, št. 92/05, in OdlUS XIV, 72), 6. točka obrazložitve.

¹¹ Sklep Ustavnega sodišča št. Up-88/94 z dne 31. 5. 1996 (OdlUS V, 201) in odločba Ustavnega sodišča št. U-I-182/16, 23. točka obrazložitve.

¹² Primerjaj odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-195/16 z dne 17. 9. 2020 (Uradni list RS, št. 134/20, in OdlUS XXV, 20), 20. točka obrazložitve.

¹³ Primerjaj B. M. Zupančič v: L. Šturm (ur.), nav. delo, 2002, str. 112 in 116, in R. Knez v: M. Avbelj (ur.), Komentar Ustave Republike Slovenije, del 1: Človekove pravice in temeljne svoboščine, Nova univerza, Evropska pravna fakulteta, Ljubljana 2019, str. 577.

varovanja okolja tudi za prihodnje generacije¹⁹ in regulirati izhodišča visoke ravni varovanja okolja, ki so v slovenski pravni red pretežno prevzeta tudi iz mednarodnih instrumentov in s pravili EU. Prav slednja pa s harmonizacijskimi pravili (predvsem s pravili, vsebovanimi v številnih direktivah) pomembno določa tudi izvedbena pravila, ki naj zadostijo visoki ravni varstva okolja in s tem omenjenim določbam Ustave.²⁰

19. Zaradi občutljivosti vodnega okolja nasploh, posebej pa območij črpanja pitne vode, za fitofarmaceutska sredstva, vprašanje uporabe fitofarmaceutskih sredstev na najožjem vodovarstvenem območju odpira tudi pomembna ustavnopravna vprašanja z vidika pravice do pitne vode iz 70. a člena Ustave.²¹ Pitna voda se namreč, med drugim, varuje tudi z določitvijo vodovarstvenih območij in vodovarstvenih režimov. Vodovarstvena območja so tista območja, kjer v naravi nad vodnimi telesi ali ob njih izvajamo različne gospodarske dejavnosti, zaradi katerih obstaja možnost prehajanja različnih kemijskih, mikrobioloških ali drugih onesnaževal vanje. Z namenom varovanja vodnih virov je gospodarske aktivnosti treba ustrezno prilagoditi, da v največji možni meri preprečimo prehajanje onesnaževal v vode.²² Raba pesticidov ima pomembno vlogo v kmetijski proizvodnji, saj ohranja zdravje rastlin in preprečuje njihovo uničenje zaradi boleznih in okužb, po drugi strani pa lahko pesticidi, naneseni na kulturne rastline, zaradi zanašanja škropiva, drenaže in odtekanja prehajajo v tla, v površinske vode in v podtalnico. Raba fitofarmaceutskih sredstev na vodovarstvenih območjih prinaša tveganja za njihov pojav v površinskih ali podtalnih vodah. To vpliva na funkcijo habitata in prispeva k izgubi biotske raznovrstnosti, vključno z izgubami populacij žuželk, vpliva na sestavo tal in na zagotavljanje čiste pitne vode, odpira pa tudi vrsto vprašanj o škodljivih vplivih fitofarmaceutskih sredstev na zdravje ljudi.²³

Izpodbijana ureditev

20. Pobudnik izpodbija četrti odstavek 32. člena ZFfS-1 ter 3. točko tretjega odstavka 74. člena ter prvi odstavek in 2. točko drugega odstavka 76. člena ZV-1, kolikor na najožjih vodovarstvenih območjih z najstrožjim vodovarstvenim režimom dovoljujejo uporabo fitofarmaceutskih sredstev, ter 22. in 23. člen Uredbe. Pobudnik za izpodbijane določbe zatrjuje neskladje s 34., 35., 70. a in 72. členom, drugim odstavkom 120. člena in 154. členom Ustave.

21. ZFfS-1, ZV-1 in Uredba so hkrati izvedbeni predpisi, s katerimi so se v nacionalni pravni red prenesle obveznosti prava EU, ki izhajajo iz Direktive 2009/128/ES, vključno z njeno c) točko drugega odstavka 11. člena, ki določa:

»Člen 11

Posebni ukrepi za varovanje vodnega okolja in pitne vode

1. Države članice zagotovijo, da se sprejmejo ustrezni ukrepi za varovanje vodnega okolja in zalog pitne vode pred vplivom pesticidov. Ti ukrepi podpirajo in so skladni z ustreznimi določbami Direktive 2000/60/ES in Uredbe (ES) št. 1107/2009.

2. Ukrepi iz odstavka 1 vključujejo:

[...]

(c) uporabo metod za zmanjševanje tveganja, ki do najmanjše možne mere zmanjšujejo tveganje onesnaženja izven kraja tretiranja, ki ga povzročajo zanašanje škropiva, drenaža in odtekanje. To vključuje določitev ustrezno velikih zaščitnih pasov za varovanje neciljnih vodnih organizmov in varovalnih

¹⁹ Glej tudi odločitev nemškega Zveznega ustavnega sodišča (*Bundesverfassungsgericht*) št. 1 BvR 2656/18, 1 BvR 96/20, 1 BvR 78/20, 1 BvR 288/20, 1 BvR 96/20, 1 BvR 78/20 z dne 24. 3. 2021.

²⁰ Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-182/16, 25. točka obrazložitve.

²¹ O vsebini te pravice podrobneje prav tam, 27. točka obrazložitve.

²² M. Lešnik, nav. delo, str. 1.

²³ Prim. tudi Poročilo Evropskega parlamenta o izvajanju Direktive 2009/128/ES o trajnostni rabi pesticidov, št. A8-0045/2019, z dne 30. 1. 2019.

območij za površinske in podzemne vode, ki se uporabljajo za pridobivanje pitne vode, kjer se pesticidi ne smejo uporabljati ali shranjevati;

[...]

22. Navedena določba direktive državam članicam nalaga uporabo takšnih metod za zmanjševanje tveganja, ki do najmanjše možne mere zmanjšujejo tveganje onesnaženja izven kraja tretiranja, ki ga povzročajo zanašanje škropiva, drenaža in odtekanje. To vključuje tudi določitev ustrezno velikih zaščitnih pasov za varovanje neciljnih vodnih organizmov in varovalnih območij za površinske in podzemne vode, ki se uporabljajo za pridobivanje pitne vode, kjer se pesticidi ne smejo uporabljati ali shranjevati.

23. Četrti odstavek 32. člena ZFfS-1 pooblašča ministra, pristojnega za vode, da v soglasju z ministrom, pristojnim za kmetijstvo, določi zaščitne pasove, kjer je prepovedana ali omejena uporaba fitofarmaceutskih sredstev, za zaščito voda in za čim večje zmanjšanje tveganja onesnaženja voda, ki ga povzročajo zanašanje, spiranje ali odtekanje fitofarmaceutskih sredstev na območjih, ki se uporabljajo za oskrbo s pitno vodo. Za zavarovanje vodnega telesa, ki se uporablja za odvzem pitne vode ali je namenjeno za javno oskrbo s pitno vodo, pred onesnaževanjem ali drugimi vrstami obremenjevanja, ki bi lahko vplivale na zdravstveno ustreznost voda ali njeno količino, Vlada določi vodovarstveno območje (prvi odstavek 74. člena ZV-1). Po 3. točki tretjega odstavka istega člena hkrati določi ukrepe, prepovedi ali omejitve na vodovarstvenem območju in posameznih notranjih območjih. Tako je določen vodovarstveni režim. V skladu s prvim odstavkom 76. člena ZV-1 se na vodovarstvenem območju med drugim lahko omejijo ali prepovejo dejavnosti, ki bi lahko ogrozile količinsko in kakovostno stanje vodnih virov, pri čemer 2. točka drugega odstavka navedenega člena določa, da se omejitve iz prvega odstavka nanašajo na »prepoved ali omejitve« opravljanja dejavnosti.

24. Izpodbijani četrti odstavek 32. člena ZFfS-1, prvi odstavek 74. člena ZV-1, 3. točka tretjega odstavka 74. člena in prvi odstavek 76. člena ZV-1 določajo:

»32. člen

(varovanje vodnega okolja in pitne vode)

[...]

(4) Za zaščito voda in za čim večje zmanjšanje tveganje onesnaženja voda, ki ga povzročajo zanašanje, spiranje ali odtekanje FFS na območjih, ki se rabijo za oskrbo s pitno vodo, ter za zmanjševanje tveganja za vodne organizme, ki ga lahko povzročijo zanašanje, spiranje ali odtekanje FFS v površinske in podzemne vode, minister, pristojen za vode, v soglasju z ministrom, določi zaščitne pasove, kjer je prepovedana ali omejena uporaba FFS.«

»74. člen

(vodovarstveno območje)

(1) Da se zavaruje vodno telo, ki se uporablja za odvzem ali je namenjeno za javno oskrbo s pitno vodo pred onesnaževanjem ali drugimi vrstami obremenjevanja, ki bi lahko vplivalo na zdravstveno ustreznost voda ali na njeno količino, vlada določi vodovarstveno območje.

[...]

(3) V aktu iz prvega odstavka tega člena se določi zlasti:

[...]

3. ukrepe, prepovedi in omejitve na vodovarstvenem območju in posameznih notranjih območjih (v nadaljnjem besedilu: vodovarstveni režim),

[...]

»76. člen

(vodovarstveni režim)

(1) Na vodovarstvenem območju se lahko omejijo ali prepovejo dejavnosti, ki bi lahko ogrozile količinsko ali kakovostno stanje vodnih virov, ali zaveže lastnike ali druge posestnike

zemljišč na vodovarstvenem območju, da izvršijo ali dopustijo izvršitev ukrepov, s katerimi se zavaruje količina ali kakovost vodnih virov.«

25. Uredba nadalje določa vodovarstvena območja za vodno telo vodonosnika Ljubljanskega polja (v nadaljevanju VVO), ki se uporablja za oskrbo prebivalcev z vodo za Mestno občino Ljubljana (delno tudi za občini Dol pri Ljubljani in Škofljica), ter vodovarstveni režim na tem območju. VVO po 2. členu Uredbe sestavljajo notranja območja z območij zacetij, ki se delijo na (1) najožja VVO z najstrožjim vodovarstvenim režimom, znotraj katerih so območja zacetij²⁴ (VVO I), (2) ožja VVO, ki se delijo na podobmočja s strogim in manj strogim vodovarstvenim režimom²⁵ (VVO II A in VVO II B), ter (3) širša VVO, ki se delijo na podobmočja z milejšim in milim režimom²⁶ (VVO III A in VVO III B).

26. Znotraj območja VVO I je tudi območje VVO 0. Na območju tega zacetja (točka a) tretjega odstavka 2. člena Uredbe) je prepovedano opravljanje dejavnosti, ki bi lahko vplivale na spremembo lastnosti ali na skladnost in zdravstveno ustreznost pitne vode ali na delovanje sistema oskrbe s pitno vodo. Med drugim je prepovedana tudi uporaba fitofarmaceutskih sredstev (drugi odstavek 5. člena Uredbe).²⁷ Na VVO I (torej izven VVO 0, a znotraj VVO I) je za zatiranje škodljivih organizmov na kmetijskih zemljiščih prepovedana uporaba fitofarmaceutskih sredstev, ki vsebujejo aktivne snovi s Seznama prepovedanih aktivnih snovi (prvi odstavek 22. člena Uredbe), ki ga, upošteva-je več kriterijev, pripravijo vsako leto do konca novembra ministrstva, pristojna za kmetijstvo, okolje in zdravje (drugi odstavek 22. člena Uredbe). Seznam se objavi na spletni strani ministrstva, pristojnega za okolje (tretji odstavek 22. člena Uredbe). Če seznam ni izdelan v roku iz drugega odstavka 22. člena Uredbe, se še naprej uporablja zadnji objavljeni seznam (četrti odstavek 22. člena Uredbe). Se pa na VVO I škodljivi organizmi lahko zatirajo s fitofarmaceutskimi sredstvi, ki ne vsebujejo aktivnih snovi s seznamom in katerih uporaba je dovoljena v skladu s predpisi, ki urejajo fitofarmaceutska sredstva, ki jih določata prvi in drugi odstavek 23. člena Uredbe.

27. Izpodbijani 22. in 23. člen Uredbe določata:

»22. člen

(1) Na najožjih VVO je za zatiranje škodljivih organizmov na kmetijskih zemljiščih prepovedana uporaba FFS, ki vsebujejo aktivne snovi s Seznama prepovedanih aktivnih snovi (v nadaljnjem besedilu: seznam).

(2) Seznam pripravi ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za okolje, in ministr-

²⁴ Točka a) tretjega odstavka 2. člena Uredbe.

²⁵ Točka b) tretjega odstavka 2. člena Uredbe.

²⁶ Točka c) tretjega odstavka 2. člena Uredbe.

²⁷ Po 5. členu Pravilnika o kriterijih za določitev vodovarstvenega območja je območje zacetja ograjeni del vodovarstvenega območja neposredno ob zacetju (prvi odstavek), na katerem je treba zagotavljati varovanje zacetja pred neposrednim poškodovanjem objektov zacetja in neposrednim vnosom onesnaževal v zacetje ali njegovo bližino (drugi odstavek) in na katerem je dovoljeno samo vzdrževanje in obnavljanje objektov in naprav, ki služijo zacetju (tretji odstavek). Najožje območje, na katerem se izvaja varovanje z najstrožjim vodovarstvenim režimom, je območje blizu zacetja, kjer je glede na naravne danosti razredčenje majhno, onesnaževala pa hitro dosepejo do zacetja. Na tem območju mora vodovarstveni režim zagotavljati sprejemljivo tveganje za onesnaženje vodnega telesa z mikroorganizmi in drugimi onesnaževali (3. točka prvega odstavka 6. člena v zvezi s četrtnim odstavkom Pravilnika o kriterijih za določitev vodovarstvenega območja). Če iz analize tveganja za onesnaženje že izvedenih posegov v okolje na vodovarstvenem območju sledi, da vodovarstveni režim v zvezi z novimi posegi v okolje zagotavlja sprejemljivo tveganje za onesnaženje vodnega telesa samo na delu posameznega notranjega območja, je treba tako notranje območje razdeliti na dve ali več manjših podobmočij, na katerih veljajo vodovarstveni režimi različnih zahtevnosti (7. člen Pravilnika o kriterijih za določitev vodovarstvenega območja).

stvom, pristojnim za zdravje, vsako leto najpozneje do konca novembra za naslednje leto na podlagi preveritve vseh FFS, registriranih v Republiki Sloveniji, in ob upoštevanju podatkov o potencialu za spiranje aktivnih snovi v podzemno vodo, pridobljenih ob registraciji FFS, podatkov pri ocenjevanju aktivnih snovi na ravni Evropske unije ter na podlagi upoštevanja rezultatov monitoringa pitne vode za obravnavano območje iz predhodnega leta, ki ga zagotavlja ministrstvo, pristojno za zdravje, in rezultatov monitoringa stanja voda za obravnavano območje iz predhodnega leta, ki ga zagotavlja Agencija Republike Slovenije za okolje.

(3) Seznam je objavljen na spletni strani ministrstva, pristojnega za okolje.

(4) Če seznam ni izdelan v roku iz drugega odstavka tega člena, se do njegove objave uporablja zadnji objavljeni seznam.«

»23. člen

(1) Na najožjih VVO se škodljivi organizmi lahko zatirajo s FFS, ki ne vsebujejo aktivnih snovi s seznamom in katerih uporaba je dovoljena v skladu s predpisi, ki urejajo FFS, pod naslednjimi pogoji:

– uporaba FFS mora biti dopolnilni ukrep drugim nekemijskim ukrepom varstva rastlin (mehanski, biološki in biotehnični ukrepi),

– prednost ima uporaba tistih kemijskih ukrepov in tistih FFS, ki jih je dovoljeno uporabljati v skladu s predpisi, ki urejajo ekološko pridelavo kmetijskih pridelkov,

– med sezonami oziroma v sezoni je treba menjavati FFS (aktivne snovi), ko je za posamezne škodljive organizme na voljo več razpoložljivih in po učinkovitosti primerljivih FFS, in

– na kmetijskih zemljiščih se lahko FFS uporabljajo po setvi in po vzniku kmetijskih rastlin in plevla oziroma po presajanju kmetijskih rastlin in po vzniku plevla.

(2) Ne glede na četrto alinejo prejšnjega odstavka je uporaba FFS, ki ne vsebujejo aktivnih snovi s seznamom in katerih uporaba je dovoljena v skladu s predpisi, ki urejajo FFS, na najožjih VVO na kmetijskih zemljiščih brez zelene odeje po setvi pred vznikom kmetijskih rastlin in plevla oziroma pred presajanjem kmetijskih rastlin in pred vznikom plevla dovoljena, če gre za gojenje vrtnin, za katere ni na voljo FFS za uporabo po vzniku kmetijskih rastlin oziroma po presajanju in hkrati iz ocene tveganja glede onesnaževanja podzemne vode v postopku registracije FFS izhaja, da je tveganje za onesnaževanje vode s tem FFS sprejemljivo.«

B. – II.

Presoja četrtega odstavka 32. člena ZFFS-1, kolikor se nanaša na najožja vodovarstvena območja z najstrožjim vodovarstvenim režimom, ter 3. točke tretjega odstavka 74. člena in 2. točke drugega odstavka 76. člena ZV-1, kolikor se nanašata na najožja vodovarstvena območja z najstrožjim vodovarstvenim režimom z vidika 70.a člena Ustave

28. Po prvem odstavku 70.a člena Ustave ima vsakdo pravico do pitne vode. Predmet varovanja je pitna voda, ki je temeljna dobrina za človekovo življenje in zagotavljanje dostojnega življenjskega standarda.²⁸ Posamezniku zagotavlja pravico do pitne vode v smislu zdravstveno neoporečne vode, sprejemljive po videzu, vonju in okusu, kot tudi dostop do pitne vode, ki za posameznika ne pomeni prehude ekonomske obremenitve.²⁹ Pravica do pitne vode, zlasti tisti njen vidik, ki zagotavlja zdravstveno neoporečno vodo, se ne osredotoča le na zagotavljanje pitne vode sedanji, temveč zlasti tudi prihodnim generacijam. Pitna voda je omejen in ranljiv naravni vir, ki

²⁸ J. Letnar Černič v: M. Avbelj (ur.), nav. delo, str. 564–568.

²⁹ Splošni komentar št. 15 k Mednarodnemu paktu o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah: Pravica do vode, E/C.12/2002/11, 20. 1. 2003, str. 2.

je bistvenega pomena za ohranjanje življenja, razvoja in okolja. Njeno učinkovitejše upravljanje zahteva celosten pristop, ki povezuje tako družbeni kot tudi gospodarski razvoj pri varovanju naravnih ekosistemov.³⁰ Člen 70a Ustave državi narekuje prizadevanje ustvarjati minimalne pogoje za uresničevanje jedra pravice do pitne vode tako v javnem kot v zasebnem sektorju s ciljem varstva človekovega dostojanstva in naravnega bogastva med drugim tudi tako, da se z onesnaževanjem ne posega v uresničevanje te pravice.³¹

29. Minimalne zahteve za zdravstveno ustreznost pitne vode ureja Pravilnik o pitni vodi, izdan na podlagi Zakona o zdravstveni ustreznosti živil in izdelkov ter snovi, ki prihajajo v stik z živilom (Uradni list RS, št. 52/2000 in 42/02 – v nadaljevanju ZZUZIS). Živilo je namreč vse, kar ljudje uporabljajo za prehranske namene v nepredelani, polpredelani ali predelani obliki, vključno s pitno vodo in pijačami (drugi odstavek 2. člena ZZUZIS). Pitna voda po tem zakonu je med drugim tudi voda iz javnih sistemov za oskrbo s pitno vodo (peti odstavek 2. člena ZZUZIS). Pravilnik o pitni vodi v skladu z Direktivo Sveta 98/83/ES z dne 3. novembra 1998 o kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi (UL L 330, 5. 12. 1998 – v nadaljevanju Direktiva 98/83/ES),³² določa zahteve, ki jih mora izpolnjevati pitna voda za namenom varovanja zdravja ljudi pred škodljivimi učinki zaradi onesnaženja pitne vode. Ta pitno vodo opredeljuje kot vodo v njenem prvotnem stanju ali po pripravi, namenjeno pitju, kuhanju, pripravi hrane ali za druge gospodinjske namene, ne glede na njeno poreklo in ne glede na to, ali se dobavlja iz vodovodnega omrežja sistema za oskrbo s pitno vodo, cistern ali kot predpakirana voda. Pitna voda je tudi vsa voda, ki se uporablja za proizvodnjo živil in promet z njimi (2. člen Pravilnika o pitni vodi). Cilj Direktive 2020/2184, ki ureja kakovost vode, namenjene za prehrano ljudi, je varovanje zdravja ljudi pred škodljivimi vplivi vsakršnega onesnaženja vode, namenjene za prehrano ljudi, z zagotavljanjem, da je zdravstveno ustrežna in čista (1. člen), tj. brez mikroorganizmov in parazitov ter brez snovi, ki lahko v količini ali koncentraciji predstavljajo morebitno nevarnost za zdravje ljudi, in skladna z minimalnimi zahtevami, navedenimi v Prilogi I (4. člen). Državam članicam nalaga določitev vrednosti za parametre, navedene v Prilogi I, ki veljajo za vodo, namenjeno za prehrano ljudi, pri čemer tako določene vrednosti parametrov ne smejo biti manj stroge od vrednosti, določenih v Prilogi I (5. člen).

30. Iz ustavnosodne presoje izhaja, da se pravica do zdravega življenjskega okolja varuje s standardi oziroma normami, ki zagotavljajo, da ne pride do vplivov na okolje, ki bi bili tako prekomerni, da bi ogrozili zdravje ljudi.³³ Vendar je treba, ko gre za pravico do pitne vode, upoštevati tisti njen vidik, ki pitno vodo zagotavlja ne le sedanji, temveč zlasti prihodnjim generacijam. Načelo trajnostnega razvoja namreč narekuje spodbujanje takega gospodarskega in socialnega razvoja družbe, ki pri zadovoljevanju potreb sedanje generacije upošteva enake možnosti zadovoljevanja potreb prihodnjih ter omogoča dolgoročno ohranjanje okolja. Zato zgolj dejstvo, da odvzeti vzorci danes ustrezajo v Pravilniku o pitni vodi določenim parametrom, ne zadošča za zaključek o ustavni skladnosti izpodbijane

³⁰ Prvo načelo Dublinske izjave o vodi in trajnostnem razvoju (angl. *The Dublin Statement on Water and Sustainable Development*), sprejete 31. 1. 1992 v Dublinu na Irskem, dostopne na <http://www.un-documents.net/h2o-dub.htm>.

³¹ J. Letnar Černič, v: M. Avbelj (ur.), nav. delo, str. 564–568.

³² Direktivo 98/83/ES je 12. 1. 2023 nadomestila prenovitvena Direktiva (EU) 2020/2184 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2020 o kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi (prenovitev), (UL L 435, 23. 12. 2020 – v nadaljevanju Direktiva 2020/2184). V nadaljevanju citirane določbe z njo niso bile spremenjene.

³³ Glej npr. odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-80/04 z dne 24. 11. 2005 (Uradni list RS, št. 109/05, in OdlUS XIV, 83), 5. točka obrazložitve, št. U-I-164/14 z dne 16. 11. 2017 (Uradni list RS, št. 75/17, in OdlUS XXII, 13), 26. točka obrazložitve, in št. U-I-182/16 z dne 23. 9. 2021 (Uradni list RS, št. 163/21, in OdlUS XXVI, 30).

ureditve. Tudi dolgotrajna izpostavljenost nižjim koncentracijam pesticidov namreč z zdravstvenega vidika ni zanemarljiva in lahko prispeva k nastanku nekaterih bolezenskih stanj.³⁴ Vlada tudi ne trdi, da izpodbijana podzakonska ureditev temelji na izjemi, predvideni v točki b) tretjega odstavka 6. člena Direktive 2006/118/ES, ki je prevzeta tudi v drugi alineji prvega odstavka 22. člena Uredbe o stanju podzemnih voda (Uradni list RS, št. 25/09, 68/12, 66/16), po kateri lahko države članice brez poseganja v strožje zahteve druge zakonodaje EU iz ukrepov za preprečevanje oziroma omejevanje vnosov onesnaževal v podzemno vodo izvzamejo vnose tistih onesnaževal, ki se po mnenju pristojnih organov pojavljajo v tako majhnih količinah in koncentracijah, da niti sedaj niti v prihodnje ne predstavljajo tveganja za poslabšanje kakovosti podzemne vode.

31. Pobudnik neskladje izpodbijane ureditve s 70.a členom Ustave utemeljuje tudi z zatrjevanjem njenega neskladja z Direktivo 2009/128/ES. Ustavno sodišče mora pri presoji predpisov, ki pomenijo izvajanje prava EU, na podlagi tretjega odstavka 3.a člena Ustave³⁵ upoštevati primarno in sekundarno zakonodajo EU in sodno prakso Sodišča Evropske unije (v nadaljevanju SEU).³⁶ Ustava ne ureja natančneje niti časovnega niti hierarhičnega položaja pravil, ki na podlagi tretjega odstavka 3.a člena Ustave vstopajo v slovenski ustavni red.³⁷ Iz navedene določbe Ustave izhaja zahteva, da morajo vsi državni organi, tudi Ustavno sodišče, pravo EU pri izvrševanju svojih pristojnosti uporabljati v skladu s pravno ureditvijo te organizacije.³⁸ Učinek prava EU v notranjem pravnem redu je torej odvisen od vsakokratnih pravil, ki urejajo delovanje EU. Gre za temeljna načela prava EU, ki so zapisana v PEU in PDEU ali jih je v sodni praksi razvilo SEU. Države članice so jim zavezane slediti. Tudi zaradi tretjega odstavka 3.a člena Ustave so temeljna načela, ki opredeljujejo razmerje med notranjim pravom in pravom EU, hkrati tudi notranja ustavnopravna načela, ki zavezujejo z močjo Ustave.³⁹

32. Najpomembnejše temeljno načelo je načelo primarnosti prava EU, ki pomeni, da ima v primeru nasprotja med pravom EU in pravom držav članic pravo EU prednost pri uporabi pred pravom držav članic. Druga temeljna načela prava EU, ki urejajo razmerje med pravom EU in nacionalnim pravom, so npr. načelo lojalnega sodelovanja, vključno z načelom skladne razlage (tretji odstavek 4. člena PEU),⁴⁰ načelo neposredne

³⁴ Prim. npr. R. Alleva in drugi, Mechanism underlying the effect of long-term exposure to low dose of pesticides on DNA integrity, *Environmental Toxicology*, let. 33, št. 4 (2018), str. 476–487 in tam navedeno literaturo.

³⁵ Tretji odstavek 3.a člena Ustave določa: »Pravni akti in odločitve, sprejeti v okviru mednarodnih organizacij, na katere Slovenija prenese izvrševanje dela suverenih pravic, se v Sloveniji uporabljajo v skladu s pravno ureditvijo teh organizacij.«

³⁶ Prvi in drugi odstavek 3.a člena Ustave določata procesne in vsebinske pogoje za prenos izvrševanja dela suverenih pravic na mednarodno organizacijo (M. Avbelj, Slovensko ustavno pravo v odnosu do prava EU, v: I. Kaučič (ur.), Pomen ustavnosti in ustavna demokracija, Znanstveni zbornik Dvajset let Ustave Republike Slovenije, Ustavno sodišče Republike Slovenije, Ljubljana 2012, str. 346). Prvi odstavek 3.a člena Ustave je Republiku Sloveniji ustavnopravno omogočil oziroma ji omogoča prenos izvrševanja dela suverenih pravic na mednarodne organizacije, v prvi vrsti na EU, ter s tem Ustavi vsaj deloma odreka tisto moč, ki ji je bila v klasičnem državnopravnem duhu pripisana ob njenem sprejetju (M. Cerar v: L. Šturm (ur.), nav. delo, 2011, str. 74).

³⁷ F. Testen v: L. Šturm (ur.), nav. delo, 2011, str. 91.

³⁸ Glej sklep Ustavnega sodišča št. U-I-65/13 z dne 26. 9. 2013.

³⁹ Primerjaj s S. Nerad, Receptija prava Evropske unije v nacionalno ustavno pravo: Ustavno sodišče med pravom Evropske unije in Ustavo, v: I. Kaučič (ur.), nav. delo, str. 383.

⁴⁰ Iz sodne prakse SEU izhaja, da morajo države članice, torej tudi nacionalna sodišča, na svojem ozemlju zagotoviti uporabo in spoštovanje prava EU (glej sodbo v zadevi *Unibet (London) Ltd in Unibet (International) Ltd proti Justitiiekanslern*, C-432/05, z dne 13. 3. 2007, 38. točka obrazložitve).

uporabe prava EU, načelo neposrednega učinka prava EU, načelo prenosa pristojnosti (prvi odstavek 5. člena PEU), načelo subsidiarnosti (tretji odstavek 5. člena PEU) in načelo sorazmernosti (četrti odstavek 5. člena PEU). Ta načela kot notranja ustavnopravna načela zavezujejo Ustavno sodišče pri izvrševanju njegovih pristojnosti v okviru pravnih razmerij, ki zadevajo pravo EU. Ustavno sodišče mora v postopku presoje predpisov pri razlagi nacionalnega prava (Ustave in drugih predpisov) upoštevati pravo EU, in sicer tako, kot izhaja iz aktov EU oziroma kot se je razvilo v praksi SEU. Nacionalno pravo mora razlagati v luči prava EU, da se zagotovi njegova polna učinkovitost.⁴¹

33. V obravnavanem primeru to pomeni, da bo Ustavno sodišče tako Direktivo 2009/128/ES kot tudi druge zgoraj navedene upoštevne direktive upoštevalo pri razlagi izpodbijanih določb ZFFS-1, ZV-1 in Uredbe ter pri presoji njihove skladnosti s pravico do pitne vode iz 70.a člena Ustave.

34. Direktiva 2009/128/ES v točki c) drugega odstavka 11. člena državam članicam v okviru sprejemanja ustreznih ukrepov za varovanje vodnega okolja in zalog pitne vode pred vplivom pesticidov v skladu z določbami Direktive 2000/60/ES in Uredbe 1107/2009/ES nalaga uporabo metod za zmanjševanje tveganja, ki do najmanjše možne mere zmanjšujejo tveganje onesnaženja izven kraja tretiranja (zaradi zanašanja škropiva, drenaže in odtekanja).⁴² Za doseg tega cilja direktiva med drugim državam članicam narekuje določitev ustrezno velikih zaščitnih pasov za varovanje neciljnih vodnih organizmov ter varovalnih območij za površinske in podzemne vode, ki se uporabljajo za pridobivanje pitne vode, kjer se pesticidi ne smejo uporabljati ali shranjevati. Povedano drugače, med ukrepi za zmanjševanje tveganja onesnaženja površinskih in podzemnih voda, ki se uporabljajo za pridobivanje pitne vode, Direktiva 2009/128/ES državam članicam nalaga tudi določitev ustrezno velikih zaščitnih pasov, kjer se pesticidi ne smejo uporabljati. Upoštevne določbe direktive (predvsem točka c) drugega odstavka 11. člena) so dovolj jasne glede določanja območij, kjer fitofarmaceutskih sredstev ni dovoljeno uporabljati.⁴³ To prepoved je treba razumeti kot

⁴¹ Glej odločbi Ustavnega sodišča št. Up-2012/08 z dne 5. 3. 2009 (Uradni list RS, št. 22/09, in OdlUS XVIII, 65) in št. U-I-146/12 z dne 14. 11. 2013 (Uradni list RS, št. 107/13, in OdlUS XX, 10), 32. do 34. točka obrazložitve.

⁴² Kot je pojasnjeno v 14. točki obrazložitve te odločbe, Uredba 1107/2009/ES ureja drugačno vprašanje kot Direktiva 2009/128/ES: prva odgovarja na vprašanje, katera fitofarmaceutska sredstva se lahko tržijo v državah članicah EU, druga pa pojasni, kje se ta sredstva lahko uporabljajo oziroma kje se ne smejo uporabljati. Oba predpisa se zato dopolnjujeta in ne izključujeta. Primerjaj tudi tretjo uvodno izjavo Direktive 2009/128/ES.

⁴³ Tega prav tako ne dopušča Uredba Sveta (ES) št. 834/2007 z dne 28. junija 2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 2092/91 (UL L 189, 20. 7. 2007). Ker tudi Direktiva 2009/128/ES ne razlikuje med fitofarmaceutskimi sredstvi glede na vsebnost aktivnih snovi oziroma dovoljenost v ekološki pridelavi, Ustavno sodišče ni pristojno za določanje morebitnih izjem. Za izjemo, predvideno v točki b) tretjega odstavka 6. člena Direktive 2006/118/ES, ki je prevzeta tudi v drugi alineji prvega odstavka 22. člena Uredbe o stanju podzemnih voda, po kateri lahko države članice brez poseganja v strožje zahteve druge zakonodaje EU iz ukrepov za preprečevanje oziroma omejevanje vnosov onesnaževal v podzemno vodo izvzamejo vnose tistih onesnaževal, ki se po mnenju pristojnih organov pojavljajo v tako majhnih količinah in koncentracijah, da niti sedaj niti v prihodnje ne predstavljajo tveganja za poslabšanje kakovosti podzemne vode, pa Vlada ne poda substanciranih trditve in ne trdi, da izpodbijana podzakonska ureditev temelji na njej, niti da bi se navedena izjema lahko uporabila za podzemne vode, ki so namenjene za uporabo kot pitna voda. Posledično se Ustavno sodišče, skladno s kriteriji iz sodbe SEU v zadevi *CILFIT*, C-283/81, z dne 6. 10. 1982, nazadnje potrjenimi s sodbo SEU v zadevi *Consorzio Italian Management, Catania Multiservizi SpA proti Rete Ferroviaria Italiana SpA*, C-561/19, z dne 6. 10. 2021, ni odločilo za sprožitve postopka predhodnega odločanja po 267. členu PDEU.

odraz previdnostnega načela,⁴⁴ vtkanega v zakonodajo EU na področju uporabe fitofarmaceutskih sredstev.⁴⁵ Izhajajoč iz previdnostnega načela, ko gre za vprašanje varstva podzemnih voda, ki se uporabljajo za pridobivanje pitne vode, pred onesnaženjem s fitofarmaceutskimi sredstvi, Ustavno sodišče ne sme spregledati možnosti nastanka časovno oddaljenih posledic. Posledice onesnaženja oziroma izpostavljenosti fitofarmaceutskim sredstvom se namreč praviloma ne pojavijo takoj oziroma niso takoj zaznavne.⁴⁶ Direktiva 2009/128/ES celo sama določa, da njene določbe državam članicam ne preprečujejo uporabe previdnostnega načela pri omejevanju ali prepovedi uporabe pesticidov v določenih okoliščinah ali na določenih območjih.⁴⁷ Ureditev registracije in trženja fitofarmaceutskih sredstev z Uredbo 1107/2009/ES sama po sebi ne pomeni, da je vsa tako odobrena in registrirana pravna sredstva na področju EU dovoljena in varno uporabljati povsod in brez omejitev. Znanstvena spoznanja o nevarnosti fitofarmaceutskih sredstev za ljudi, živali in okolje, vključno z viri pitne vode, terjajo součinkovanje direktiv, ki zadevno področje obravnavajo vsaka s svojega zornega kota oziroma predmeta urejanja. Cilje Direktive 2009/128/ES glede varovanja zdravja ljudi in varstva okolja pred tveganji, povezanimi z rabo pesticidov, je v največji možni meri možno zasledovati le z izvajanjem in ustreznim uveljavljanjem celotnega t. i. »svežnja o pesticidih«.⁴⁸ Ko gre za varstvo virov pitne vode pred vnašanjem fitofarmaceutskih sredstev, je treba Direktivo 2009/128/ES nujno razumeti kot dopolnitev Uredbe 1107/2009/ES, kar ne nazadnje poudarjata tako Uredba (sedeminštirideseta uvodna izjava in 55. člen) kot Direktiva 2009/128/ES (prvi odstavek 11. člena). Znanstvena dognanja, na katerih temelji Uredba in ki zožujejo previdnostno načelo, torej ne izničijo posebnega varstva za območja pitne vode, ki ga zapoveduje Direktiva 2009/128/ES.⁴⁹

35. Točka c) drugega odstavka 11. člena Direktive 2009/128/ES je bila v slovenski pravni red prenesena s četrtrim odstavkom 32. člena ZFFS-1,⁵⁰ ki pooblašča ministra, pristojnega za vode, da v soglasju z ministrom, pristojnim za kmetijstvo, določi zaščitne pasove, kjer je prepovedana ali omejena uporaba fitofarmaceutskih sredstev, za zaščito voda in za čim večje zmanjšanje tveganja onesnaženja voda, ki ga povzročajo zanašanje, spiranje ali odtekanje fitofarmaceutskih sredstev na območjih, ki se uporabljajo za oskrbo s pitno vodo.

36. Primerjava določb pokaže, da Direktiva 2009/128/ES zahteva ustrezno velike zaščitne pasove, kjer se pesticidi ne smejo uporabljati ali shranjevati (kljub temu da je sicer njihova uporaba dovoljena skladno z Uredbo 1107/2009/ES), ZFFS-1 pa ureja zaščitne pasove, kjer je prepovedana ali omejena uporaba fitofarmaceutskih sredstev. Načelo skladne razlage⁵¹

⁴⁴ Commission of the European Communities, Communication from the Commission on the precautionary principle, COM(2000) 1 final, Brussels, 2. 2. 2000.

⁴⁵ Prim. sodbo SEU v zadevi *Blaise in drugi*, C-616/17, z dne 1. 10. 2019 in S. Röttger-Wirtz, Case C-616/17 *Blaise and Others: The precautionary principle and its role in judicial review - Glyphosate and the regulatory framework for pesticides*, Maastricht Journal of European and Comparative Law, let. 27, št. 4 (2020), str. 529–542.

⁴⁶ Glej 30. točko obrazložitve in opombo št. 34.

⁴⁷ Tretji odstavek 2. člena Direktive 2009/128/ES.

⁴⁸ Resolucija Evropskega parlamenta o izvajanju Direktive 2009/128/ES o trajnostni rabi pesticidov (UL C 449, 23. 12. 2020); glej zlasti točko D) preambule ter 27., 28. in 65. točko.

⁴⁹ Ne gre torej pritrčiti Vladi, da je z Uredbo 1107/2009/ES že tako ustrezno poskrbljeno, da se lahko fitofarmaceutska sredstva že zato, ker imajo dovoljenje za uporabo, uporabljajo na celotnem vodovarstvenem območju, kjer se izvaja kmetijska dejavnost.

⁵⁰ Predlog Zakona o fitofarmaceutskih sredstvih, EVA 2012-2330-0198, 30. 8. 2012.

⁵¹ Načelo skladne razlage se uporablja v povezavi z načelom primarnosti in dopušča uporabo nacionalne norme, katere besedilo je v nasprotju s pravom EU, če jo je mogoče razlagati v skladu s pravom EU (prim. V. Trstenjak in M. Brkan, *Pravo EU, Ustavno, procesno in gospodarsko pravo EU*, GV Založba, Ljubljana 2012, str. 248).

izpodbijane zakonske določbe četrtega odstavka 32. člena ZFfS-1 terja takšno njeno razlago, po kateri mora(jo) obstajati zaščitni pas(ovi), kjer je uporaba fitofarmaceutskih sredstev prepovedana, s ciljem zagotovitve čim večje učinkovitosti ukrepov za varovanje vodnega okolja in zalog pitne vode pred vplivom fitofarmaceutskih sredstev pa je uporaba fitofarmaceutskih sredstev na širšem območju lahko tudi omejena. Takšno razlago zagovarja tudi Državni zbor, ko pojasnjuje, da iz Direktive 2009/128/ES izhaja obveznost določitve zaščitnih pasov, kjer je uporaba fitofarmaceutskih sredstev prepovedana, ZFfS-1 pa poleg obvezne določitve zaščitnih pasov, kjer je uporaba fitofarmaceutskih sredstev prepovedana, dodatno določa še določitev zaščitnih pasov, kjer je uporaba fitofarmaceutskih sredstev omejena. Ni dvoma, da popolna prepoved uporabe ali shranjevanja fitofarmaceutskih sredstev (ki jih je sicer dovoljeno uporabljati na drugih območjih) na najožjem vodovarstvenem območju zagotavlja višjo raven varstva vodnih virov oziroma bolj zmanjšuje tveganje za onesnaženje kot zgolj njuna omejitev. Ker je takšna razlaga izpodbijane zakonske določbe ZFfS-1, ki v večji meri varuje jedro pravice do pitne vode za sedanjo in prihodnje generacije, možna, četrti odstavek 32. člena ZFfS-1 ni v neskladju z Ustavo z vidika 70.a člena.

37. Na enak način je v luči prava EU možno razlagati tudi izpodbijani 3. točko tretjega odstavka 74. člena in 2. točko drugega odstavka 76. člena ZV-1, ki Vlado pooblašča, da za zavarovanje vodnega telesa, ki se uporablja za odvzem pitne vode ali je namenjeno za javno oskrbo s pitno vodo, pred onesnaževanjem ali drugimi vrstami obremenjevanja, ki bi lahko vplivale na zdravstveno ustreznost voda ali njeno količino, določi vodovarstveni režim, tj. ukrepe, prepovedi ali omejitve na vodovarstvenem območju in posameznih notranjih območjih, pri čemer se na vodovarstvenem območju med drugim lahko omeji ali prepove opravljanje dejavnosti, ki bi lahko ogrozile količinsko in kakovostno stanje vodnih virov. Zakon tudi tu med ukrepi za zaščito vodnih virov navaja prepovedi ali omejitve, pri čemer besedne zveze »prepovedi ali omejitve« v luči prava EU ni mogoče razlagati, da bi bila Vladi prepuščena odločitev, ali se bo pri določanju vodovarstvenega režima odločila za eno ali drugo obliko ukrepov; v njeni diskreciji je lahko le odločitev, da poleg popolne prepovedi na najožjem vodovarstvenem območju za dosego višje ravni varstva vodnih virov na širših vodovarstvenih območjih dodatno določi še omejitve pri opravljanju v obravnavanem primeru kmetijske dejavnosti in z njo povezane uporabe fitofarmaceutskih sredstev. Točka 3 tretjega odstavka 74. člena in 2. točka drugega odstavka 76. člena ZV-1 glede na navedeno nista v neskladju s 70.a členom Ustave, saj omogočata razlago, ki zasleduje višjo raven varstva vodnega okolja in zalog pitne vode pred vplivom pesticidov za sedanjo in prihodnje generacije.

38. Ločeno pa je treba odgovoriti na vprašanje, ali so izpodbijane določbe skladne tudi z vidika drugega odstavka 120. člena Ustave in ali torej nudijo zadostno podlago in okvir delovanja izvršilne veje oblasti. To presojo je Ustavno sodišče naredilo v nadaljevanju.

B. – III.

Presoja četrtega odstavka 32. člena ZFfS-1, kolikor se nanaša na najožja vodovarstvena območja z najstrožjim vodovarstvenim režimom, 3. točke tretjega odstavka 74. člena in 2. točke drugega odstavka 76. člena ZV-1, kolikor se nanašata na najožja vodovarstvena območja z najstrožjim vodovarstvenim režimom, ter 22. in 23. člena Uredbe z vidika načela legalitete (drugi odstavek 120. člena Ustave)

Presoja izpodbijanih zakonskih določb

39. Pobudnik zatrjuje tudi neskladje izpodbijanih določb z načelom legalitete iz drugega odstavka 120. člena Ustave. Meni, da imajo izpodbijane zakonske določbe preskopo normativno vsebino, oziroma natančneje, da ne vsebujejo obvezne vsebine prava EU in posledično omogočajo izvršilni veji oblasti, da celotno ključno normativno vsebino glede uporabe fito-

farmaceutskih sredstev na vodovarstvenih območjih uredi po svoje in s tem v celoti reši konflikt med človekovimi pravicami uporabnikov vode in gospodarsko pobudo kmetov, katerega izvorna ureditev naj bi bila po Ustavi pridržana zakonodajni veji oblasti. Izpodbijani določbi Uredbe naj bi izvorno (originarno), brez vsebinske podlage v zakonu in v direktnem nasprotju z Direktivo 2009/128/ES določali celotno ključno normativno vsebino glede uporabe fitofarmaceutskih sredstev na vodovarstvenih območjih.

40. Direktiva je za vsako državo članico, na katero je naslovljena, zavezujoča glede cilja, ki ga je treba doseči (drugi odstavek 288. člena PDEU), vendar prepušča nacionalnim organom izbiro oblike in metod prenosa v nacionalni pravni red. Države članice lahko za prenos direktive sprejmejo poseben zakon, lahko jo prenesejo z novelo obstoječih predpisov ali s podzakonskim aktom.⁵² Direktiva od držav članic ne zahteva, da njene določbe v nacionalno zakonodajo prenesejo dobesedno; države članice lahko pri prenosu upoštevajo svojo terminologijo, institute in posebnosti svojega pravnega reda. Morajo pa biti upoštevne določbe v nacionalnem pravnem redu dovolj natančne in jasne, da se lahko upravičenci nanje sklicujejo.⁵³ Vendar pa države pri implementaciji niso samo dolžne upoštevati ciljev, določenih v pravnem aktu EU, temveč morajo v največji možni meri izbrati takšno implementacijo, ki je tudi ustavnoskladna.⁵⁴ Podzakonski predpis, s katerim je direktiva implementirana v notranji pravni red, mora imeti podlago v nacionalni zakonodaji.⁵⁵ Presoja, ali mora biti direktiva implementirana z zakonom ali s podzakonskim predpisom, je zato ustavnopravno vprašanje, ki se presoja po drugem odstavku 120. člena Ustave.⁵⁶

41. Po drugem odstavku 120. člena Ustave morajo upravni organi opravljati svoje delo v okviru in na podlagi Ustave in zakona. Načelo vezanosti delovanja državnih organov na Ustavo in zakon ter v tem okviru legalitetno načelo pri izdaji podzakonskih predpisov sta kot temeljni ustavni načeli v tesni povezanosti z načeli demokratične in pravne države (1. in 2. člen Ustave). Kar zadeva normativno dejavnost državne uprave, pomenita, da je ta pri izdajanju podzakonskih predpisov vsebinsko vezana na Ustavo in zakon. Iz legalitetnega načela izhajata dve zahtevi: (1) podzakonski predpisi in posamični akti izvršilne oblasti so lahko sprejeti le *na podlagi zakona*, kar pomeni, da morajo temeljiti na (dovolj določni) vsebinski podlagi v zakonu, (2) poleg tega pa morajo biti v *okviru zakona*, kar pomeni, da ne smejo preseči njegovega možnega pomena.⁵⁷

42. Iz ustaljene presoje Ustavnega sodišča izhaja, da izvršilna oblast za svoje delovanje potrebuje dovolj jasno in natančno zakonsko ureditev tistih vprašanj, katerih urejanje sodi v izključno pristojnost zakonodajalca. V naravi stvari je, da zakoni kot osrednji splošni pravni akti urejajo vse tiste zadeve, ki so poglavitne, temeljne, osrednje za določen pravni sistem, a hkrati niso tako pomembne, da bi bile urejene že v Ustavi.⁵⁸

⁵² Sodbi SEU v zadevah *Komisija Evropskih skupnosti proti Francoski republiki*, C-233/00, 26. 6. 2003, 76. točka obrazložitve, in *Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki*, C-456/03, 16. 6. 2005, 51. točka obrazložitve, prim. tudi sklep Ustavnega sodišča št. U-I-113/04 z dne 7. 2. 2007 (Uradni list RS, št. 16/07, in OdlUS XVI, 16), 11. in 12. točka obrazložitve.

⁵³ Glej V. Trstenjak, M. Brkan, nav. delo, str. 183–192.

⁵⁴ S. Nerad, nav. delo, str. 391.

⁵⁵ Sklep Ustavnega sodišča št. U-I-113/04.

⁵⁶ Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-37/10 z dne 18. 4. 2013 (Uradni list RS, št. 39/13).

⁵⁷ Primerjaj z odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-73/94 z dne 25. 5. 1995 (Uradni list RS, št. 37/95, in OdlUS IV, 51), 17.–19. točka obrazložitve. Odločbi Ustavnega sodišča št. U-I-79/20, 69. točka obrazložitve, in št. U-I-8/21 sta to zahtevo ponovili in uporabili tudi v zadevah, ki so se nanašale na ukrepe proti nalezljivi bolezni COVID-19. Primerjaj z 44. točko obrazložitve te odločbe v nadaljevanju.

⁵⁸ Glej M. Pavčnik, *Teorija prava, Prispevek k razumevanju prava*, 6. pregledana in dopolnjena izdaja, GV Založba, Ljubljana 2020, str. 253.

Sem nedvomno sodi urejanje pravic in obveznosti, saj to področje urejanja že po 87. členu Ustave sodi v izključno pristojnost zakonodajalca. Izvršilna oblast teh vprašanj ne sme originarno (izvirno) urejati. Pooblastila za tako urejanje ji ne sme dati niti zakon. Vso stvarino, ki bodisi po Ustavi bodisi zaradi svojega pomena sodi v domet zakonskega urejanja, sme urejati le zakonodajalec z zakonom, izvršilni oblasti pa sme prepustiti le, da s splošnimi predpisi zakonsko materijo tehnično dopolnjuje, razčlenjuje in podrobneje opredeljuje.⁵⁹ Kadar zakonodajalec izvršilno oblast pooblasti za izdajo podzakonskega predpisa, mora prej v temelju sam urediti vsebino, ki naj bo predmet predpisa, ter določiti okvire in usmeritve za njeno podrobnejše podzakonsko urejanje.⁶⁰ V zakonu morajo biti jasno izraženi ali iz njega nedvomno razvidni namen zakonodajalca in vrednostna merila za izvrševanje zakona.⁶¹ Golo oziroma *bianco* pooblastilo izvršilni oblasti (tj. pooblastilo, ki ni dopolnjeno z vsebinskimi kriteriji) pomeni opustitev obveznega pravnega urejanja s strani zakonodajalca, ki ni v skladu z ustavnim redom.⁶²

43. Načelo vezanosti izvršilne oblasti na zakon izključuje možnost, da bi izvršilna veja oblasti brez zakonskih okvirov samostojno urejala tudi vprašanja, ki sodijo v polje zakonodajalca. Uredba je po svoji pravni naravi podzakonski predpis, ki ga lahko izda Vlada za izvrševanje zakonov in drugih predpisov, kar predpostavlja njeno vsebinsko vezanost na zakon, ko gre za prenos direktive v nacionalni pravni red, pa tudi na pravo EU. Uredba ne sme v vsebinskem smislu določati ničesar brez zakonske podlage in zunaj vsebinskih okvirov, ki morajo biti v zakonu izrecno določeni ali iz njega vsaj z razlago ugotovljivi.⁶³ Zakon mora postaviti temeljne okvire omejitev in v tem obsegu jih lahko podzakonski akt le podrobneje uredi.⁶⁴ Zakonske norme morajo zato izvršilni veji oblasti dajati vsebinsko jasen in zadosten okvir za njeno delovanje, saj ta s podzakonskimi predpisi, ki so vsebinsko vezani na zakon, ne sme izvirno urejati vprašanj, ki niso urejena v zakonu.⁶⁵

44. Zahteva po določnosti zakonske podlage je še posebej stroga, kadar gre za normativno urejanje načina uresničevanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin oziroma za njihovo normativno omejevanje. Iz drugega odstavka 15. člena Ustave namreč izhaja, da je dovoljeno način uresničevanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin predpisati le z zakonom, kar še toliko bolj velja za omejevanje človekovih pravic.⁶⁶ To še samo po sebi pomeni, da je lahko predpis, s katerim se izvirno urejajo človekove pravice in temeljne svoboščine, le zakon. Podrobnejše urejanje manj pomembnih, tehničnih vprašanj v zvezi z določitvijo načina uresničevanja določene človekove pravice ali temeljne svoboščine oziroma v zvezi z njenim omejevanjem lahko zakonodajalec prepusti

⁵⁹ Prim. odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-50/00 z dne 30. 5. 2002 (Uradni list RS, št. 54-I/02, in OdlUS XI, 93), 6. točka obrazložitve.

⁶⁰ Odločbi Ustavnega sodišča št. U-I-16/98 z dne 5. 7. 2001 (Uradni list RS, št. 62/01, in OdlUS X, 144), 18. točka obrazložitve, in št. U-I-60/06, U-I-214/06, U-I-228/06 z dne 7. 12. 2006 (Uradni list RS, št. 1/07, in OdlUS XV, 84), 126. točka obrazložitve.

⁶¹ Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-50/00, 6. točka obrazložitve.

⁶² Prav tam.

⁶³ Glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-257/09 z dne 14. 4. 2011 (Uradni list RS, št. 37/11).

⁶⁴ Glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-260/09 z dne 13. 1. 2011 (Uradni list RS, št. 7/11).

⁶⁵ Glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-312/08 z dne 20. 5. 2010 (Uradni list RS, št. 47/10).

⁶⁶ Primerjaj z odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-79/20, 71. točka obrazložitve. Glej tudi odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-287/95 z dne 14. 11. 1996 (Uradni list RS, št. 68/96, in OdlUS V, 155), 8. točka obrazložitve; št. U-I-346/02 z dne 10. 7. 2003 (Uradni list RS, št. 73/03, in OdlUS XII, 70), 10. točka obrazložitve; in št. Up-1303/11, U-I-25/14 z dne 21. 3. 2014 (Uradni list RS, št. 25/14, in OdlUS XX, 21), 10. točka obrazložitve.

izvršilni oblasti, vendar mora v zakonu določiti dovolj določna merila za tako urejanje.⁶⁷

45. Kot navedeno, četrti odstavek 32. člena ZFfS-1 pooblašča ministra, pristojnega za vode, da v soglasju z ministrom, pristojnim za kmetijstvo, določi zaščitne pasove, kjer je prepovedana ali omejena uporaba fitofarmaceutskih sredstev, za zaščito voda in za čim večje zmanjšanje tveganja onesnaženja voda, ki ga povzročajo zanašanje, spiranje ali odtekanje fitofarmaceutskih sredstev na območjih, namenjenih za oskrbo s pitno vodo. Tudi izpodbijani 3. točka tretjega odstavka 74. člena in 2. točka drugega odstavka 76. člena ZV-1 Vlado pooblašča, da za zavarovanje vodnega telesa, ki se uporablja za odvzem pitne vode ali je namenjeno za javno oskrbo s pitno vodo, pred onesnaževanjem ali drugimi vrstami obremenjevanja, ki bi lahko vplivale na zdravstveno ustreznost voda ali njeno količino, določi vodovarstveni režim, tj. ukrepe, prepovedi ali omejitve na vodovarstvenem območju in posameznih notranjih območjih (3. točka tretjega odstavka 74. člena ZV-1), pri čemer se na vodovarstvenem območju med drugim lahko omeji ali prepove opravljanje dejavnosti, ki bi lahko ogrozile količinsko in kakovostno stanje vodnih virov (2. točka drugega odstavka 76. člena ZV-1). Zakona torej v izpodbijanih določbah s t. i. izvršilno klavzulo pristojnega ministra oziroma Vlado pooblašča, da na vodovarstvenih območjih določi vodovarstveni režim. Izvršilna klavzula (zakonska določba, ki nalaga izdajo izvršilnih predpisov v določenem roku) pomeni le, da zakonodajalec izdaje izvršilnih predpisov ni prepustil (v celoti) presoji izvršilne oblasti, temveč ji je z zakonom naložil, da določena vprašanja mora urediti, in ji je za to določil tudi rok.⁶⁸ Izvršilne klavzule so lahko pri nalaganju oziroma pooblašcanju za izdajo izvršilnih predpisov splošnejše (npr. ne določajo natančno, kaj je treba urediti z izvršilnim predpisom) ali konkretne (natančno določajo materijo, ki jo sme izvršilni predpis urejati). Katero vrsto izvršilne klavzule bo zakonodajalec v posameznem primeru izbral, sodi v polje njegove proste presoje. Pri tem je omejen le z ustavno opredeljenimi razmerji med zakonodajno in izvršilno oblastjo. Ker že načelo delitve oblasti (drugi odstavek 3. člena Ustave) izključuje možnost, da bi upravni organi spreminjali ali samostojno urejali zakonsko materijo, izvršilna klavzula ne sme vsebovati pooblastil, na podlagi katerih bi izvršilni predpisi lahko vsebovali določbe, za katere ni že v zakonu podlage, zlasti pa ne smejo izvršilnemu predpisu prepustiti samostojnega urejanja pravic in obveznosti.⁶⁹

46. Ustavno sodišče je torej izpodbijane zakonske določbe presojalo z vidika 70.a člena Ustave in neskladja z Ustavo ni ugotovilo. Presodilo je, da je v luči prava EU možna razlaga, ki zagotavlja raven varstva pitne vode, ki ga ta določba Ustave zahteva. Ta ugotovitev pa sama po sebi ne pomeni, da so določbe ustavnoskladne tudi z vidika drugega odstavka 120. člena Ustave. Glede načina implementacije direktiv EU v notranje pravo je Ustavno sodišče že sprejelo stališče, da mora država, poleg tega, da v največji možni meri upošteva cilje, določene v pravnem aktu EU, izbrati tudi z Ustavo skladen način implementacije.⁷⁰ Izpodbijane zakonske določbe urejajo pomembna vprašanja s področja varstva okolja oziroma natančneje varstva vidnih virov, namenjenih oskrbi prebivalstva s pitno vodo, posredno pa tudi s področja varovanja javnega zdravja. Med drugim urejajo način izvrševanja pravice do pitne vode na eni strani in svobodne gospodarske pobude izvajalcev kmetijske dejavnosti na najožjem vodovarstvenem območju

⁶⁷ Odločbi Ustavnega sodišča št. U-I-79/20, 72. točka obrazložitve, in št. U-I-8/21, 17. točka obrazložitve.

⁶⁸ Tako Ustavno sodišče že v odločbah št. U-I-264/99 z dne 28. 9. 2000 (Uradni list RS, št. 97/2000, in OdlUS IX, 226) in št. U-I-198/19 z dne 5. 1. 2023 (Uradni list RS, št. 14/23).

⁶⁹ Glej odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-58/98 z dne 14. 1. 1999 (Uradni list RS, št. 7/99, in OdlUS VIII, 2), št. U-I-264/99 in št. U-I-198/19.

⁷⁰ Glej sklep Ustavnega sodišča št. U-I-113/04 in odločbo Ustavnega sodišča št. Up-1303/11, U-I-25/14 z dne 21. 3. 2014 (Uradni list RS, št. 25/14, in OdlUS XX, 21).

na drugi strani. Ustavno sodišče zato ocenjuje, da je z vidika načela legalitete v takšnih primerih posebej pomembno, da izvršilna klavzula izvršilne veje oblasti glede vprašanj, ki naj jih uredi, ne pušča v dvomu, v kakšnih okvirih se ureditev mora oziroma sme gibati. Navedeno velja toliko bolj, ko prosto ureničevanje ene pravice nujno terjaja omejitve druge, in obratno, ko torej, kot poudarja tudi pobudnik, obstaja konflikt interesov. Čeprav je Ustavno sodišče presodilo, da je zakonske določbe, ki v obravnavanem primeru pomenijo izvršilno klavzulo, skladno s pravom EU možno razlagati tako, da se zahteva vsaj en zaščitni pas, kjer je uporaba fitofarmaceutskih sredstev prepovedana, in je s pravom EU (v tem primeru predvsem s točko c) drugega odstavka 11. člena Direktive 2009/128/ES) omejena tudi izvršilna oblast, je treba pritrditi pobudniku, da izpodbijane zakonske določbe z dikcijo »prepovedana ali omejena uporaba fitofarmaceutskih sredstev« končno odločitev, ali bo uporabo fitofarmaceutskih sredstev na najožjem vodovarstvenem območju prepovedala ali zgolj omejila, vendarle prepuščajo Vladi. Iz drugega odstavka 120. člena Ustave ne izhaja, da bi moral zakonodajalec vse podrobnosti pravic urediti z zakonom. Podrobnejše urejanje pravic in obveznosti zakonodajalec lahko, kot rečeno, prepusti podzakonskemu predpisu, mora pa, zlasti ko gre za podzakonsko urejanje, prej v temelju sam urediti vsebino, ki naj bi bila predmet predpisa, ter določiti okvire in usmeritve za njeno podrobnejše podzakonsko urejanje, tako da je pravnemu subjektu njegov položaj znan oziroma predvidljiv že na podlagi zakona.⁷¹ Pritrditi je sicer treba Državnemu zboru, da tako ZFFS-1 kot ZV-1 določata okvir in usmeritve za podzakonsko urejanje, vendar pa Ustavno sodišče ocenjuje, da vprašanje, kakšen vodovarstveni režim, ko gre za uporabo fitofarmaceutskih sredstev na kmetijskih zemljiščih, mora veljati na najožjem vodovarstvenem območju, zakona puščata odprto.

47. Kot navedeno, je izvršilna oblast pri sprejemanju podzakonskih aktov dolžna v največji možni meri slediti ciljem direktive, ki jo prenaša v nacionalni pravni red, oziroma je z njimi omejena. Hkrati mora biti, ko ravna na podlagi zakonskega pooblastila, njeno polje delovanja zamejeno že z zakonom, sicer je izvršilna oblast lahko v položaju, ko bi s sledenjem zahtevam prava EU prekoračila pooblastila, ki ji jih daje zakon. Zato ugotovitev iz prejšnje točke obrazložitve, da vprašanje prepovedi ali omejitve uporabe fitofarmaceutskih sredstev na kmetijskih zemljiščih, ki ležijo na najožjem vodovarstvenem območju, tako v ZFFS-1 kot v ZV-1 ostaja odprto, ne spremeni dejstva, da Direktiva 2009/128/ES državam članicam med metodami za zmanjševanje tveganja, ki do najmanjše možne mere zmanjšujejo tveganje onesnaženja izven kraja tretiranja, ki ga povzročajo zanašanje škropiva, drenaža in odtekanje, izrecno narekuje tudi določitev ustrezno velikih varovalnih območij za površinske in podzemne vode, ki se uporabljajo za pridobivanje pitne vode, kjer se pesticidi ne smejo uporabljati ali shranjevati. Pritrditi je treba Državnemu zboru, ko navaja, da mora podzakonski predpis pri podrobnejšem urejanju materije slediti tudi namenom in ciljem zakona, med drugim zagotavljanju visoke ravni varstva zdravja ljudi in živali ter varovanja okolja, ciljem, določenim z nacionalnim akcijskim programom Vlade, ter pri omejevanju ali prepovedi uporabe pesticidov v določenih okoliščinah ali na določenih območjih upoštevati previdnostno načelo. Vendar navedeno ob izhodišču, da je lahko predpis, s katerim se izvirno urejajo človekove pravice in temeljne svoboščine, le zakon, v obravnavanem primeru ne zadošča. Ker je zakonodajalec v izpodbijanih zakonskih določbah opustil urejanje vodovarstvenega režima na najožjem vodovarstvenem območju, kjer je dovoljena kmetijska dejavnost, ki bi moralo biti urejeno z zakonom, in ga v bistvenem delu prepustil urejanju s podzakonskimi predpisi, so četrti odstavek 32. člena ZFFS-1, kolikor se nanaša na najožja vodovarstvena območja z najstrožjim vodovarstvenim režimom, ter 3. točka tretjega odstavka 74. člena in 2. točka drugega odstavka 76. člena

ZV-1, kolikor se nanašata na najožja vodovarstvena območja z najstrožjim vodovarstvenim režimom, v neskladju z drugim odstavkom 120. člena Ustave.

Presoja izpodbijanih podzakonskih določb

48. Uredba v prvem odstavku 22. člena za zatiranje škodljivih organizmov na kmetijskih zemljiščih, ki ležijo na najožjih vodovarstvenih območjih, prepoveduje uporabo fitofarmaceutskih sredstev, ki vsebujejo aktivne snovi s Seznama prepovedanih aktivnih snovi. Tega letno pripravijo pristojna ministrstva na podlagi preveritve vseh fitofarmaceutskih sredstev, registriranih v Republiki Sloveniji, in ob upoštevanju podatkov o potencialu za spiranje aktivnih snovi v podzemno vodo, pridobljenih ob registraciji fitofarmaceutskih sredstev, podatkov pri ocenjevanju aktivnih snovi na ravni EU ter na podlagi upoštevanja rezultatov monitoringa pitne vode in rezultatov monitoringa stanja voda za obravnavano območje iz predhodnega leta. Seznam je objavljen na spletni strani ministrstva, pristojnega za okolje. Če novi seznam ni izdelan pravočasno, se do njegove objave še naprej uporablja zadnji objavljen seznam (drugi, tretji in četrti odstavek 22. člena Ustave).

49. Prepoved uporabe fitofarmaceutskih sredstev, ki vsebujejo aktivne snovi s seznama, na najožjih vodovarstvenih območjih po drugi strani pomeni, da je na teh območjih za zatiranje škodljivih organizmov dovoljena uporaba tistih fitofarmaceutskih sredstev, ki aktivnih snovi s seznama ne vsebujejo in katerih uporaba je hkrati dovoljena v skladu s predpisi, ki urejajo fitofarmaceutska sredstva. Uredba takšno uporabo dopušča v prvem odstavku 23. člena pod dodatnimi pogoji, da gre za dopolnilni ukrep drugim nekemijskim (mehanskim, biološkim in biotehničnim) ukrepom varstva rastlin, pri čemer ima prednost uporaba kemijskih ukrepov in fitofarmaceutskih sredstev, ki jih je dovoljeno uporabljati v ekološki pridelavi kmetijskih pridelkov, da se med sezonami oziroma v sezoni menjajo fitofarmaceutska sredstva (aktivne snovi), ko je za posamezne škodljive organizme na voljo več razpoložljivih in po učinkovitosti primerljivih fitofarmaceutskih sredstev, uporaba fitofarmaceutskih sredstev na kmetijskih zemljiščih pa je, razen v izjemnih primerih, določenih v drugem odstavku tega člena, omejena le določeno časovno obdobje. Krajše povedano, Uredba na najožjem vodovarstvenem območju ne določa popolne prepovedi uporabe fitofarmaceutskih sredstev in je kot taka že iz tega razloga v nasprotju z izpodbijanimi zakonskimi določbami, če se razlagajo v skladu s pravom EU.

50. Vlada v zvezi s tem opozarja na območja zajetij, ki so določena okrog črpalnih vrtin (drugi odstavek 2. člena Uredbe) in ležijo znotraj najožjih vodovarstvenih območij z najstrožjim vodovarstvenim režimom (točka a) tretjega odstavka 2. člena Uredbe). Na območju zajetja je prepovedana gradnja, razen gradnje, ki je namenjena za javno oskrbo prebivalcev s pitno vodo in za katero je pridobljeno vodno soglasje (prvi odstavek 5. člena Uredbe). Prav tako je na območju zajetja prepovedano opravljanje dejavnosti, ki bi lahko vplivale na spremembo lastnosti ali skladnost in zdravstveno ustreznost pitne vode ali na delovanje sistema oskrbe s pitno vodo, kot so odlaganje odpadkov, skladiščenje nevarnih snovi, uporaba fitofarmaceutskih sredstev, uporaba gnojil, soljenje utrjenih površin zunaj urejenega območja odvajanja padavinske odpadne vode, vzdrževanje vozil in parkiranje gradbenih strojev, razen če gre za dejavnosti za javno oskrbo prebivalcev s pitno vodo (drugi odstavek 5. člena Uredbe). Na območju zajetja (VVO 0), ki je del najožjega vodovarstvenega območja (VVO I), res velja popolna prepoved uporabe fitofarmaceutskih sredstev, vendar je treba ugotoviti, da je (i) območje zajetja ograjeni del vodovarstvenega območja neposredno okoli zajetja, tj. objekta, namenjenega neposredno za odvzem vode iz vodnega telesa, in da (ii) imajo v ta del dostop samo pooblaščenec osebe, ki izvajajo obvezno občinsko gospodarsko javno službo oskrbe s pitno vodo.⁷² Kmetijska dejavnost se na območju zajetja že po

⁷¹ Glej sklep Ustavnega sodišča št. U-I-239/06 z dne 22. 3. 2007.

⁷² Javni podatki, pridobljeni s spletne strani <https://www.gov.si/teme/vodovarstvena-območja/>.

naravi stvari ne izvaja, zato tu praviloma ni potrebe po uporabi fitofarmaceutskih sredstev. Prepoved uporabe fitofarmaceutskih sredstev na tem območju je sicer brez dvoma ustrezna, ni pa je, tudi v luči prava EU, mogoče razumeti v smislu (zadostnega) prizadevanja za zagotavljanje najvišje ravni skrbi za zavarovanje vodnih teles, ki so namenjena za oskrbo s pitno vodo oziroma zmanjševanje tveganj morebitnih negativnih vplivov kmetijske dejavnosti na kakovost (pitne) vode, kot izhaja iz pravice do pitne vode iz 70.a člena Ustave (glej 19. točko te obrazložitve te odločbe). Prepoved uporabe fitofarmaceutskih sredstev na (praviloma površinsko manjšem)⁷³ območju, kjer njihova uporaba po naravi stvari ni potrebna, ne more nadomestiti prepovedi uporabe fitofarmaceutskih sredstev na najožjem vodovarstvenem območju, kjer je izvajanje kmetijske dejavnosti dovoljeno in se ta sredstva tudi uporabljajo.⁷⁴ Šele dejanska uporaba fitofarmaceutskih sredstev namreč lahko ogrozi podzemno vodo, ki služi kot vir pitne vode. Glede na navedeno je prvi odstavek 22. člena Uredbe v neskladju s prvim odstavkom 120. člena Ustave.

51. Drugi, tretji in četrti odstavek 22. člena Uredbe določajo merila za pripravo, objavo in uporabo seznama, 23. člen pa določa možnost in pogoje uporabe na najožjih VVO tistih fitofarmaceutskih sredstev, ki ne vsebujejo določenih aktivnih snovi. Kot take vodovarstvenega režima na najožjem VVO ne urejajo samostojno in skupaj s prvim odstavkom 22. člena tvorijo zaključeno celoto. Ob ugotovitvi o neskladju prvega odstavka 22. člena Uredbe z drugim odstavkom 120. člena Ustave navedene določbe izgubijo samostojni pomen. Ugotovitev o neskladju prvega odstavka 22. člena Uredbe z drugim odstavkom 120. člena Ustave se zato nujno razteza tudi na drugi, tretji in četrti odstavek 22. člena in na 23. člen Uredbe.

52. Ustavno sodišče na tem mestu poudarja, da odločitev o neskladju 22. in 23. člena Uredbe z drugim odstavkom 120. člena Ustave sama po sebi ne pomeni, da se mora prepoved uporabe fitofarmaceutskih sredstev na kmetijskih zemljiščih nujno nanašati na celotna območja VVO I, kot so trenutno opredeljena na podlagi Pravilnika o kriterijih za določitev vodovarstvenega območja. Ustavno sodišče se s to odločbo ne opredeljuje do vprašanja velikosti posameznih zaščitnih pasov oziroma varovalnih območij za podzemne vode, ki se uporabljajo za pridobivanje pitne vode, kjer bi morala veljati popolna prepoved, zahtevana po točki c) drugega odstavka 11. člena Direktive 2009/128/ES. Navedeno velja tudi za območje zdaj določenega VVO I, kjer se izvaja tudi kmetijska dejavnost. Ali je celotno območje VVO I predmet zahteve iz točke c) drugega odstavka 11. člena Direktive 2009/128/ES, Ustavno sodišče ne more odgovoriti. Gre za strokovno vprašanje, ki presega pristojnosti Ustavnega sodišča. Odločitev Ustavnega sodišča pomeni le, da prepoved uporabe fitofarmaceutskih sredstev zgolj na območju zajetja (VVO 0), kjer se kmetijska dejavnost že sicer ne izvaja, za varstvo vodnega okolja in zalog pitne vode pred vplivom pesticidov v smislu zahtev Direktive 2009/128/ES ne zadošča, ne opredeljuje pa se do določitve ustrezne površine notranjih območij vodovarstvenega območja oziroma njihovih podobmočij.

B. – IV.

Presoja tretjega odstavka 22. člena Uredbe z vidika 154. člena Ustave

53. Pobudnik zatrjuje tudi neskladje 22. in 23. člena Uredbe s 154. členom Ustave, ker seznam prepovedanih aktivnih snovi, kljub temu da gre za bistven sestavni del predpisa, ki edini določa, česa se na VVO I ne sme uporabljati, nikoli ni bil objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije. Slednje po prepričanju pobudnika pomeni, da seznam sploh ne velja in da

⁷³ Primerjaj 22. člen Pravilnika o kriterijih za določitev vodovarstvenega območja.

⁷⁴ Iz petnajste uvodne izjave Direktive 2009/128/ES izhaja, da bi morala biti velikost zaščitnih pasov odvisna zlasti od značilnosti tal in pesticidov ter kmetijstva na zadevnih območjih.

so pod pogoji iz 23. člena Uredbe na VVO I dovoljena prav vsa fitofarmaceutska sredstva.

54. Tretji odstavek 22. člena Uredbe določa, da je seznam objavljen na spletni strani ministrstva, pristojnega za okolje, zato je Ustavno sodišče štelo, da pobudnik vlaga pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti zgolj te določbe. Očitek je presojalo kljub predhodni ugotovitvi o neskladju 22. člena Uredbe z drugim odstavkom 120. člena Ustave.

55. Člen 154 Ustave določa, da morajo biti predpisi objavljeni, preden začnejo veljati (prvi stavek prvega odstavka 154. člena), in da se državni predpisi objavijo v državnem uradnem listu (drugi odstavek 154. člena). V skladu z Zakonom o Uradnem listu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 112/05 – uradno prečiščeno besedilo, 102/07 in 109/09 – ZUL) je uradno glasilo, v katerem se objavljajo državni predpisi, Uradni list Republike Slovenije.

56. Temeljni namen prvega odstavka 154. člena Ustave je zagotoviti pravno varnost državljanov. Tisti, ki se ga predpis tiče, mora imeti možnosti, da se z vsebino predpisa vnaprej seznanijo.⁷⁵

57. Ustavno sodišče je že večkrat ocenjevalo, ali je treba izpodbijati akt šteti za predpis, in če ga je treba, pod kakšnimi pogoji. V primeru, ko tak akt ni zakon, so za oceno ključni materialni kriteriji. Pri tem iz več odločitev Ustavnega sodišča izhaja, da je, ne glede na (ne)izpolnjevanje formalnih pogojev, treba šteti za predpis akt, v katerem so vsebovane splošne in abstraktne pravne norme, s katerimi se urejajo pravice in obveznosti pravnih subjektov, oziroma ki vsebuje pravila, ki navzven povzročajo pravne učinke (t. i. eksterno delovanje).⁷⁶

58. Upoštevanje navedeno, seznamu ni mogoče odreči statusa predpisa. Vendar pa je pri presoji, ali je bil seznam objavljen na način, ki izpolnjuje zahteve iz drugega odstavka 154. člena Ustave, bistveno, da je bil način njegove objave določen z Uredbo, ki pa je bila objavljena v Uradnem listu Republike Slovenije. Ta je v tretjem odstavku 22. člena, kot navedeno, določala, da je seznam objavljen na spletni strani ministrstva, pristojnega za okolje. S tem je bila zahteva iz 154. člena Ustave izpolnjena. Treba je upoštevati, da gre za akt, ki vsebuje strokovna pravila, namenjena ožjemu krogu naslovljenec, ki so bili na obstoj teh pravil in na to, da jih morajo upoštevati, opozorjeni v zakonih in podzakonskem predpisu, ki ureja njihovo dejavnost,⁷⁷ ter da se seznam, upoštevanje aktualne podatke o lastnostih fitofarmaceutskih sredstev in monitoringa pitne vode in stanja voda, letno posodablja. Ob ključni ugotovitvi, da je bil način objave seznama na spletu določen z Uredbo, ki je bila objavljena v Uradnem listu Republike Slovenije, poleg tega tudi ni nepomembno, da objava na osrednjem spletnem mestu državne uprave gov.si zagotavlja enostaven in hiter dostop do informacij širokemu krogu uporabnikov.⁷⁸

59. Glede na navedeno tretji odstavek 22. člena Uredbe ni v neskladju s 154. členom Ustave.

⁷⁵ Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-78/00 z dne 6. 6. 2002.

⁷⁶ Prim. sklepe Ustavnega sodišča št. U-I-36/10 z dne 7. 10. 2010, št. U-I-42/11 z dne 17. 3. 2011, št. U-I-268/11 z dne 10. 4. 2012, št. U-I-110/95 z dne 26. 11. 1998 (OdlUS VII, 210), št. U-I-409/18, U-I-412/18, U-I-413/18, U-I-414/18, U-I-417/18, U-I-419/18 z dne 12. 7. 2018 in št. U-I-6/16 z dne 27. 5. 2020 ter odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-40/96 z dne 3. 4. 1997 (Uradni list RS, št. 24/97, in OdlUS VI, 46), 3. točka obrazložitve, št. U-I-87/96 z dne 16. 7. 1998 (Uradni list RS, št. 56/98, in OdlUS VII, 145), 3. točka obrazložitve, št. U-I-291/02 z dne 12. 12. 2002 (Uradni list RS, št. 3/03 in 6/03 – popr., in OdlUS XI, 254), 5. točka obrazložitve, št. U-I-126/05 z dne 19. 10. 2006 (Uradni list RS, št. 112/06, in OdlUS XV, 73), 4. točka obrazložitve, št. U-I-170/16 z dne 6. 6. 2018 (Uradni list RS, št. 43/18, in OdlUS XXIII, 9), 7. točka obrazložitve, ter delna odločba in sklep št. U-I-445/20 z dne 3. 12. 2020 (Uradni list RS, št. 179/20), 13. točka obrazložitve.

⁷⁷ Primerjaj odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-251/00 z dne 23. 5. 2002 (Uradni list RS, št. 50/02, in OdlUS XI, 86), predvsem 16. točka obrazložitve.

⁷⁸ Glej Zakon o dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij (Uradni list RS, št. 30/18 – ZDSMA).

60. Ker je Ustavno sodišče ugotovilo neskladje izpodbijanih določb z drugim odstavkom 120. člena Ustave, ni posebej presojalo še očitkov pobudnika o neskladju s 34., 35. in 72. členom Ustave.

B. – V.

Odločitev in določitev načina izvršitve odločbe

61. Ustavno sodišče je na podlagi prvega odstavka 48. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo, 109/12, 23/20 in 92/21 – v nadaljevanju ZUstS) izdalo ugotovitveno odločbo (1. in 2. točka izreka), saj izpodbijanih določb ni mogoče razveljaviti ali odpraviti. Odprava ali razveljavitev bi namreč pomenila, da do sprejetja nove zakonske in podzakonske ureditve sporna vprašanja sploh ne bi bila urejena, s čimer bi bil povzročen še bolj protiustaven položaj od tega, ki je ugotovljen s to odločbo. Ustavno sodišče je skladno z drugim odstavkom 48. člena ZUstS Državnemu zboru in Vladi naložilo, naj ugotovljeno protiustavnost iz 1. in 2. točke izreka odpravita v roku enega leta po objavi te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije (3. točka izreka). Državni zbor in Vlada bosta dolžna ob upoštevanju stališč iz te odločbe zagotoviti ustrezen vodovarstveni režim v zvezi z uporabo fitofarmaceutskih sredstev na najožjih vodovarstvenih območjih.

62. Da bi Ustavno sodišče do odprave ugotovljene protiustavnosti zavarovalo pravico do pitne vode iz 70. a člena Ustave, je na podlagi drugega odstavka 40. člena ZUstS določilo tudi način izvršitve odločbe (4. točka izreka). Odločilo je, da se do odprave ugotovljene protiustavnosti iz 1. in 2. točke izreka fitofarmaceutska sredstva, opredeljena v ZFFS-1 in Uredbi 1107/2009/ES, na delu najožjih vodovarstvenih območij, opredeljenih v točki a) tretjega odstavka 2. člena Uredbe (VVO I), na območju vodonosnika Ljubljanskega polja ne smejo uporabljati. Poleg že sedaj veljavne prepovedi fitofarmaceutskih sredstev na območju zajetja (VVO 0) je uporabo vseh fitofarmaceutskih sredstev začasno prepovedalo še na petmetrskem varovalnem pasu okoli območja zajetja. Obseg varovalnega pasu je, kot

je Ustavno sodišče pojasnilo v 52. točki obrazložitve, strokovno vprašanje, zato zakonodajalec oziroma izvršilna oblast na obseg varovalnega pasu, opredeljenega v načinu izvršitve, nista vezana. Za potrebe te odločbe je Ustavno sodišče obseg varovalnega pasu določilo ob upoštevanju splošnih ukrepov za zmanjševanje tveganja za vodno okolje, ki jih je treba upoštevati ne glede na oceno tveganja posameznega fitofarmaceutskega sredstva. Uporabilo je kriterij za zaščito površinskih voda drugega reda, ki znaša 5 metrov tlorisne širine od meje brega.⁷⁹ Ustavno sodišče se zaveda, da prepoved uporabe fitofarmaceutskih sredstev na delu najožjega vodovarstvenega območja pomeni omejitev za izvajanje kmetijske dejavnosti na teh območjih. S takim načinom izvršitve zato zgolj začasno in v najmanjši možni meri – do sprejetja zakonske in podzakonske ureditve – posega v obstoječo podzakonsko ureditev.

C.

63. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 48. člena in drugega odstavka 40. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Matej Accetto ter sodnice in sodniki dr. Rok Čeferin, Dr. Dr. Klemen Jaklič (Oxford ZK, Harvard ZDA), dr. Neža Kogovšek Šalamon, dr. Rajko Knez, dr. Špelca Mežnar, dr. Rok Svetlič, Marko Šorli in dr. Katja Šugman Stubbs. Točko 1 izreka je sprejelo z osmimi glasovi proti enemu. Proti je glasoval sodnik Accetto. Ustavno sodišče je 2., 3. in 4. točko izreka sprejelo soglasno. Sodnik Accetto je dal delno pritrdilno, delno odklonilno ločeno mnenje.

Dr. Matej Accetto
predsednik

⁷⁹ Glej 65. člen ZV-1 in prim. tudi M. Blažič in drugi, Temeljna načela dobre kmetijske prakse varstva rastlin in varne rabe fitofarmaceutskih sredstev, Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Uprava RS za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin, Kmetijski inštitut Slovenije, Ljubljana 2022, str. 212. Za definicijo voda drugega reda glej 8. člen ZV-1 in Prilogo 1 tega zakona.

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

986. Resolucija o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja slovenske vojske do leta 2040 (ReDPROSV40) 3299

VLADA

987. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Univerzitetni klinični center Ljubljana 3312
988. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica Novo mesto 3312
989. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica Celje 3313
990. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica Izola Ospedale Generale Isola 3313
991. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica Jesenice 3314
992. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Univerzitetni klinični center Maribor 3314
993. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica dr. Franca Derganca Nova Gorica 3315
994. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica Slovenj Gradec 3315
995. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica Trbovlje 3316
996. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica Brežice 3316
997. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Univerzitetna klinika za pljučne bolezni in alergijo Golnik 3317
998. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Ortopedska bolnišnica Valdoltra Ospedale ortopedico Valdoltra 3317
999. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Psihiatrična bolnišnica Idrija 3318
1000. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi Zavoda Republike Slovenije za transfuzijsko medicino 3318
1001. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi Nacionalnega inštituta za javno zdravje 3319
1002. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Univerzitetna psihiatrična klinika Ljubljana 3319
1003. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi Nacionalnega laboratorija za zdravje, okolje in hrano 3320
1004. Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica Murska Sobota 3320

1005. Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Zdravstveni dom za študente Univerze v Ljubljani 3321
1006. Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Splošna bolnišnica dr. Jožeta Potrča Ptuj 3322
1007. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Onkološki inštitut Ljubljana 3323
1008. Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Bolnišnica za ginekologijo in porodništvo Kranj 3324
1009. Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Bolnišnica za ženske bolezni in porodništvo Postojna 3325
1010. Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Bolnišnica za otroke Šentvid pri Stični 3325
1011. Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Bolnišnica za zdravljenje in rehabilitacijo kroničnih pljučnih bolnikov in podaljšano bolnišnično zdravljenje Sežana 3326
1012. Sklep o spremembah in dopolnitvi Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Bolnišnica Topolšica 3327
1013. Sklep o spremembah in dopolnitvi Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Univerzitetni rehabilitacijski inštitut Republike Slovenije – Soča 3328
1014. Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Psihiatrična bolnišnica Ormož 3329
1015. Sklep o spremembah Sklepa o ustanovitvi Zavoda Republike Slovenije za presaditve organov in tkiv Slovenija transplant 3329
1016. Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Psihiatrična bolnišnica Begunje 3330
1017. Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda Psihiatrična bolnišnica Vojnik 3331

USTAVNO SODIŠČE

1018. Odločba o ugotovitvi, da je 221.i člen Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju v neskladju z Ustavo 3333
1019. Odločba o ugotovitvi, da so četrta odstavka Zakona o fitofarmaceutskih sredstvih, kolikor se nanaša na najožja vodovarstvena območja z najstrožjim vodovarstvenim režimom, 3. točka tretjega odstavka 74. člena in prvi odstavek in 2. točka drugega odstavka 76. člena Zakona o vodah, kolikor se nanašajo na najožja vodovarstvena območja z najstrožjim vodovarstvenim režimom, ter 22. in 23. člen Uredbe o vodovarstvenem območju za vodno telo vodonosnika Ljubljanskega polja v neskladju z Ustavo 3337

ISSN 1318-0576

9 771318 057017

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – v. d. direktor Rado Fele • Založnik Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – direktor Denis Stroligo • Priprava Uradni list Republike Slovenije d.o.o. • Naročnina za obdobje 1. 1. do 31. 12. 2023 je 599 EUR (brez DDV), v ceno posameznega Uradnega lista Republike Slovenije je vračunan 5% DDV • Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke • Uredništvo in uprava Ljubljana, Dunajska cesta 167 • Poštni predal 379 • Telefon tajništvo (01) 2001 821, računovodstvo in naročnine (01) 2001 863, telefaks (01) 2001 825, prodaja (01) 2001 838, preklici (01) 2001 842, telefaks (01) 4250 199, uredništvo (01) 2001 841/868, uredništvo (javni razpisi ...) (01) 2001 842, uredništvo – telefaks (01) 4250 199 • Internet: www.uradni-list.si – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si • Transakcijski račun 02922-0011569767